

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Strasbourg, 14. joulukuuta 2022
(OR. en)**

**2021/0104(COD)
LEX 2203**

**PE-CONS 35/1/22
REV 1**

**DRS 34
EF 193
ECOFIN 681
SUSTDEV 119
CODEC 1030
IA 107
COMPET 548
EMPL 276
SOC 410**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
ASETUKSEN (EU) N:o 537/2014, DIREKTIIVIN 2004/109/EY, DIREKTIIVIN 2006/43/EY
JA DIREKTIIVIN 2013/34/EU MUUTTAMISESTA
YRITYSTEN KESTÄVYYSRAPORTOINNIN OSALTA**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2022/...,**

annettu 14 päivänä joulukuuta 2022,

**asetuksen (EU) N:o 537/2014, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY
ja direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ EUVL C 517, 22.12.2021, s. 51.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. marraskuuta 2022 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 28. marraskuuta 2022.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan komissio sitoutui 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma”, jäljempänä ’vihreän kehityksen ohjelma’, tarkastelemaan uudelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston¹ direktiivin 2013/34/EU säännöksiä, jotka koskevat muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia. Vihreän kehityksen ohjelma on unionin uusi kasvustrategia. Sen tavoitteena on tehdä unionista moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen talous, jossa kasvihuonekaasujen nettopäästöistä pyritään eroon vuoteen 2050 mennessä. Sen tavoitteena on myös suojella, hoitaa ja lisätä unionin luonnonpääomaa sekä suojella unionin kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja vaikutuksilta. Vihreän kehityksen ohjelman tavoitteena on pyrkiä talouskasvuun lisäämättä resurssien käyttöä ja varmistaa, että kaikki alueet ja unionin kansalaiset ovat osallisina sosiaalisesti oikeudenmukaisessa siirtymässä kestävään talousjärjestelmään niin, ettei ketään eikä mitään paikkaa jätetä jälkeen. Sillä edistetään tavoitetta rakentaa ihmisten hyväksi toimiva talous, vahvistaa unionin sosiaalista markkinataloutta ja auttaa varmistamaan, että unioni on valmiina tulevaisuutta varten ja että se luo vakautta, työpaikkoja, kasvua ja kestäviä investointeja.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

Nämä tavoitteet ovat erityisen tärkeitä, kun otetaan huomioon covid-19-pandemian aiheuttamat sosioekonomiset vahingot sekä tarve kestävään, osallistavaan ja oikeudenmukaiseen elpymiseen. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119¹ tehdään ilmastoneutraaliutta vuoteen 2050 mennessä koskevasta tavoitteesta sitova unionissa. Lisäksi komissio sitoutuu 20 päivänä toukokuuta 2020 antamassaan tiedonannossa ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia: Luonto takaisin osaksi elämäämme” varmistamaan, että vuoteen 2050 mennessä kaikki maailman ekosysteemit ovat ennallistettuja, selviytymiskykyisiä ja asianmukaisesti suojeltuja. Kyseisellä strategialla pyritään saamaan Euroopan biodiversiteetti elpymään vuoteen 2030 mennessä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (2) Komissio esitti 8 päivänä maaliskuuta 2018 antamassaan tiedonannossa ”Kestävän kasvun rahoitusta koskeva toimintasuunnitelma” toimenpiteitä seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi: ohjataan pääomavirrat kestäviin investointeihin kestävän ja osallistavan kasvun saavuttamiseksi, hallitaan rahoitusriskejä, jotka aiheutuvat ilmastonmuutoksesta, luonnonvarojen ehtymisestä, ympäristön pilaantumisesta ja yhteiskunnallisista ongelmista, ja suositaan taloudellisessa ja rahoitustoiminnassa läpinäkyvyyttä ja pitkäjänteisyyttä. Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että tiettyihin luokkiin kuuluvat yritykset julkistavat merkityksellisiä, vertailukelpoisia ja luotettavia kestävyystietoja. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat antaneet useita säädöksiä osana kestävän kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/2088¹ säännellään sitä, miten finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen on annettava kestävyystietoja lopullisille sijoittajille ja varojen omistajille.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyysliittymien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2020/852¹ luodaan ympäristön kannalta kestävien taloudellisten toimintojen luokitusjärjestelmä, jotta voidaan lisätä kestäviä sijoituksia ja torjua sellaisten rahoitustuotteiden viherpesua, joita väitetään perusteettomasti kestäviksi. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/2089², jota on täydennetty komission delegoiduilla asetuksilla (EU) 2020/1816³, (EU) 2020/1817⁴ ja (EU) 2020/1818⁵, otetaan käyttöön ympäristöä, yhteiskuntaa ja hyvää hallintotapaa, jäljempänä 'ESG', koskevat tiedonantovaatimukset vertailuarvojen hallinnoijia varten sekä ilmastosiirtymää koskevien EU:n vertailuarvojen ja Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n vertailuarvojen muodostamista koskevat vähimmäisvaatimukset.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2089, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta ilmastosiirtymää koskevien EU:n vertailuarvojen, Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n vertailuarvojen ja vertailuarvojen kestävyyyteen liittyvien tietojen antamisen osalta (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 17).

³ Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1816, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä vertailuarvoselvityksessä annettavan selostuksen osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät otetaan huomioon kussakin tarjotussa ja julkaistussa vertailuarvossa (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 1).

⁴ Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1817, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä selostuksen vähimmäisisällön osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät on otettu huomioon vertailuarvojen menetelmissä (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 12).

⁵ Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1818, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen vähimmäisvaatimusten osalta (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 17).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 575/2013¹ velvoitetaan suuret laitokset, jotka ovat laskeneet liikkeeseen arvopapereita, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, julkistamaan tiedot ESG-riskeistä 28 päivästä kesäkuuta 2022 alkaen. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/2033² ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/2034³ käyttöön otettu sijoituspalveluyritysten vakavaraisuuskehys sisältää säännöksiä, jotka koskevat ESG-riskiulottuvuuden käyttöönottoa toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa vakavaraisuuden arviointiprosessissa, ja siihen sisältyy sijoituspalveluyrityksiä koskevia ESG-riskien julkistamisvaatimuksia, joita sovelletaan 26 päivästä joulukuuta 2022 alkaen. Komissio myös antoi 6 päivänä heinäkuuta 2021 kestävän kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman jatkotoimena ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaisista vihreistä joukkolainoista.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64).

- (3) Komissio korosti 17 päivänä kesäkuuta 2019 antamassaan tiedonannossa ”Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat suuntaviivat: Ilmaston liittyvien tietojen raportointia koskeva täydennysosa”, jäljempänä ’ilmaston liittyvien tietojen raportointia koskevat suuntaviivat’, ilmaston liittyvien tietojen raportoinnista yrityksille koituvia hyötyjä, joita ovat erityisesti ilmaston liittyvien riskien ja mahdollisuuksien tiedostamisen ja ymmärtämisen lisääntyminen yrityksen sisällä, monipuolisempi sijoittajapohja, pienemmät pääomakustannukset ja rakentavampi vuoropuhelu kaikkien sidosryhmien kanssa. Monimuotoisuus yritysten hallituksissa voisi myös vaikuttaa päätöksentekoon, hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään sekä resilienssiin.
- (4) Neuvosto korosti pääomamarkkinaunionin syventämisestä 5 päivänä joulukuuta 2019 antamissaan päätelmissä, että on tärkeää saada luotettavaa, vertailukelpoista ja merkityksellistä tietoa kestävyyyteen liittyvistä riskeistä, mahdollisuuksista ja vaikutuksista, ja kehotti komissiota harkitsemaan muita kuin taloudellisia tietoja koskevan eurooppalaisen raportointistandardin laatimista.

- (5) Euroopan parlamentti kehotti kestävästä rahoituksesta 29 päivänä toukokuuta 2018 antamassaan päätöslauselmassa¹ kehittämään edelleen muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevia vaatimuksia direktiivin 2013/34/EU puitteissa. Yritysten kestävästä hallinnoinnista 17 päivänä joulukuuta 2020 antamassaan päätöslauselmassa² Euroopan parlamentti piti myönteisenä, että komissio oli sitoutunut tarkistamaan direktiiviä 2013/34/EU, ja korosti tarvetta perustaa muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia varten kattava unionin kehys, joka sisältää muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevia pakollisia unionin standardeja. Euroopan parlamentti kehotti laajentamaan raportointivaatimusten soveltamisalaa uusiin yritysluokkiin ja ottamaan käyttöön tarkastusvaatimuksen.

¹ EUVL C 76, 9.3.2020, s. 23.

² EUVL C 445, 29.10.2021, s. 94.

- (6) Yhdistyneiden kansakuntien (YK) yleiskokous hyväksyi uuden maailmanlaajuisen kestävä kehityksen kehityksen 25 päivänä syyskuuta 2015 antamassaan päätöslauselmassa ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”, jäljempänä ’Agenda 2030 -toimintaohjelma’. Agenda 2030 -toimintaohjelman keskiössä ovat YK:n kestävä kehityksen tavoitteet, jotka käsittävät kestävyiden kolme ulottuvuutta: talouden, yhteiskunnan ja ympäristön. Komission 22 päivänä marraskuuta 2016 antamassa komission tiedonannossa ”Seuraavat toimet Euroopan kestävä tulevaisuuden varmistamiseksi: Kestävyttä edistävät EU:n toimet” YK:n kestävä kehityksen tavoitteet kytkettiin unionin toimintakehykseen sen varmistamiseksi, että kyseiset tavoitteet otetaan jo alun alkaen huomioon kaikissa unionin toimissa ja toimintapoliittisissa aloitteissa niin unionissa kuin sen ulkopuolellakin. Neuvosto vahvisti 20 päivänä kesäkuuta 2017 antamissaan päätelmissä ”Euroopan kestävä tulevaisuuden varmistaminen: EU:n vastaus kestävä kehityksen toimintaohjelmaan Agenda 2030:een”, että unioni ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet panemaan Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöön täysipainoisella, johdonmukaisella, kattavalla, yhdenmetyllä ja tehokkaalla tavalla tiiviissä yhteistyössä kumppaneiden ja muiden sidosryhmien kanssa.

- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/95/EU¹ muutettiin direktiiviä 2013/34/EU tietyiltä suurilta yrityksiltä ja konserneilta edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen julkistamisen osalta. Direktiivillä 2014/95/EU otettiin käyttöön vaatimus, että yritykset raportoivat tietoja vähintään ympäristöasioista, sosiaalisista ja työntekijöihin liittyvistä seikoista, ihmisoikeuksien kunnioittamisesta sekä korruption ja lahjonnan torjuntaan liittyvistä seikoista. Näiden aihealueiden osalta direktiivillä 2014/95/EU veloitettiin yritykset julkistamaan tietoja seuraavilta raportoinnin osa-alueilta: liiketoimintamalli, toimintaperiaatteet, due diligence -prosessit mukaan luettuina, kyseisten toimintaperiaatteiden noudattamisen tulokset, riskit ja riskienhallinta sekä tärkeimmät tulosindikaattorit, jotka ovat merkityksellisiä liiketoiminnalle.
- (8) Useat sidosryhmät pitävät ilmaisua 'muut kuin taloudelliset' epätarkkana erityisesti siksi, että siitä saa käsityksen, ettei kyseisillä tiedoilla ole taloudellista merkitystä. Tällaisilla tiedoilla on kuitenkin yhä useammin taloudellista merkitystä. Monet kestävyysraportoinnin alan organisaatiot, aloitteet ja toimijat viittaavat 'kestävyystietoihin'. Sen vuoksi on suotavaa käyttää ilmaisua 'kestävyystiedot' ilmaisun 'muut kuin taloudelliset tiedot' sijaan. Direktiiviä 2013/34/EU olisi sen vuoksi muutettava, jotta kyseinen termimuutos voitaisiin ottaa huomioon.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/95/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, neuvoston direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta tietyiltä suurilta yrityksiltä ja konserneilta edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen ja monimuotoisuutta koskevien tietojen julkistamisen osalta (EUVL L 330, 15.11.2014, s. 1).

- (9) Jos yritykset toteuttaisivat parempaa kestävyysraportointia, siitä hyötyisivät viime kädessä tavalliset kansalaiset ja tallettajat, mukaan lukien ammattiliitot ja työntekijöiden edustajat, jotka saisivat asianmukaista tietoa ja voisivat siten osallistua paremmin työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun. Tallettajilla, jotka haluavat sijoittaa kestävästi, on siihen mahdollisuus, kun taas kaikki kansalaiset hyötyisivät vakaasta, kestävästä ja osallistavasta talousjärjestelmästä. Näiden hyötyjen saavuttamiseksi yrityksen vuosikertomuksissa julkistettavien kestävyystietojen on ensin tavoitettava kaksi ensisijaista käyttäjäryhmää. Ensimmäinen käyttäjäryhmä koostuu sijoittajista, myös omaisuudenhoidajista, jotka haluavat ymmärtää paremmin riskejä ja mahdollisuuksia, joita kestävyyskysymykset aiheuttavat heidän sijoituksilleen, sekä näiden sijoitusten vaikutuksia ihmisiin ja ympäristöön. Toinen käyttäjäryhmä koostuu kansalaisyhteiskunnan toimijoista, kuten kansalaisjärjestöistä ja työmarkkinaosapuolista, jotka haluavat saada yritykset paremmin vastuuseen niiden vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön. Muutkin sidosryhmät voisivat hyödyntää vuosikertomuksissa julkistettavia kestävyystietoja, etenkin edistääkseen vertailtavuutta markkinasektoreiden välillä ja niiden sisällä.

Yritysten liikekumppanit, myös asiakkaat, voisivat tukeutua kestävyystietoihin ymmärtääkseen kestävyysriskien liittyviä riskejä ja vaikutuksia omissa arvoketjuissaan ja tarvittaessa raportoidakseen niistä. Päättäjät ja ympäristövirastot voivat käyttää tällaisia tietoja, erityisesti kootusti, seuratakseen ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyviä suuntauksia, edistääkseen vihreää tilinpitoa ja ohjatakseen julkista politiikkaa. Vain harvat kansalaiset ja kuluttajat tutustuvat suoraan yritysten vuosikertomuksiin, mutta he voisivat käyttää kestävyystietoja välillisesti, esimerkiksi ottaessaan huomioon rahoitusneuvojen tai kansalaisjärjestöjen neuvot tai lausunnot. Monet sijoittajat ja omaisuudenhoitajat ostavat kestävyystietoja niitä toimittavilta kolmansilta osapuolilta, jotka keräävät tietoja eri lähteistä, myös julkisista yrityskertomuksista ja -raporteista.

- (10) Kestävyystietojen markkinat ovat nopeassa kasvussa, ja tietoja toimittavien kolmansien osapuolten merkitys on kasvamassa, kun sijoittajien ja omaisuudenhoitajien on täytettävä uudet velvoitteet. Kun eriteltyjen tietojen saatavuus lisääntyy, kestävyystietoja pitäisi voida saada kohtuullisemmin kustannuksin. Tässä muutosdirektiivissä säädettyjen direktiivin 2013/34/EU muutosten on tarkoitus lisätä tietojen vertailukelpoisuutta ja yhdenmukaistaa standardeja. Tietoja toimittavien kolmansien osapuolten käytäntöjen voidaan odottaa parantuvan ja asiantuntemuksen lisääntyvän tällä alalla, jolloin on mahdollista luoda työpaikkoja.

- (11) Yritysten kestävyystietojen kysyntä on viime vuosina kasvanut erittäin huomattavasti, erityisesti sijoittajayhteisön keskuudessa. Kysynnän kasvu johtuu yrityksiin kohdistuvien riskien muuttuvasta luonteesta ja siitä, että sijoittajat ovat yhä tietoisempia näiden riskien taloudellisista seurauksista. Tämä koskee erityisesti ilmastoon liittyviä taloudellisia riskejä. Tietoisuus riskeistä ja mahdollisuuksista, joita yrityksille ja sijoituksille aiheutuu muista ympäristökysymyksistä, kuten luontokadosta, sekä terveystietoisuudesta ja sosiaalisista kysymyksistä, myös lapsi- ja pakkotyöstä, on niin ikään lisääntymässä. Kestävyystietojen kysynnän kasvu johtuu myös sellaisten sijoitustuotteiden lisääntymisestä, joilla pyritään nimenomaisesti täyttämään tietyt kestävyysvaatimukset tai saavuttamaan tietyt kestävyystavoitteet ja varmistamaan yhdenmukaisuus ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytyin Pariisin sopimuksen, jäljempänä 'Pariisin sopimus', biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen ja unionin toimintapolitiikkojen tavoitetason kanssa. Osa tästä kasvusta on loogista seurausta aiemmin annetusta unionin lainsäädännöstä, erityisesti asetuksista (EU) 2019/2088 ja (EU) 2020/852. Kasvua olisi joka tapauksessa syntynyt muutenkin, koska kansalaisten tietoisuus, kuluttajien mieltymykset ja markkinoiden käytännöt muuttuvat nopeasti. Covid-19-pandemia on entisestään nopeuttanut käyttäjien tietotarpeiden kasvua erityisesti siksi, että se on paljastanut työntekijöiden ja yritysten arvoketjujen haavoittuvuudet. Ympäristövaikutuksia koskevilla tiedoilla on merkitystä myös tulevien pandemioiden lievittämisessä, kun ihmisten ekosysteemeille aiheuttamat häiriöt liittyvät yhä useammin tautien esiintymiseen ja leviämiseen.

- (12) Yritykset voivat itsekin hyötyä kestävyysseikkoja koskevasta korkealaatuisesta raportoinnistaan. Kestävyystavoitteisiin tähtävien erilaisten sijoitustuotteiden valikoiman laajeneminen tarkoittaa, että hyvä kestävyysraportointi voi parantaa yrityksen mahdollisuuksia saada rahoituspääomaa. Kestävyysraportoinnin avulla yritykset voivat tunnistaa ja hallita omia kestävyysseikkoihin liittyviä riskejään ja mahdollisuuksiaan. Se voi tarjota perustan paremmalle vuoropuhelulle ja viestinnälle yritysten ja niiden sidosryhmien välillä ja auttaa yrityksiä parantamaan mainettaan. Kestävyysraportointistandardit tarjoavat kestävyysraportoinnille yhtenäisen perustan, joka johtaisi merkityksellisten ja riittävien tietojen toimittamiseen ja siten vähentäisi merkittävästi tapauskohtaisia tietopyyntöjä.
- (13) Direktiivien 2013/34/EU, 2014/95/EU ja 2013/50/EU uudelleentarkastelulausekkeista 21 päivänä huhtikuuta 2021 annetussa komission kertomuksessa ja siihen liitettyssä EU:n yritysten julkista raportointia koskevan kehyksen toimivuustarkastuksessa, jäljempänä 'uudelleentarkastelulausekkeita koskeva komission kertomus ja siihen liitetty toimivuustarkastus', havaittiin ongelmia direktiivin 2014/95/EU vaikuttavuudessa. On merkittävää näyttöä siitä, että monet yritykset eivät julkista olennaisia tietoja kaikista tärkeistä kestävyysseikkoihin liittyvistä seikoista, mukaan lukien ilmaston liittyvät tiedot, kuten kaikki kasvihuonekaasupäästöt, ja biologiseen monimuotoisuuteen vaikuttavat tekijät. Kertomuksessa myös mainittiin merkittävänä ongelmina kestävyystietojen heikko vertailukelpoisuus ja vähäinen luotettavuus. Lisäksi monilla yrityksillä, joilta käyttäjät tarvitsevat kestävyystietoja, ei ole velvollisuutta raportoida niitä. Sen vuoksi on selkeä tarve luotettavalle ja kohtuuhintaiselle raportointikehykselle, johon liitetään toimivia tilintarkastuskäytäntöjä, jotta varmistetaan tietojen luotettavuus ja vältetään viherpesu ja kaksinkertainen laskenta.

- (14) Poliitiikkatoimien puuttuessa kuilu käyttäjien tietotarpeiden ja yritysten toimittamien kestävyystietojen välillä vain kasvaa. Tällä tietovajeella on merkittäviä kielteisiä seurauksia. Sijoittajat eivät pysty ottamaan riittävästi huomioon kestävyyyteen liittyviä riskejä ja mahdollisuuksia sijoituspäätöksissään. Sellaisten useiden sijoituspäätösten kasautuminen, joissa ei oteta riittävästi huomioon kestävyyyteen liittyviä riskejä, saattaa aiheuttaa rahoitusvakautta uhkaavia järjestelmäriskkejä. Euroopan keskuspankki (EKP) ja kansainväliset organisaatiot, kuten finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, ovat tuoneet esille näitä järjestelmäriskkejä erityisesti ilmaston osalta. Sijoittajat eivät myöskään pysty samassa määrin kanavoimaan rahoitusvaroja yrityksille ja taloudellisiin toimintoihin, joilla puututaan sosiaalisiin ongelmiin ja ympäristöongelmiin eikä pahenneta niitä, mikä vie pohjaa vihreän kehityksen ohjelman, kestävän kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman ja Pariisin sopimuksen tavoitteilta. Kansalaisjärjestöt, työmarkkinaosapuolet, yhteisöt, joihin yritysten toiminta vaikuttaa, ja muut sidosryhmät eivät pysty samassa määrin saattamaan yrityksiä vastuuseen näiden vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön. Tämä aiheuttaa tilivelvollisuusvajeen ja saattaa heikentää kansalaisten luottamusta yrityksiin, mikä puolestaan voi vaikuttaa kielteisesti sosiaalisen markkinatalouden tehokkaaseen toimintaan. Kestävyyyteen liittyvien riskien mittaamista, arvostusta ja hallintaa koskevien yleisesti hyväksytyjen mittareiden ja menetelmien puuttuminen on myös esteenä yritysten pyrkimyksille varmistaa, että niiden liiketoimintamallit ja toiminnot ovat kestäviä. Yritysten toimittamien kestävyystietojen puuttuminen myös rajoittaa sidosryhmien, muun muassa kansalaisyhteiskunnan toimijoiden, ammattiliittojen ja työntekijöiden edustajien, kykyä käydä yritysten kanssa vuoropuhelua kestävyysseikoista.

- (15) Uudelleentarkastelulausekkeita koskevassa komission kertomuksessa ja siihen liitetystä toimivuustarkastuksessa todettiin myös, että yrityksille tehdyt kestävyysseikkoja koskevat tietopyynnöt, joilla pyritään korjaamaan nykyinen tietovaje käyttäjien tietotarpeiden ja saatavilla olevien yritysten kestävyystietojen välillä, ovat lisääntyneet merkittävästi. Lisäksi yrityksiin tällä hetkellä kohdistuvat odotukset erilaisten kehysten ja standardien käytöstä todennäköisesti jatkuvat ja saattavat jopa voimistua, kun kestävyystiedoille annettu arvo kasvaa koko ajan. Jollei toteuteta politiikkatoimia, jotta päästäisiin yhteisymmärrykseen siitä, mitä tietoja yritysten olisi raportoitava, raportoivien yritysten ja tällaisten tietojen käyttäjien kustannukset ja rasitteet lisääntyvät merkittävästi.
- (16) Olemassa olevan tietovajeen takia on entistä todennäköisempää, että yksittäiset jäsenvaltiot ottavat käyttöön yhä erilaisempia kansallisia sääntöjä tai standardeja. Eri jäsenvaltioiden erilaiset raportointivaatimukset voisivat lisätä kustannuksia ja monimutkaisuutta valtioiden rajojen yli toimiville yrityksille ja heikentää siten sisämarkkinoita, ja ne voisivat haitata sijoittautumisoikeutta ja pääomien vapaata liikkuvuutta unionissa. Tällaiset erilaiset raportointivaatimukset voisivat myös vähentää raportoitujen tietojen vertailukelpoisuutta valtioiden rajojen yli, mikä heikentäisi pääomamarkkinaunionia.

(17) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklaa sovelletaan suuriin yrityksiin, jotka ovat yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ja joiden työntekijämäärä on keskimäärin yli 500, ja 29 a artiklaa yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, jotka ovat suuren konsernin emoyrityksiä ja joiden yhteenlaskettu työntekijämäärä on keskimäärin yli 500. Koska käyttäjien tarpeet saada kestävyystietoja kasvavat, kestävyystietojen raportointivaatimukset olisi laajennettava koskemaan uusia yritysluokkia. Sen vuoksi on aiheellista edellyttää, että kaikki suuret yritykset ja mikroyrityksiä lukuun ottamatta kaikki yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, raportoivat kestävyystiedot. Tämän muutosdirektiivin säännöksillä, joilla muutetaan direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklaa, vahvistetaan nimenomaisesti raportointivaatimusten soveltamisala viitaten direktiivin 2013/34/EU 2 ja 3 artiklaan. Näin ollen niillä ei yksinkertaisteta tai muuteta muita vaatimuksia eikä direktiivin 2013/34/EU 40 artiklassa säädettyä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä koskevaa rajoitusta poikkeuksiin sovelleta. Erityisesti yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ei pitäisi kohdella suurina yrityksinä kestävyysraportointivaatimuksia sovellettaessa. Näin ollen pienten ja keskisuurten yritysten, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla ja jotka ovat yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, olisi voitava raportoida tietoja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevien kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Lisäksi kaikkien yritysten, jotka ovat suurten konsernien emoyrityksiä, olisi toteutettava kestävyysraportointi konsernitasolla. Koska asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa viitataan direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklaan, kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalaan lisättävien yritysten täytyy myös noudattaa asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklaa.

- (18) Tässä muutospäätöksessä säädetty vaatimusta, jonka mukaan myös suurten yritysten, joiden arvopapereita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, olisi julkistettava tietoja kestävyysseikoista, voidaan perustella pääasiassa huolella tällaisten yritysten vaikutuksista ja tilivelvollisuudesta, jotka voivat syntyä esimerkiksi niiden arvoketjun kautta. Tältä osin kaikkiin suuriin yrityksiin olisi sovellettava samoja vaatimuksia, jotka koskevat kestävyystietojen julkista raportointia. Lisäksi finanssimarkkinatoimijat tarvitsevat tietoja myös näiltä suurilta yrityksiltä, joiden arvopapereita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla.
- (19) Tässä muutospäätöksessä säädetty vaatimus, jonka mukaan kolmansien maiden yritysten, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, olisi myös julkistettava tietoja kestävyysseikoista, on tarkoitettu vastaamaan finanssimarkkinatoimijoiden tarpeisiin saada tietoja tällaisilta yrityksiltä, jotta ne voivat ymmärtää sijoitustensa riskit ja vaikutukset ja noudattaa asetuksessa (EU) 2019/2088 säädettyjä tietojen antamista koskevia vaatimuksia.

- (20) Kolmansien maiden yritykset, joilla on merkittävää toimintaa unionin alueella, olisi niinkään velvoitettava antamaan kestävyystietoja, varsinkin niiden vaikutuksista yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyviin seikkoihin, jotta varmistetaan, että kolmansien maiden yritykset ovat tilivelvollisia vaikutuksistaan ihmisiin ja ympäristöön ja että sisämarkkinoilla toimivilla yrityksillä on tasapuoliset toimintaedellytykset. Sen vuoksi kestävyysraportointivaatimuksia olisi sovellettava kolmansien maiden yrityksiin, joiden nettoliikevaihto unionissa on yli 150 miljoonaa euroa ja joilla on tytäryritys tai sivuliike unionin alueella. Jotta varmistetaan tällaisten vaatimusten oikeasuhteisuus ja täytäntöönpanokelpoisuus, kolmansien maiden yritysten sivuliikkeisiin olisi sovellettava yli 40 miljoonan nettoliikevaihdon raja-arvoa ja kolmansien maiden yritysten tytäryrityksiin olisi sovellettava raja-arvoa, joka koskee sitä, pidetäänkö yritystä suurena yrityksenä tai pienenä tai keskisuurena yrityksenä, jonka arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, lukuun ottamatta mikroyrityksiä, sillä tällaisten tytäryritysten ja sivuliikkeiden olisi oltava vastuussa kolmannen maan yrityksen kestävyysraportin julkistamisesta.

Kolmannen maan yrityksen tytäryrityksen tai sivuliikkeen julkistamat kestävyysraportit olisi laadittava komission viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024 delegoiduilla säädöksillä hyväksymien standardien mukaisesti. Kolmannen maan yrityksen tytäryrityksen tai sivuliikkeen olisi myös voitava raportoida tietoja unioniin sijoittautuneisiin yrityksiin sovellettavien standardien tai täytäntöönpanosäädöksen nojalla vastaaviksi katsottavien standardien mukaisesti. Jos kolmannen maan yritys ei anna kaikkia tämän muutosdirektiivin nojalla vaadittavia tietoja siitä huolimatta, että mainitun kolmannen maan yrityksen tytäryritys tai sivuliike pyrkii parhaansa mukaan hankkimaan tarvittavat tiedot, kyseisen tytäryrityksen tai sivuliikkeen olisi annettava kaikki sen hallussa olevat tiedot ja annettava selvitys, josta käy ilmi, ettei kolmannen maan yritys asettanut saataville muita vaadittavia tietoja. Jotta varmistetaan raportoinnin laatu ja luotettavuus, kolmansien maiden yritysten kestävyysraportit olisi julkistettava siten, että niihin liitetään sellaisen henkilön tai yhteisön antama varmennuslausunto, jolla on valtuudet antaa kestävyysraportointia koskeva varmennuslausunto joko kolmannen maan yrityksen tai jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla. Jos tällaista varmennuslausuntoa ei anneta, kolmannen maan yrityksen tytäryrityksen tai sivuliikkeen olisi annettava selvitys, josta käy ilmi, ettei kolmannen maan yritys toimittanut tarvittavaa varmennuslausuntoa.

Kestävyyseraportti olisi asetettava yleisön saataville maksutta jäsenvaltioiden keskus-, kauppaja- ja yhtiörekistereiden kautta tai vaihtoehtoisesti kolmannen maan yrityksen tytäryrityksen tai sivuliikkeen verkkosivustolla. Jäsenvaltioiden olisi voitava ilmoittaa komissiolle vuosittain julkistamisvaatimuksen täyttäneet kolmansien maiden yritysten tytäryritykset tai sivuliikkeet sekä tapaukset, joissa kertomus julkistettiin mutta kolmannen maan yrityksen tytäryritys tai sivuliike totesi, ettei se pystynyt saamaan tarvittavia tietoja kolmannen maan yritykseltä. Komission olisi asetettava verkkosivustollaan julkisesti saataville luettelo kestävyyseraportin julkistaneista kolmansien maiden yrityksistä.

- (21) Kun otetaan huomioon kestävyteen liittyvien riskien kasvava merkitys ja se, että pienet ja keskisuuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, muodostavat merkittävän osan kaikista yrityksistä, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, sijoittajansuojan varmistamiseksi on aiheellista edellyttää, että mikroyrityksiä lukuun ottamatta myös pienet ja keskisuuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, julkistavat tietoja kestävyysseikoista. Tällaisen vaatimuksen käyttöönotto auttaa varmistamaan, että finanssimarkkinatoimijat voivat sisällyttää pienempiä yrityksiä, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, sijoitussalkkuihin sillä perusteella, että ne raportoivat finanssimarkkinatoimijoiden tarvitsemat kestävyystiedot.

Näin ollen se auttaa suojelemaan ja parantamaan pienempien yritysten, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, mahdollisuuksia saada rahoituspääomaa ja välttämään tällaisiin yrityksiin finanssimarkkinatoimijoiden taholta kohdistuvaa syrjintää. Pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, lukuun ottamatta mikroyrityksiä, sovellettavan kestävyysseikkoja koskevien tietojen antamisvaatimuksen käyttöönotto on tarpeen myös sen varmistamiseksi, että finanssimarkkinatoimijoilla on tiedot, joita ne tarvitsevat sijoituskohteena olevilta yrityksiltä voidakseen noudattaa asetuksessa (EU) 2019/2088 säädettyjä omia kestävyystietojen antamista koskevia velvoitteitaan. Pienille ja keskisuurille yrityksille, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, olisi annettava mahdollisuus raportoida tietoja sellaisten standardien mukaisesti, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden valmiuksiin ja resursseihin sekä merkityksellisiä niiden toiminnan laajuuden ja monimutkaisuuden kannalta. Pienillä ja keskisuurilla yrityksillä, joiden arvopapereita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, olisi niin ikään oltava mahdollisuus halutessaan käyttää tällaisia oikeasuhteisia standardeja vapaaehtoisesti.

Pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevat kestävyysraportointistandardit toimivat vertailukohtana tämän muutosdirektiivin vaatimusten soveltamisalaan kuuluville yrityksille sellaisten kestävyystietojen tasosta, joita ne voisivat kohtuudella pyytää tällaisten yritysten arvoketjussa toimittajina tai asiakkaina olevilta pieniltä ja keskisuurilta yrityksiltä. Pienille ja keskisuurille yrityksille, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, olisi lisäksi annettava riittävästi aikaa valmistautua kestävyysraportointia edellyttävien säännösten soveltamiseen niiden pienemmän koon ja rajallisempien resurssien vuoksi ja covid-19-pandemian aiheuttamat vaikeat taloudelliset olosuhteet huomioon ottaen. Sen vuoksi yritysten kestävyysraportointia koskevia säännöksiä olisi sovellettava pienten ja keskisuurten yritysten, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, lukuun ottamatta mikroyrityksiä, osalta 1 päivästä tammikuuta 2026 tai sen jälkeen alkavista tilivuosista. Tämän ajankohdan jälkeen pienillä ja keskisuurilla yrityksillä, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, olisi kahden vuoden siirtymäkauden ajan oltava mahdollisuus jättäytyä tässä muutosdirektiivissä säädettyjen kestävyysraportointivaatimusten ulkopuolelle edellyttäen, että ne ilmoittavat lyhyesti toimintakertomuksessaan, miksei kestävyystietoja ole annettu.

- (22) Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti arvioida, miten niiden kansalliset toimenpiteet, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, vaikuttavat pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, jotta varmistetaan, ettei niihin kohdistu suhteetonta vaikutusta, kiinnittäen erityistä huomiota mikroyrityksiin ja tarpeettoman hallinnollisen rasitteen välttämiseen. Jäsenvaltioiden olisi harkittava sellaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, joilla tuetaan pieniä ja keskisuuria yrityksiä kestävyysraportointistandardien soveltamisessa.
- (23) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/109/EY¹ sovelletaan yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla. Sen varmistamiseksi, että yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, mukaan lukien kolmansien maiden liikkeeseenlaskijat, sovelletaan samoja kestävyysraportointivaatimuksia, direktiiviin 2004/109/EY olisi sisällytettävä tarvittavat ristiinviittaukset kaikkiin kestävyysraportointia koskeviin vaatimuksiin vuositilinpäätöksessä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

(24) Direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdassa ja neljännessä alakohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä toimenpiteitä, joilla perustetaan järjestelmä kyseisen direktiivin nojalla vaadittujen tietojen vastaavuuden määrittämiseksi ja vahvistetaan tilinpäätösstandardeja koskevat yleiset vastaavuutta koskevat kriteerit. Direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa siirretään komissiolle myös valta hyväksyä tarpeelliset päätökset kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden käyttämien tilinpäätösstandardien vastaavuudesta. Jotta voidaan ottaa huomioon kestävyysvaatimusten sisällyttäminen direktiiviin 2004/109/EY, komissiolle olisi siirrettävä valta ottaa käyttöön menetelmä kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden soveltamien kestävyysraportointistandardien vastaavuuden määrittämiseksi, samaan tapaan kuin on säädetty komission asetuksessa (EY) N:o 1569/2007¹, jossa vahvistetaan perusteet kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden soveltamien tilinpäätösstandardien vastaavuuden määrittämiseksi. Samasta syystä komissiolle olisi myös siirrettävä valta tehdä tarpeelliset päätökset kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden käyttämien kestävyysraportointistandardien vastaavuudesta. Tällä muutosdirektiivillä tehtävillä muutoksilla varmistetaan johdonmukaiset vastaavuusjärjestelyt kestävyysraportointivaatimuksille ja tilinpäätösraportointivaatimuksille vuositilinpäätöksen yhteydessä.

¹ Komission asetus (EY) N:o 1569/2007, annettu 21 päivänä joulukuuta 2007, menetelmästä kolmansien maiden arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden soveltamien tilinpäätösstandardien vastaavuuden määrittämiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2003/71/EY ja 2004/109/EY nojalla (EUVL L 340, 22.12.2007, s. 66).

- (25) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 3 kohdassa ja 29 a artiklan 3 kohdassa vapautetaan kaikki tytäryritykset veloitteesta raportoida muita kuin taloudellisia tietoja, jos tällaiset yritykset ja niiden tytäryritykset sisällytetään niiden emoyrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen, edellyttäen, että kyseinen kertomus sisältää kyseisen direktiivin nojalla raportoidut muut kuin taloudelliset tiedot. On kuitenkin tarpeen varmistaa, että kestävyystiedot ovat helposti käyttäjien käytettävissä, ja taata avoimuus sen suhteen, mikä on konsernitasolla raportoiva vapautuksen saaneen tytäryrityksen emoyritys. Sen vuoksi on tarpeen edellyttää, että kyseiset tytäryritykset sisällyttävät toimintakertomukseensa kestävyystietoja konsernitasolla raportoivan emoyrityksen nimen ja sääntömääräisen kotipaikan, hyperlinkit emoyrityksensä laatimaan konsernin toimintakertomukseen ja maininnan siitä, että ne on vapautettu kestävyysraportoinnista. Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että emoyritys julkistaa konsernin toimintakertomuksen niiden hyväksymillä kielillä ja että emoyritys toimittaa tarvittavat käännökset kyseisillä kielillä. Tällaista vapautusta olisi sovellettava myös silloin, kun konsernitasolla raportoiva emoyritys on kolmannen maan yritys, joka raportoi kestävyystiedot vastaavien kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

Direktiivissä 2004/109/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä muutosdirektiivillä, olisi säädettävä asianmukaisista menetelmistä kestävyysraportointistandardien vastaavuuden määrittämiseksi, ja yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, ja yritykset, joiden arvopapereita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, olisi velvoitettava raportoimaan tietoja samojen kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Tässä yhteydessä olisi käytettävä täytäntöönpanosäädöksiä, jotka komissio hyväksyy direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdan ja 23 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan nojalla ja joilla otetaan käyttöön menetelmä standardien vastaavuuden määrittämiseksi, sen määrittämiseen, annetaanko kolmansiin maihin sijoittautuneiden emoyritysten tytäryrityksille vapautus direktiivin 2013/34/EU puitteissa. Sen vuoksi tytäryritys olisi vapautettava velvoitteesta, kun konsernin kestävyysraportointi toteutetaan niiden kestävyysraportointistandardien mukaisesti, jotka komissio hyväksyy tällä muutosdirektiivillä käyttöön otetun direktiivin 2013/34/EU 29 b artiklan nojalla, tai kyseisiä kestävyysraportointistandardeja vastaavalla, kestävyysraportointistandardien vastaavuudesta direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan nojalla hyväksytyn täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti määritettävällä tavalla. Tällaista vapautusta ei pitäisi soveltaa suuriin yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, sijoittajansuojaan liittyvistä syistä, jotta voidaan varmistaa suurempi avoimuus tällaisten yritysten suhteen.

- (26) Direktiivin 2013/34/EU 23 artiklassa vapautetaan emoyritykset velvoitteesta laatia konsernitilinpäätös ja konsernin toimintakertomus, jos emoyritykset ovat toisen kyseisen velvoitteen täyttävän emoyrityksen tytäryrityksiä. Olisi kuitenkin täsmennettävä, että konsernitilinpäätöksiä ja konsernin toimintakertomuksia koskeva vapautusjärjestelmä toimii erillään konsernin kestävyysraportointia koskevasta vapautusjärjestelmästä. Yritys voidaan siten vapauttaa konsernin tilinpäätösraportointivaatimuksista vapauttamatta sitä konsernin kestävyysraportointivaatimuksista, jos sen perimmäinen emoyritys laatii konsernitilinpäätöksen ja konsernin toimintakertomuksen unionin lainsäädännön mukaisesti tai, jos yritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, vastaavien vaatimusten mukaisesti mutta ei toteuta konsernin kestävyysraportointia unionin lainsäädännön mukaisesti tai, jos yritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, vastaavien vaatimusten mukaisesti. On välttämätöntä, että konsernitasolla raportoivat emoyritykset antavat riittävän selvityksen tytäryritystensä riskeistä ja vaikutuksista, tapauksen mukaan myös niiden due diligence -prosesseista. Joissakin tapauksissa erot konsernin tilanteen ja sen yksittäisten tytäryritysten tilanteen välillä tai sen eri alueilla sijaitsevien yksittäisten tytäryritysten tilanteiden välillä saattavat olla erityisen merkittäviä, jolloin tietojen käyttäjä päätyisi tiettyä yksittäistä tytäryritystä koskevien lisätietojen puuttuessa hyvin erilaiseen johtopäätökseen tytäryrityksen riskeistä tai vaikutuksista.

(27) Luottolaitoksilla ja vakuutusyrityksillä on keskeinen rooli siirryttäessä täysin kestäväan ja osallistavaan talous- ja rahoitusjärjestelmään vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti. Niillä voi olla merkittäviä myönteisiä ja kielteisiä vaikutuksia lainananto-, sijoitus- ja merkintätoimintansa kautta. Muihin luottolaitoksiin ja vakuutusyrityksiin kuin niihin, joiden on noudatettava direktiiviä 2013/34/EU, myös osuuskuntiin ja keskinäisiin yrityksiin, olisi sen vuoksi sovellettava kestävyysraportointivaatimuksia edellyttäen, että ne täyttävät tietyt kokokriteerit. Kestävyystietojen käyttäjät voisivat näin ollen arvioida sekä tällaisten luottolaitosten ja vakuutusyritysten vaikutukset yhteiskuntaan ja ympäristöön että kestävyysseikoista tällaisille luottolaitoksille ja vakuutusyrityksille mahdollisesti aiheutuvat riskit. Direktiivissä 2013/34/EU säädetään kolmesta mahdollisesta kriteeristä, joiden perusteella määritetään, onko yritystä pidettävä 'suurena yrityksenä', ja jotka ovat taseen loppusumma, nettoliikevaihto ja työntekijöiden lukumäärä tilivuoden aikana keskimäärin.

Nettoliikevaihtoa koskevaa kriteeriä on tarpeen mukauttaa luottolaitosten ja vakuutusyritysten osalta viittaamalla neuvoston direktiiveissä 86/635/ETY¹ ja 91/674/ETY² esitettyyn nettoliikevaihdon määritelmään direktiivissä 2013/34/EU säädetyyn yleisen määritelmän sijaan. Jotta varmistettaisiin yhdenmukaisuus direktiivin 86/635/ETY raportointivaatimusten kanssa, jäsenvaltioiden olisi voitava päättää olla soveltamatta kestävyysraportointivaatimuksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU³ 2 artiklan 5 kohdassa lueteltuihin luottolaitoksiin.

-
- ¹ Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).
- ² Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).
- ³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (28) Luettelon kestävyysseikoista, joista yritysten on raportoitava, olisi oltava mahdollisimman johdonmukainen asetuksessa (EU) 2019/2088 säädetyn ilmaisun 'kestävyystekijät' määritelmän kanssa, ja siinä olisi vältettävä epäsuhta niiden tietojen välillä, joita tietojen käyttäjät vaativat ja joita yritysten on raportoitava. Luettelon olisi myös vastattava käyttäjien ja yritysten tarpeita ja odotuksia, sillä nämä käyttävät usein ilmaisuja "ympäristö", "yhteiskunta" ja "hallintotapa" keinona luokitella kolme keskeisintä kestävyysseikkaa. Asetuksessa (EU) 2019/2088 säädetyn ilmaisun 'kestävyystekijät' määritelmä ei kuitenkaan sisällä nimenomaisesti hallintotapaan liittyviä seikkoja. Direktiivin 2013/34/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, ilmaisun 'kestävyyseikat' määritelmän olisi näin ollen katettava ympäristöön, yhteiskuntaan ja ihmisoikeuksiin sekä hallintotapaan liittyviä tekijöitä ja sisällettävä asetuksessa (EU) 2019/2088 säädetyn ilmaisun 'kestävyystekijät' määritelmä. Direktiivin 2013/34/EU raportointivaatimukset eivät saisi rajoittaa kansallisten raportointivelvoitteiden soveltamista.

- (29) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään raportointia paitsi tiedoista yrityksen kehityksen, tuloksen ja aseman aiheuttamien vaikutusten ymmärtämisen edellyttämässä laajuudessa myös tiedoista, jotka ovat tarpeen ymmärtämiseksi, miten yrityksen toiminta vaikuttaa ympäristöasioihin, sosiaalisiin ja työntekijöihin liittyviin seikkoihin, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä korruption ja lahjonnan torjuntaan liittyviin seikkoihin. Sen vuoksi kyseisissä artikloissa edellytetään, että yritykset raportoivat sekä yrityksen toiminnan vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön että siitä, miten kestävyysseikat vaikuttavat yritykseen. Tästä käytetään ilmaisua ”kaksinkertaisen olennaisuuden näkökulma”, jossa yritykseen kohdistuvat riskit ja yrityksen vaikutukset muodostavat kumpikin yhden olennaisuusnäkökulman. Yritysraportoinnin toimivuustarkastus osoittaa, että näitä kahta näkökulmaa ei useinkaan ymmärretä tai sovelleta hyvin. Sen vuoksi on tarpeen selventää, että yritysten olisi otettava kumpikin olennaisuusnäkökulma huomioon sellaisenaan ja julkistettava tiedot, jotka ovat olennaisia kummastakin näkökulmasta, ja myös tiedot, jotka ovat olennaisia vain toisesta näkökulmasta.

- (30) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että yritykset julkistavat tietoja viideltä raportoinnin osa-alueelta: liiketoimintamalli; toimintaperiaatteet, sovelletut due diligence -prosessit mukaan luettuina; kyseisten toimintaperiaatteiden noudattamisen tulokset; riskit ja riskienhallinta; sekä tärkeimmät tulosindikaattorit, jotka ovat merkityksellisiä liiketoiminnalle. Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ei ole nimenomaisia viittauksia muihin tietojen käyttäjien merkityksellisinä pitämiin raportoinnin osa-alueisiin, joista osa on kansainvälisiin kehyksiin sisältyvien julkistamisvaatimusten, mukaan lukien ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevän työryhmän suositukset, mukaisia. Julkistamisvaatimukset olisi täsmennettävä riittävän yksityiskohtaisesti sen varmistamiseksi, että yritykset raportoivat tietoja resilienssistään kestävyysseikkoihin liittyviin riskeihin nähden. Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa yksilöityjen raportoinnin osa-alueiden lisäksi yritykset olisi velvoitettava julkistamaan tietoja liiketoimintastrategiastaan sekä liiketoimintamallin ja -strategian resilienssistä kestävyysseikkoihin liittyviin riskeihin nähden. Ne olisi myös velvoitettava julkistamaan mahdolliset suunnitelmansa sen varmistamiseksi, että niiden liiketoimintamalli ja -strategia ovat yhteensopivia kestävään talouteen siirtymisen kanssa sekä niiden tavoitteiden kanssa, jotka koskevat ilmaston lämpenemisen rajoittamista 1,5 celsiusasteeseen Pariisin sopimuksen mukaisesti ja ilmastoneutraaliuden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä, sellaisina kuin niistä säädetään asetuksessa (EU) 2021/1119, siten, että tavoitteista ei tingitä tai niistä tingitään vain vähän.

On erityisen tärkeää, että ilmastoon liittyvät suunnitelmat perustuvat uusimpaan tutkimustietoon, mukaan lukien hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) ja ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan raportit. Asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan mukaisesti kestävyysluokitusjärjestelmän mukaisiin toimintoihin liittyvästä pääomamenojen tai toimintamenojen määrästä julkistettavat tiedot voisivat tapauksen mukaan tukea tällaisiin suunnitelmiin liittyviä rahoitus- ja investointisuunnitelmia. Yritykset olisi myös velvoitettava julkistamaan se, otetaanko niiden liiketoimintamallissa ja -strategiassa huomioon sidosryhmien edut ja miten, kestävyysseikoista johtuvat yrityksen mahdollisuudet, sellaisten liiketoimintastrategian näkökohtien täytäntöönpano, jotka vaikuttavat kestävyysseikkoihin tai joihin kestävyysseikat vaikuttavat, yrityksen mahdollisesti asettamat kestävyystavoitteet ja edistyminen niiden saavuttamisessa, yrityksen hallituksen ja johdon rooli kestävyysseikkojen suhteen, merkittävimmät yrityksen toimintaa koskevat tosiasialliset ja mahdolliset haittavaikutukset sekä se, kuinka yritys on tunnistanut raportoimansa tiedot. Kun edellytetään esimerkiksi tavoitteita ja niissä saavutettua edistymistä koskevien tietojen julkistamista, erillinen vaatimus julkistaa toimintaperiaatteiden noudattamisen tulokset ei ole enää tarpeen.

- (31) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus kansainvälisten välineiden, kuten YK:n asiakirjan ”Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations ‘Protect, Respect and Remedy’ Framework”, jäljempänä ’yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n ohjaavat periaatteet’, monikansallisille yrityksille tarkoitettujen OECD:n toimintaohjeiden ja vastuullista liiketoimintaa koskevien OECD:n due diligence -ohjeiden, kanssa, due diligence -julkistamisvaatimukset olisi täsmennettävä yksityiskohtaisemmin kuin nykyisin direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa. Due diligence on prosessi, jonka yritykset toteuttavat tunnistakseen merkittävimmät toimintaansa koskevat tosiasialliset ja mahdolliset haittavaikutukset sekä seuratakseen, ehkäistäkseen, lieventääkseen, korjatakseen ja poistaakseen niitä ja jossa yksilöidään, miten yritykset puuttuvat tällaisiin haittavaikutuksiin. Yrityksen toimintaan liittyviin vaikutuksiin kuuluvat vaikutukset, jotka yritys aiheuttaa suoraan tai joihin yritys myötävaikuttaa tai jotka muuten liittyvät yrityksen arvoketjuun. Due diligence -prosessi koskee yrityksen koko arvoketjua, myös sen omia toimintoja, sen tuotteita ja palveluja, sen liikesuhteita ja sen toimitusketjuja. Yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden mukaisesti tosiasiallista tai mahdollista haittavaikutusta on pidettävä merkittävimpiin vaikutuksiin kuuluvana, kun se kuuluu suurimpiin yrityksen toimintaa koskeviin vaikutuksiin seuraavien perusteella: ihmisiin tai ympäristöön kohdistuvan vaikutuksen vakavuus, niiden ihmisten lukumäärä, joihin vaikutus kohdistuu tai voi kohdistua, tai ympäristölle aiheutuvan vahingon laajuus sekä se, miten helposti haitta voitaisiin korjata palauttamalla ennalleen ympäristön tila tai vaikutuksen kohteena olevien ihmisten tilanne.

- (32) Direktiivissä 2013/34/EU ei edellytetä tietojen julkistamista muista aineettomista resursseista kuin taseeseen merkityistä aineettomista hyödykkeistä. Yleisesti tunnustetaan, että aineettomia hyödykkeitä ja muita aineettomia tekijöitä, myös sisäisesti tuotettuja aineettomia resursseja, koskevia tietoja ei raportoida riittävästi, mikä haittaa yrityksen kehityksen, tuloksen ja aseman asianmukaista arviointia sekä sijoitusten seuranta. Jotta sijoittajat ymmärtäisivät paremmin monien yritysten kirjanpitoarvon ja markkina-arvon välisen kasvavan eron, joka on havaittavissa monilla talouden sektoreilla, kaikilta suurilta yrityksiltä ja mikroyrityksiä lukuun ottamatta kaikilta yrityksiltä, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, olisi edellytettävä riittävää raportointia aineettomista resursseista. Tietyt aineettomia resursseja koskevat tiedot ovat kuitenkin olennaisia kestävyysseikkojen kannalta, joten niiden olisi oltava osa kestävyysraportointia. Esimerkiksi tiedot työntekijöiden osaamisesta, pätevyydestä, kokemuksesta, lojaalisuudesta yritystä kohtaan ja motivaatiosta parantaa prosesseja, tuotteita ja palveluja ovat yhteiskuntaan liittyviä seikkoja koskevia kestävyystietoja, joita voitaisiin myös pitää aineettomia resursseja koskevinä tietoina. Vastaavasti tiedot yrityksen ja sen sidosryhmien, mukaan lukien asiakkaat, toimittajat ja yhteisöt, joihin yrityksen toiminta vaikuttaa, välisten suhteiden laadusta ovat yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyviä seikkoja koskevia merkityksellisiä kestävyystietoja, joita voitaisiin niin ikään pitää aineettomia resursseja koskevinä tietoina. Tällaiset esimerkit osoittavat, että joissakin tapauksissa aineettomia resursseja koskevia tietoja ei ole mahdollista erottaa kestävyysseikkoja koskevista tiedoista.

- (33) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa ei täsmennetä, onko raportoitavien tietojen oltava ennakoivia vai tietoja aiemmasta tuloksesta. Tällä hetkellä julkistetaan vain vähän ennakoivia tietoja, joita kestävyystietojen käyttäjät erityisesti arvostavat. Direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklassa olisi sen vuoksi täsmennettävä, että raportoitavien kestävyystietojen on tarkoitus sisältää ennakoivia ja takautuvia tietoja ja niin laadullisia kuin määrällisiä tietoja. Tietojen olisi tapauksen mukaan perustuttava vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön. Tietojen olisi myös oltava yhdenmukaistettuja ja vertailukelpoisia ja perustuttava tapauksen mukaan yhdenmukaisiin indikaattoreihin, ja samalla niiden olisi mahdollistettava raportointi, joka liittyy nimenomaan yksittäisiin yrityksiin eikä vaaranna yrityksen kaupallista asemaa. Raportoitavissa kestävyystiedoissa olisi myös otettava huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikahorisontit, ja niiden olisi sisällettävä soveltuvin osin tietoja yrityksen koko arvoketjusta, mukaan lukien tapauksen mukaan sen omat toiminnot, sen tuotteet ja palvelut, sen liikesuhteet ja sen toimitusketju. Yrityksen koko arvoketjua koskeviin tietoihin sisältyisivät tiedot, jotka liittyvät sen arvoketjuun unionissa, ja tiedot, jotka kattavat kolmannet maat, jos yrityksen arvoketju ulottuu unionin ulkopuolelle. Siinä tapauksessa, että kaikki tarvittavat tiedot arvoketjusta eivät ole saatavilla, yrityksen olisi niiden toimenpiteiden, jotka jäsenvaltioiden on määrä hyväksyä tämän muutosdirektiivin mukaisesti, kolmen ensimmäisen soveltamisvuoden ajan selitettävä, millä tavoin se on pyrkinyt hankkimaan tiedot arvoketjustaan, mistä syistä näitä tietoja ei voitu saada ja miten se suunnittelee hankkivansa tällaiset tiedot tulevaisuudessa.

- (34) Tämän muutosdirektiivin tavoitteena ei ole velvoittaa yrityksiä julkistamaan henkistä pääomaa, henkistä omaisuutta, taitotietoa tai innovoinnin tuloksia, joita voitaisiin pitää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/943¹ määriteltyinä liikesalaisuuksina. Tässä muutosdirektiivissä säädetyt raportointivaatimukset eivät sen vuoksi saisi rajoittaa direktiivin (EU) 2016/943 soveltamista.
- (35) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että yritykset sisällyttävät muita kuin taloudellisia tietoja koskevaan raportointiinsa tietoa ja lisäselvityksiä vuositilinpäätöksessä esitetystä luvuista. Kyseisissä artikloissa ei kuitenkaan edellytetä, että yritykset viittaavat muihin tietoihin toimintakertomuksessa tai antavat niistä lisäselvityksiä. Siksi tällä hetkellä raportoitavat muut kuin taloudelliset tiedot ja muut toimintakertomuksessa julkistettavat tiedot eivät ole keskenään johdonmukaisia. Tältä osin on tarpeen vahvistaa selkeitä vaatimuksia.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1).

- (36) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että jos yritys ei noudata tiettyjä toimintaperiaatteita suhteessa yhteen tai useampaan kyseisissä artikloissa luetelluista seikoista, sen on annettava selkeä ja perusteltu selvitys siitä, miksei se tee näin. Yritysten mahdollisia toimintaperiaatteita koskevien tietojen julkistamisen erilainen kohtelu verrattuna muihin kyseisissä artikloissa mainittuihin raportoinnin osa-alueisiin on aiheuttanut sekaannusta raportoivien yritysten keskuudessa eikä ole auttanut parantamaan raportoitujen tietojen laatua. Sen vuoksi tällaista kyseisessä direktiivissä olevaa toimintaperiaatteiden erilaista kohtelua ei ole tarpeen säilyttää. Kestävyyseraportoinnin standardeissa olisi määritettävä, mitä tietoja kunkin direktiivin 2013/34/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä muutospäätöksellä, 19 a ja 29 a artiklassa mainitun raportoinnin osa-alueen osalta on tarpeen julkistaa.
- (37) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdan ja 29 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvat yritykset voivat noudattaa kansallisia, unionin tai kansainvälisiä raportointikehyksiä, ja niiden on näin tehdessään ilmoitettava, mitä kehyksiä ne ovat noudattaneet. Direktiivissä 2013/34/EU ei kuitenkaan velvoiteta yrityksiä käyttämään yhteistä raportointikehystä tai -standardia, eikä se estä yrityksiä olemasta halutessaan käyttämättä mitään raportointikehystä tai -standardia. Kuten direktiivin 2014/95/EU 2 artiklassa edellytetään, komissio hyväksyi 5 päivänä heinäkuuta 2017 tiedonannon ”Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat suuntaviivat (muiden kuin taloudellisten tietojen raportointimenetelmä)”, jäljempänä ’muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat suuntaviivat’, ja antoi siinä viitteellisiä suuntaviivoja mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluville yrityksille.

Komissio hyväksyi 17 päivänä kesäkuuta 2019 ilmastoon liittyvien tietojen raportointia koskevat suuntaviivat, joihin sisältyy erityisesti ilmastoon liittyvien tietojen raportointia koskevia täydentäviä suuntaviivoja. Kyseisissä ilmastoon liittyvien tietojen raportointia koskevissa suuntaviivoissa on nimenomaisesti otettu huomioon ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevän työryhmän suositukset. Saatavilla oleva näyttö osoittaa, että muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevilla suuntaviivoilla ei ole ollut merkittävää vaikutusta direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten muiden kuin taloudellisten tietojen raportoinnin laatuun. Suuntaviivojen vapaaehtoinen luonne tarkoittaa, että yritykset voivat vapaasti päättää, soveltavatko ne niitä vai eivät. Suuntaviivoilla ei näin ollen voida yksinään varmistaa eri yritysten julkistamien tietojen vertailukelpoisuutta tai kaikkien kyseisten tietojen käyttäjien merkityksellisinä pitämien tietojen julkistamista. Siksi tarvitaan pakollisia yhteisiä kestävyysraportointistandardeja sen varmistamiseksi, että tiedot ovat vertailukelpoisia ja että kaikki merkitykselliset tiedot julkistetaan. Standardien olisi kaksinkertaisen olennaisuuden periaatteen pohjalta katettava kaikki tiedot, jotka ovat olennaisia kyseisten tietojen käyttäjille. Yhteiset kestävyysraportointistandardit ovat myös tarpeen, jotta voidaan mahdollistaa kestävyysraportoinnin varmentaminen ja digitalisointi ja helpottaa sen valvontaa ja täytäntöönpanoa.

Pakollisten yhteisten kestävyysraportointistandardien kehittäminen on tarpeen, jotta voidaan päästä tilanteeseen, jossa kestävyystiedoilla on taloudellisten tietojen asemaan verrattavissa oleva asema. Kestävyysraportointistandardien hyväksyminen delegoiduilla säädöksillä varmistaisi yhdenmukaistetun kestävyysraportoinnin koko unionissa. Näin ollen yritys noudattaisi direktiivin 2013/34/EU kestävyysraportointivaatimuksia raportoidessaan tietoja kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Tällaisia standardeja määriteltäessä on välttämätöntä ottaa asianmukaisesti ja mahdollisimman suuressa määrin huomioon tärkeimmät maailmanlaajuisesti käytetyt kestävyysraportointistandardit, laskematta kuitenkaan tämän muutosdirektiivin ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten tavoitetasoa.

- (38) Mikään nykyinen standardi tai kehys ei yksinään tyydytä unionin tarvetta kestävyysraportointiin. Direktiivissä 2013/34/EU edellytettyjen tietojen on katettava kummastakin olennaisuusnäkökulmasta merkitykselliset tiedot, niiden on katettava kaikki kestävyysseikat, ja ne on tapauksen mukaan yhdenmukaistettava muiden kestävyystietojen julkistamista koskevien unionin lainsäädännön mukaisten velvoitteiden, mukaan lukien asetuksissa (EU) 2019/2088 ja (EU) 2020/852 säädetyt velvoitteet, kanssa. Lisäksi unionin yritysten pakollisten kestävyysraportointistandardien olisi oltava oikeassa suhteessa vihreän kehityksen ohjelman tavoitetasoon ja unionin ilmastoneutraaliutta vuoteen 2050 mennessä koskevaan tavoitteeseen sekä asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisiin välitavoitteisiin. Sen vuoksi on tarpeen siirtää komissiolle valta hyväksyä unionin kestävyysraportointistandardit, jotta voidaan ottaa ne nopeasti käyttöön ja varmistaa, että näiden kestävyysraportointistandardien sisältö vastaa unionin tarpeita.

(39) Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoo-antava ryhmä (EFRAG) on Belgian lain mukaisesti perustettu voittoa tavoittelematon yhdistys, joka palvelee yleistä etua antamalla komissiolle neuvoja kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä. EFRAG on vakiinnuttanut maineensa yritysraportoinnin eurooppalaisena asiantuntijakeskuksena, ja sillä on hyvät edellytykset edistää koordinoitua unionin kestävyysraportointistandardien ja sellaisten kansainvälisten aloitteiden välillä, joilla pyritään kehittämään maailmanlaajuisesti johdonmukaisia standardeja. EFRAGin perustama usean sidosryhmän erityistyöryhmä julkaisi maaliskuussa 2021 suosituksia unionin kestävyysraportointistandardien mahdolliseksi kehittämiseksi. Kyseiset suositukset sisältävät ehdotuksia sellaisen yhdenmukaisen ja kattavan kestävyysraportointistandardien kokonaisuuden kehittämiseksi, jotka kattavat kaikki kestävyysseikat kaksinkertaisen olennaisuuden näkökulmasta. Suositukset sisältävät myös yksityiskohtaisen etenemissuunnitelman tällaisten standardien kehittämiseksi sekä ehdotuksia, jotka koskevat maailmanlaajuisien standardointialoitteiden ja unionin standardointialoitteiden keskinäisesti vahvistavaa yhteistyötä. EFRAGin johtokunnan puheenjohtaja julkaisi maaliskuussa 2021 suosituksia mahdollisista EFRAGissa tehtävistä hallintotapamuutoksista siltä varalta, että sitä pyydetään laatimaan teknisiä neuvoja kestävyysraportointistandardeista. EFRAGin johtokunnan puheenjohtajan suosituksiin sisältyy uuden kestävyysraportoinnin pilarin käyttöönotto EFRAGissa ilman, että nykyistä tilinpäätösraportoinnin pilaria merkittävästi muutetaan. Maaliskuussa 2022 EFRAGin yleiskokous nimitti vastaperustetun EFRAGin kestävyysraportointilautakunnan jäsenet. Komission olisi kestävyysraportointistandardeja hyväksyessään otettava huomioon EFRAGin laatimat tekniset neuvot.

Jotta voitaisiin varmistaa korkealaatuiset standardit, jotka edistävät eurooppalaista yleistä etua ja täyttävät yritysten ja raportoitavien tietojen käyttäjien tarpeet, EFRAGilla olisi oltava riittävä julkinen rahoitus sen riippumattomuuden varmistamiseksi. Sen tekniset neuvot olisi laadittava asianmukaisessa menettelyssä, julkisen valvonnan alaisena ja avoimuutta noudattaen, niiden olisi perustuttava asiaankuuluvien sidosryhmien, mukaan lukien yritykset, sijoittajat, kansalaisjärjestöt ja ammattiliitot, tasapuoliseen edustukseen, ja niihin olisi liitettävä kustannus-hyötyanalyysit. Osallistumiselle EFRAGin työhön teknisellä tasolla olisi asetettava ehdoksi asiantuntemus kestävyysraportoinnin alalla, eikä sen ehdoksi saisi asettaa minkäänlaista rahoitusosuutta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta julkisten elinten ja kansallisten standardointijärjestöjen osallistumista tähän työhön. Olisi taattava avoin prosessi, jossa vältetään eturistiriitoja. Sen varmistamiseksi, että unionin kestävyysraportointistandardeissa otetaan huomioon jäsenvaltioiden näkemykset, komission olisi ennen kyseisten standardien hyväksymistä kuultava EFRAGin teknisistä neuvoista asetuksessa (EU) 2020/852 tarkoitettua kestävästä rahoitusta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää, jäljempänä 'kestävää rahoitusta käsittelevä jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmä', ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1606/2002¹ tarkoitettua tilinpäätöskysymysten sääntelykomiteaa, jäljempänä 'tilinpäätöskysymysten sääntelykomitea'.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen osallistuvat teknisten sääntelystandardien laatimiseen asetuksen (EU) 2019/2088 nojalla, ja kyseisten teknisten sääntelystandardien ja kestävyysraportointistandardien on oltava keskenään yhdenmukaisia. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010¹ nojalla arvopaperimarkkinaviranomainen on myös mukana edistämässä valvontakäytäntöjen lähentymistä sellaisten liikkeeseenlaskijoiden yritysraportoinnin täytäntöönpanon valvonnassa, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla ja jotka velvoitetaan raportoimaan kyseisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Sen vuoksi olisi edellytettävä, että arvopaperimarkkinaviranomainen, pankkiviranomainen ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antavat lausunnon EFRAGIN teknisistä neuvoista. Tällaiset lausunnot olisi annettava kahden kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta. Lisäksi komission olisi kuultava Euroopan ympäristökeskusta, Euroopan unionin perusoikeusvirastoa, EKP:tä, Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komiteaa (CEAOB) ja kestävän rahoituksen foorumia sen varmistamiseksi, että kestävyysraportointistandardit ovat yhdenmukaisia asiaa koskevan unionin toimintapolitiikan ja lainsäädännön kanssa. Jos jokin näistä toimijoista päättää antaa lausunnon, sen olisi annettava se kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on kuullut sitä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (40) Jotta voitaisiin edistää demokraattista valvontaa ja avoimuutta, komission olisi vähintään kerran vuodessa kuultava Euroopan parlamenttia sekä yhteisesti kestävästä rahoitusta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää ja tilinpäätöskysymysten sääntelykomiteaa EFRAGin työohjelmasta kestävyysraportointistandardien kehittämisen osalta.
- (41) Kestävyysraportointistandardien olisi oltava yhdenmukaisia muun unionin lainsäädännön kanssa. Nämä standardit olisi erityisesti yhdenmukaistettava asetuksessa (EU) 2019/2088 säädettyjen tietojen antamista koskevien vaatimusten kanssa, ja niissä olisi otettava huomioon asetuksen (EU) 2020/852 nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut perustana olevat indikaattorit ja menetelmät, vertailuarvojen hallinnoijiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011¹ nojalla sovellettavat julkistamisvaatimukset, ilmastosiirtymää koskevien EU:n vertailuarvojen ja Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n vertailuarvojen määrittämistä koskevat vähimmäisvaatimukset sekä työ, jonka pankkiviranomainen toteuttaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen pilarin julkistamisvaatimusten täytäntöönpanemiseksi.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).

Standardeissa olisi otettava huomioon unionin ympäristölainsäädäntö, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009¹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY², ja niissä olisi otettava huomioon komission suositus 2013/179/EU³ ja sen liitteet sekä niiden päivitykset. Huomioon olisi otettava myös muu asiaa koskeva unionin lainsäädäntö, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU⁴, ja muut yrityksiä koskevat unionin oikeudessa vahvistetut vaatimukset johtajien velvollisuuksista ja due diligence -prosessista.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

³ Komission suositus 2013/179/EU, annettu 9 päivänä huhtikuuta 2013, yhteisten menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

- (42) Kestävyyssraportointistandardeissa olisi otettava huomioon muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat suuntaviivat ja ilmastoon liittyvien tietojen raportointia koskevat suuntaviivat. Niissä olisi myös otettava huomioon muut direktiivissä 2013/34/EU säädetyt raportointivaatimukset, jotka eivät suoraan liity kestävyysraportointiin, jotta raportoitavien tietojen käyttäjät saisivat paremman käsityksen yrityksen kehityksestä, tuloksesta, asemasta ja vaikutuksesta, kun maksimoidaan kestävyystietojen ja muiden direktiivin 2013/34/EU mukaisesti raportoitavien tietojen väliset yhteydet.
- (43) Kestävyyssraportointistandardien olisi oltava oikeasuhteisia, eivätkä ne saisi aiheuttaa tarpeetonta hallinnollista rasitetta yrityksille, jotka ovat velvollisia käyttämään niitä. Jotta voidaan minimoida häiriöt yrityksille, jotka jo raportoivat kestävyystietoja, kestävyysraportointistandardeissa olisi tapauksen mukaan otettava huomioon olemassa olevat kestävyysraportointia ja -tilinpitoa koskevat standardit ja kehykset. Tällaisia olemassa olevia standardeja ja kehyksiä ovat antaneet Global Reporting Initiative, Sustainability Accounting Standards Board, International Integrated Reporting Council, International Accounting Standards Board (kansainvälinen tilinpäätösstandardilautakunta), ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevä työryhmä, Carbon Disclosure Standards Board ja CDP eli entinen Carbon Disclosure Project.

Unionin standardeissa olisi otettava huomioon kaikki IFRS-säätiön (International Financial Reporting Standards Foundation) puitteissa kehitetyt kestävyysraportointistandardit. Jotta vältettäisiin sääntelyn tarpeeton hajanaisuus, jolla voisi olla kielteisiä seurauksia maailmanlaajuisesti toimiville yrityksille, unionin kestävyysraportointistandardeilla olisi edistettävä kestävyysraportointistandardien lähentämistä maailmanlaajuisella tasolla koskevaa prosessia tukemalla ISSB:n (International Sustainability Standards Board) työtä. Unionin kestävyysraportointistandardeilla olisi vähennettävä maailmanlaajuisesti toimiville yrityksille aiheutuvaa epäjohtonmukaisten raportointivaatimusten riskiä integroimalla niihin ISSB:n kehittämien maailmanlaajuisen perustason standardien sisältö, siltä osin kuin kyseisten perustason standardien sisältö on johdonmukainen unionin lainsäädäntökehityksen ja vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden kanssa.

- (44) Vihreän kehityksen ohjelmassa komissio sitoutui tukemaan yrityksiä ja muita sidosryhmiä luonnonpääoman standardoitujen tilinpitokäytäntöjen kehittämisessä unionissa ja kansainvälisesti, jotta voidaan varmistaa ympäristöriskien ja niiden lieventämismahdollisuuksien asianmukainen hallinta ja vähentää niihin liittyviä kustannuksia.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/783¹ perustetussa ympäristön ja ilmastotoimien ohjelmassa (Life-ohjelma) rahoitetussa Transparent-hankkeessa kehitetään ensimmäistä luonnonpääoman tilinpitomenetelmää, jolla tehdään nykyisistä menetelmistä helpommin vertailtavia ja avoimempia ja alennetaan samalla yritysten kynnystä ottaa käyttöön ja käyttää järjestelmiä tukemaan tulevaisuuden vaatimusten huomioon ottamista niiden liiketoiminnassa. Myös Natural Capital Protocol (luonnonpääoman protokolla) on tärkeä viitekehys luonnonpääoman tilinpidon alalla. Luonnonpääoman tilinpitomenetelmillä pyritään pääasiassa lujittamaan sisäisiä johtamispäätöksiä, mutta ne olisi otettava asianmukaisesti huomioon vahvistettaessa kestävyysraportointistandardeja. Joillakin luonnonpääoman tilinpitomenetelmillä pyritään määrittämään yritysten toiminnan ympäristövaikutuksille rahallinen arvo, mikä voi auttaa kestävyystietojen käyttäjiä ymmärtämään paremmin tällaisia vaikutuksia. Sen vuoksi on aiheellista, että kestävyysraportointistandardeihin olisi voitava sisällyttää monetisoituja kestävyysvaikutusten indikaattoreita, jos se katsotaan tarpeelliseksi.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/783, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2021, ympäristön ja ilmastotoimien ohjelman (Life) perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1293/2013 kumoamisesta (EUVL L 172, 17.5.2021, s. 53).

- (45) Kestävyysraportointistandardeissa olisi myös otettava huomioon vastuullista yritystoimintaa, yritysten yhteiskuntavastuuta ja kestävää kehitystä koskevat kansainvälisesti tunnustetut periaatteet ja kehykset, mukaan lukien YK:n kestävä kehityksen tavoitteet, yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n ohjaavat periaatteet, OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille, vastuullista liiketoimintaa koskevat OECD:n due diligence -ohjeet ja niihin liittyvät alakohtaiset suuntaviivat, Global Compact -aloite, monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koskeva Kansainvälisen työjärjestön kolmikantainen periaatejulistus, yhteiskuntavastuuta koskeva ISO 26000 -standardi ja YK:n vastuullisen sijoittamisen periaatteet.
- (46) Olisi varmistettava, että yritysten kestävyysraportointistandardien mukaisesti raportoimat tiedot vastaavat käyttäjien tarpeita eivätkä aiheuta vaivan ja kustannusten puolesta suhteetonta rasitetta raportoiville yrityksille ja niille, joihin vaikutus kohdistuu välillisesti osana kyseisten yritysten arvoketjua. Kestävyysraportointistandardeissa olisi sen vuoksi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on julkistettava kaikista tärkeimmistä ympäristökiteijöistä, mukaan lukien niiden vaikutukset ja riippuvuussuhteet ilmastoon, ilmaan, maahan, veteen ja biologiseen monimuotoisuuteen. Asetuksessa (EU) 2020/852 esitetään unionin ympäristötavoitteiden luokitus.

Yhdenmukaisuuden vuoksi on aiheellista käyttää samanlaista luokitusta niiden ympäristötekijöiden tunnistamiseksi, joita kestävyysraportointistandardeissa olisi käsiteltävä. Kestävyysraportointistandardeissa olisi otettava huomioon ja täsmennettävä kaikki maantieteelliset tai muut taustatiedot, jotka yritysten olisi julkistettava, jotta saadaan käsitys niiden merkittävimmistä vaikutuksista kestävyysseikkoihin ja kestävyysseikoista yritykselle aiheutuvista tärkeimmistä riskeistä. Täsmennettäessä tietoja, jotka yritysten on julkistettava ympäristötekijöistä, olisi varmistettava yhdenmukaisuus asetuksen (EU) 2020/852 2 artiklassa säädettyjen määritelmien sekä mainitun asetuksen 8 artiklassa ja mainitun asetuksen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjen raportointivaatimusten kanssa.

- (47) Ilmatoon liittyvien tietojen osalta käyttäjät ovat kiinnostuneita tietämään yritysten fyysisistä ja siirtymäriskeistä sekä niiden resilienssistä erilaisten ilmastoskenaarioiden suhteen ja suunnitelmista sopeutua niihin sekä suunnitelmista unionin ilmastoneutraaliutta vuoteen 2050 mennessä koskevaan tavoitteeseen sopeutumiseksi. Käyttäjät ovat kiinnostuneita myös yrityksen kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien tasosta ja laajuudesta, mukaan lukien se, missä määrin yritys käyttää päästöhyvityksiä ja mikä on niiden lähde. Ilmastoneutraalin talouden saavuttaminen edellyttää kasvihuonekaasujen tilinpitoa ja kompensointia koskevien standardien yhdenmukaistamista. Käyttäjät tarvitsevat päästöhyvityksistä luotettavia tietoja, joilla puututaan mahdolliseen kaksinkertaiseen laskentaan ja yliarviointiin, kun otetaan huomioon riskit, joita kaksinkertainen laskenta ja yliarviointi voivat aiheuttaa ilmatoon liittyvien tavoitteiden saavuttamiselle. Käyttäjiä kiinnostaa myös tietää toimista, joita yritykset ovat toteuttaneet vähentääkseen tehokkaasti absoluuttisia kasvihuonekaasupäästöjä osana ilmastomuutokseen liittyviä hillintä- ja sopeutumisstrategioitaan, mukaan lukien scope 1-, scope 2- ja tapauksen mukaan scope 3 -päästöt.

Scope 3 -päästöjen osalta käyttäjien kannalta ensisijaista on saada tietoa siitä, mitkä scope 3 -luokat ovat merkittäviä yrityksen tapauksessa, ja päästöistä kussakin näistä scope 3 -luokista. Kestävyyssraportointistandardeissa olisi sen vuoksi täsmennettävä, mitä tietoja yritysten olisi raportoitava tällaisten seikkojen osalta.

- (48) Ilmastoneutraalin kiertotalouden saavuttaminen hajakuormitusta aiheuttamatta edellyttää kaikkien talouden sektorien täysimääräistä osallistumista. Energiankulutuksen vähentäminen ja energiatehokkuuden lisääminen ovat tässä suhteessa avainasemassa, koska energiaa käytetään kaikissa toimitusketjuissa. Energianäkökohdat olisi sen vuoksi otettava asianmukaisesti huomioon kestävyyssraportointistandardeissa, erityisesti kun on kyse ympäristöseikoista, mukaan lukien ilmastoon liittyvät seikat.
- (49) Kestävyyssraportointistandardeissa olisi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava yhteiskuntaan liittyvistä tekijöistä, mukaan lukien työolot, työmarkkinaosapuolten osallistuminen, työehtosopimusneuvottelut, tasa-arvo, syrjimättömyys, monimuotoisuus ja osallisuus sekä ihmisoikeuksista. Tällaisten tietojen olisi katettava yrityksen vaikutukset ihmisiin, myös työntekijöihin, ja ihmisten terveyteen. Yritysten julkistamiin ihmisoikeuksia koskeviin tietoihin olisi tapauksen mukaan sisällytettävä tietoja pakkotyöstä ja lapsityövoiman käytöstä niiden arvoketjuissa. Pakkotyötä koskevat kestävyyssraportointivaatimukset eivät saisi vapauttaa viranomaisia niiden vastuusta puuttua kauppapolitiikan ja diplomatian keinoin ihmisoikeusrikkomusten, pakkotyö mukaan lukien, tuloksena tuotettujen tavaroiden tuontiin. Yritysten olisi myös voitava raportoida työllisyyteen ja tulotasoihin liittyvistä mahdollisista riskeistä ja suuntauksista.

Yhteiskuntaan liittyviä tekijöitä koskevissa kestävyysraportointistandardeissa olisi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava liikeyritysten kannalta merkityksellisistä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteista, mukaan lukien yhtäläiset mahdollisuudet kaikille ja työolot. Komission 4 päivänä maaliskuuta 2021 hyväksymässä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevassa toimintasuunnitelmassa vaaditaan tiukentamaan yritysten sosiaalisia kysymyksiä koskevan raportoinnin vaatimuksia. Kestävyysraportointistandardeissa olisi myös täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava ihmisoikeuksista, perusvapauksista, demokratian periaatteista ja normeista, jotka on vahvistettu kansainvälisessä ihmisoikeusasiakirjassa ja muissa YK:n keskeisissä ihmisoikeussopimuksissa, kuten YK:n yleissopimuksessa vammaisten henkilöiden oikeuksista, YK:n julistuksessa alkuperäiskansojen oikeuksista, YK:n yleissopimuksessa lapsen oikeuksista, ILO:n julistuksessa työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista, ILO:n keskeisissä yleissopimuksissa, yleissopimuksessa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi, Euroopan sosiaalisessa peruskirjassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Raportoinnin, joka koskee yhteiskuntaan liittyviä tekijöitä sekä ympäristöön ja hallintotapaan liittyviä tekijöitä, olisi oltava oikeassa suhteessa tämän muutosdirektiivin soveltamisalaan ja tavoitteisiin. Sukupuolten tasa-arvoa ja samaa palkkaa samanarvoisesta työstä käsittelevissä kestävyysraportointistandardeissa olisi muun muassa täsmennettävä tiedot, jotka on raportoitava sukupuolten palkkaerosta, muu asiaa koskeva unionin oikeus huomioon ottaen. Vammaisten henkilöiden työllisyyttä ja osallisuutta käsittelevissä kestävyysraportointistandardeissa olisi muun muassa täsmennettävä tiedot, jotka on raportoitava yrityksen toteuttamista esteettömyystoimenpiteistä.

Koulutusta ja osaamisen kehittämistä käsittelevissä kestävyysraportointistandardeissa olisi muun muassa täsmennettävä tiedot, jotka on raportoitava koulutukseen osallistuvien työntekijöiden osuudesta ja jakautumisesta. Työehtosopimusneuvotteluja käsittelevissä kestävyysraportointistandardeissa olisi muun muassa täsmennettävä tiedot, jotka on julkistettava yritysneuvostojen olemassaolosta sekä työehtosopimusten olemassaolosta ja tällaisten sopimusten soveltamisalaan kuuluvien työntekijöiden osuudesta. Työntekijöiden osallistumista käsittelevissä kestävyysraportointistandardeissa olisi muun muassa täsmennettävä tiedot, jotka on julkistettava työntekijöiden osallistumisesta hallinto- ja valvontaelimiin. Monimuotoisuutta käsittelevissä kestävyysraportointistandardeissa olisi muun muassa täsmennettävä tiedot, jotka on raportoitava sukupuolten monimuotoisuudesta ylimmässä johdossa ja aliedustettuna olevaa sukupuolta olevien henkilöiden lukumäärästä yritysten hallituksissa.

(50) Käyttäjät tarvitsevat tietoja hallintotapaan liittyvistä tekijöistä. Käyttäjien kannalta merkityksellisimmät hallintotapaan liittyvät tekijät on lueteltu arvovaltaisissa raportointikehyksissä, joita ovat Global Reporting Initiative ja ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevä työryhmä, sekä arvovaltaisissa globaaleissa kehyksissä, kuten International Corporate Governance Networkin laatima Global Governance Principles -ohjeisto ja yritysten hallintotapaa koskevat G20-ryhmän ja OECD:n periaatteet. Kestävyyseraportointistandardeissa olisi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava hallintotapaan liittyvistä tekijöistä. Tällaisten tietojen olisi katettava yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten rooli kestävyysseikkojen osalta, asiantuntemus ja osaaminen, joita tarvitaan tämän roolin hoitamiseksi, tai tällaisten elinten mahdollisuudet hyödyntää tällaista asiantuntemusta ja osaamista, tieto siitä, onko yrityksellä toimintaperiaatteet näiden elinten jäsenille tarjottavien kestävyysseikkoihin liittyvien kannustimien suhteen, sekä tiedot yrityksen sisäisestä valvonta- ja riskienhallintajärjestelmästä kestävyseraportointiprosessin osalta. Käyttäjät tarvitsevat tietoa myös yritysten yrityskulttuurista ja liiketoimintaetiikkaan sovellettavasta lähestymistavasta, jotka ovat tunnustettuja osatekijöitä yritysten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevissa arvovaltaisissa kehyksissä, kuten International Corporate Governance Networkin laatimassa Global Governance Principles -ohjeistossa, mukaan lukien tiedot korruption ja lahjonnan torjunnasta sekä yrityksen toiminnasta ja sitoumuksista, joiden tarkoituksena on poliittinen vaikuttaminen, myös sen lobbaustoiminnasta.

Tiedot yrityksen johtamisesta sekä yrityksen asiakkaisiinsa, toimittajiinsa ja niihin yhteisöihin, joihin yrityksen toiminta vaikuttaa, luomien suhteiden laadusta auttavat käyttäjiä ymmärtämään yrityksen kestävyysseikkoihin liittyviä riskejä ja vaikutuksia. Tietoihin yrityksen suhteista toimittajiin kuuluvat maksupäivään tai -aikaan liittyvät maksukäytännöt, viivästyskorko tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/7/EU¹ tarkoitettu perintäkulojen korvaaminen. Joka vuosi tuhansille yrityksille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille aiheutuu hallinnollinen ja taloudellinen rasite, koska niille maksetaan myöhässä tai ei makseta lainkaan. Maksuviivästykset johtavat lopulta maksukyvyttömyyteen ja konkurssiin, millä on tuhoisia vaikutuksia kokonaisuun arvoketjuihin. Maksukäytäntöjä koskevan tiedon lisäämisen pitäisi antaa muille yrityksille mahdollisuus tunnistaa nopeat ja luotettavat maksajat, havaita epäterveet maksukäytännöt, saada tietoa yrityksistä, joiden kanssa ne käyvät kauppaa, ja neuvotella kohtuullisemmista maksuehdoista.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/7/EU, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, kaupallisissa toimituksissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta (EUVL L 48, 23.2.2011, s. 1).

- (51) Kestävyysraportointistandardien avulla olisi saatava yhtenäisempi käsitys kaikista yritysten toimintakertomuksessa julkaisemista tiedoista, jotta näiden tietojen käyttäjät ymmärtäisivät paremmin yrityksen kehitystä, tulosta, asemaa ja vaikutusta.
- Kestävyysraportointistandardeissa olisi tarvittaessa erotettava toisistaan tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava raportoidessaan yksittäisen yrityksen tasolla, ja tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava raportoidessaan konsernitason tasolla.
- Kestävyysraportointistandardeissa olisi myös annettava yrityksille ohjeita prosessista, jossa tunnistetaan kestävyystiedot, jotka olisi sisällytettävä toimintakertomukseen, koska yritys olisi velvoitettava julkistamaan vain tiedot, jotka ovat merkityksellisiä, jotta voidaan ymmärtää sen vaikutukset kestävyysseikkoihin, ja tiedot, jotka ovat merkityksellisiä, jotta voidaan ymmärtää, miten kestävyysseikat vaikuttavat sen kehitykseen, tulokseen ja asemaan.
- (52) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kestävyysraportoinnissa noudatetaan työntekijöiden oikeuksia saada tietoja ja tulla kuulluksi. Yrityksen johdon olisi näin ollen tiedotettava työntekijöiden edustajille asianmukaisella tasolla ja keskusteltava heidän kanssaan asiaankuuluvista tiedoista ja kestävyystietojen hankkimis- ja todentamiskeinoista. Tämä tarkoittaa tämän muutosdirektiivin kannalta vuoropuhelun ja näkemystenvaihdon aloittamista työntekijöiden edustajien ja keskijohdon tai muun, mahdollisesti tarkoituksenmukaisemman johtotason välillä sellaisena ajankohtana, siinä muodossa ja sen sisältöisenä, että työntekijöiden edustajilla on mahdollisuus ilmaista näkemyksensä. Heidän näkemyksensä olisi toimitettava soveltuvin osin asianomaisille hallinto-, johto- tai valvontaelimille.

(53) Samalla alalla toimivat yritykset altistuvat usein samanlaisille kestävyyyteen liittyville riskeille, ja niillä on usein samanlaisia vaikutuksia yhteiskuntaan ja ympäristöön. Saman toimialan yritysten väliset vertailut ovat erityisen arvokkaita sijoittajille ja muille kestävyystietojen käyttäjille. Kestävyysraportointistandardeissa olisi sen vuoksi täsmennettävä sekä tiedot, jotka kaikkien alojen yritysten olisi julkistettava, että tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava toimialansa perusteella. Alakohtaiset kestävyysraportointistandardit ovat erityisen tärkeitä, kun kyse on aloista, joihin liittyy ympäristöön, ihmisoikeuksiin ja hallintotapaan kohdistuvia suuria kestävyysriskejä tai -vaikutuksia, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1893/2006¹ liitteen I pääluokissa A–H ja L luetellut toimialat ja asiaan liittyvät toiminnot kyseisillä aloilla. Komission olisi alakohtaisia kestävyysraportointistandardeja hyväksyessään varmistettava, että kyseisillä kestävyysraportointistandardeilla täsmennetyt tiedot ovat oikeasuhteisia kestävyysseikkoihin liittyvien riskien ja vaikutusten laajuuteen nähden kullakin alalla ottaen huomioon, että riskit ja vaikutukset ovat joillakin aloilla suuremmat kuin toisilla. Komission olisi myös otettava huomioon, että kaikkiin toimintoihin tällaisilla aloilla ei välttämättä liity suuria kestävyysriskejä tai -vaikutuksia. Yrityksissä, jotka toimivat luonnonvaroihin erityisen paljon tukeutuvilla aloilla, alakohtaiset kestävyysraportointistandardit edellyttäisivät biologiseen monimuotoisuuteen ja ekosysteemeihin kohdistuvien luontoon liittyvien vaikutusten ja riskien julkistamista.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

Kestävyysraportointistandardeissa olisi myös otettava huomioon vaikeudet, joita yritykset saattavat kohdata kerätessään tietoja arvoketjunsä kaikilta toimijoilta, erityisesti toimittajilta, jotka ovat pieniä tai keskisuuria yrityksiä, sekä kehittyvien talouksien ja markkinoiden toimittajilta. Kestävyysraportointistandardeissa olisi täsmennettävä arvoketjuja koskevat julkistamisvaatimukset, jotka ovat oikeasuhteisia ja merkityksellisiä yritysten toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen sekä arvoketjuihin kuuluvien yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin nähden, erityisesti niihin yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin nähden, joihin ei sovelleta tässä muutosdirektiivissä säädettyjä kestävyysraportointivaatimuksia. Kestävyysraportointistandardeissa ei pitäisi asettaa julkistamisvaatimuksia, jotka edellyttäisivät, että yritykset hankkivat arvoketjussaan olevilta pieniltä ja keskisuurilta yrityksiltä enemmän tietoja kuin mitä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevien kestävyysraportointistandardien mukaisesti on julkistettava. Tämä ei saisi vaikuttaa unionin vaatimuksiin, jotka koskevat yritysten velvollisuutta toteuttaa due diligence - prosessi.

(54) Komission olisi hyväksyttävä delegoiduilla säädöksillä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2023 kestävyysraportointistandardien ensimmäinen kokonaisuus, jotta käyttäjien tietotarpeisiin voidaan vastata oikea-aikaisesti ja erityisesti koska on täytettävä kiireellisesti sellaisten finanssimarkkinatoimijoiden tietotarpeet, joihin sovelletaan asetuksen (EU) 2019/2088 4 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia. Kyseisessä kestävyysraportointistandardien kokonaisuudessa olisi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava kaikkien raportoinnin osa-alueiden ja kestävyysseikkojen osalta, ja vahvistettava, että finanssimarkkinatoimijoiden on noudatettava asetuksessa (EU) 2019/2088 säädettyjä tietojen antamista koskevia velvoitteita. Komission olisi hyväksyttävä delegoiduilla säädöksillä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024 kestävyysraportointistandardien toinen kokonaisuus, jossa täsmennetään täydentävät tiedot, jotka yritysten olisi tarvittaessa julkistettava kestävyysseikoista ja raportoinnin osa-alueista, sekä yrityksen toimialan perusteella annettavat tiedot. Komission olisi tarkasteltava kyseisiä kestävyysraportointistandardeja, pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevat kestävyysraportointistandardit mukaan lukien, uudelleen joka kolmas vuosi, jotta voidaan ottaa huomioon asiaan liittyvä kehitys, mukaan lukien kansainvälisten standardien kehitys.

(55) Direktiivissä 2013/34/EU ei edellytetä, että yritysten olisi annettava toimintakertomuksensa digitaalisessa muodossa, mikä haittaa raportoitavien tietojen löydettävyyttä ja käytettävyyttä. Kestävyystietojen käyttäjät odottavat yhä useammin, että tällaiset tiedot ovat löydettävissä, vertailukelpoisia ja koneellisesti luettavissa digitaalisessa muodossa. Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että direktiivin 2013/34/EU kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalaan kuuluvat yritykset asettavat toimintakertomuksensa maksutta yleisön saataville verkkosivustollaan. Digitalisaatio luo mahdollisuuksia hyödyntää tietoja tehokkaammin ja voi tuoda merkittäviä kustannussäästöjä sekä käyttäjille että yrityksille. Digitalisaatio mahdollistaa myös datan keskittämisen unionin ja jäsenvaltioiden tasolla avoimeen ja saavutettavaan muotoon, joka helpottaa lukemista ja mahdollistaa tietojen vertailun. Yritykset olisi näin ollen velvoitettava laatimaan toimintakertomuksensa komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815¹ 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa ja merkitsemään kestävyysraportointinsa tunnisteilla, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa edellytetyt julkistettavat tiedot, delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/815 tarkoitettussa sähköisessä raportointimuodossa sitten, kun se on määritetty.

¹ Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1).

Digitaalinen taksonomia unionin kestävyysraportointistandardeja varten on tarpeen, jotta raportoitavat tiedot voidaan merkitä tunnisteilla kyseisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Näitä vaatimuksia olisi hyödynnettävä digitalisaatiota koskevassa työssä, josta komissio ilmoitti 19 päivänä helmikuuta 2020 antamassaan tiedonannossa ”Eurooppalainen datastrategia” ja 24 päivänä syyskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa ”EU:n digitaalisen rahoituksen strategia”. Nämä vaatimukset täydentäisivät eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamista julkiselle yritystiedolle, kuten komission 24 päivänä syyskuuta 2020 antamassa tiedonannossa ”Pääomamarkkinaunioni ihmisille ja yrityksille – uusi toimintasuunnitelma” kaavallaan, ja tiedonannossa otetaan huomioon myös tarve antaa vertailukelpoiset tiedot digitaalisessa muodossa.

- (56) Jotta raportoitavat kestävyystiedot voidaan sisällyttää eurooppalaiseen keskitettyyn yhteyspisteeseen, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yritykset, joiden arvopapereita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, julkaisevat toimintakertomuksensa, mukaan lukien kestävyysraportointi, delegoidun asetuksen (EU) 2019/815 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa.

(57) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat vapauttaa yritykset kyseisen direktiivin 19 a artiklan 1 kohdassa edellytetyn muita kuin taloudellisia tietoja koskevan selvityksen sisällyttämisestä toimintakertomukseen. Jäsenvaltiot saavat tehdä niin, jos kyseinen yritys laatii erillisen kertomuksen, joka julkistetaan yhdessä toimintakertomuksen kanssa mainitun direktiivin 30 artiklan mukaisesti, tai jos kyseinen kertomus asetetaan yrityksen verkkosivustolla julkisesti saataville kohtuullisen ajan kuluessa, joka on enintään kuusi kuukautta tilinpäätöspäivän jälkeen, ja siihen viitataan toimintakertomuksessa. Sama mahdollisuus on olemassa direktiivissä 2013/34/EU tarkoitetun muita kuin taloudellisia tietoja koskevan konsolidoidun selvityksen osalta. Kaksikymmentä jäsenvaltiota on käyttänyt tätä mahdollisuutta. Mahdollisuus julkistaa erillinen kertomus haittaa kuitenkin sellaisten tietojen saatavuutta, joissa yhdistyvät taloudelliset tiedot ja tiedot kestävyysseikoista. Se myös haittaa tietojen löydettävyyttä ja saavutettavuutta käyttäjille, erityisesti sijoittajille, jotka ovat kiinnostuneita sekä taloudellisista tiedoista että kestävyystiedoista. Taloudellisten tietojen ja kestävyystietojen mahdolliset erilaiset julkaisuajat pahentavat tätä ongelmaa. Julkistaminen erillisessä kertomuksessa voi myös antaa sisäisesti ja ulkoisesti sellaisen vaikutelman, että kestävyystiedot kuuluvat vähemmän merkityksellisten tietojen luokkaan, mikä voi vaikuttaa kielteisesti siihen, kuinka luotettaviksi tiedot mielletään. Sen vuoksi yritysten olisi raportoitava kestävyystiedot toimintakertomuksen selkeästi erottuvassa erillisessä osassa, eikä jäsenvaltioiden pitäisi enää voida vapauttaa yrityksiä velvoitteesta sisällyttää toimintakertomukseen tietoja kestävyysseikoista.

Tällainen velvoite auttaisi myös selventämään kansallisten toimivaltaisten viranomaisten roolia direktiivin 2004/109/EY mukaisesti laaditun toimintakertomuksen osana tapahtuvan kestävyysraportoinnin valvonnassa. Lisäksi yrityksiä, jotka ovat velvollisia raportoimaan kestävyystietoja, ei pitäisi missään tapauksessa vapauttaa velvoitteesta julkistaa toimintakertomus, koska on tärkeää varmistaa, että kestävyystiedot ovat julkisesti saatavilla.

- (58) Direktiivin 2013/34/EU 20 artiklassa edellytetään, että yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, sisällyttävät toimintakertomukseensa selvityksen hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä ja että siinä esitetään muiden tietojen ohella kuvaus yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelimiin sovellettavista monimuotoisuutta koskevista toimintaperiaatteista. Direktiivin 2013/34/EU 20 artiklassa annetaan yrityksille liikkumavaraa päättää, mistä monimuotoisuuden näkökohdista ne raportoivat. Siinä ei nimenomaisesti velvoiteta yrityksiä antamaan tietoja mistään tietystä monimuotoisuuden näkökohdasta. Jotta voidaan edetä kohti sukupuolten tasapuolisempaa osallistumista taloudelliseen päätöksentekoon, on tarpeen varmistaa, että yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, raportoivat aina sukupuolten monimuotoisuutta koskevista toimintaperiaatteistaan ja niiden täytäntöönpanosta. Tarpeettoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi tällaisilla yrityksillä olisi kuitenkin oltava mahdollisuus raportoida osa direktiivin 2013/34/EU 20 artiklassa vaadituista tiedoista muiden kestävyystietojen yhteydessä. Jos ne päättävät tehdä näin, selvitykseen hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä olisi sisällytettävä viittaus yrityksen kestävyysraportointiin ja direktiivin 2013/34/EU 20 artiklan nojalla edellytettyihin tietoihin olisi edelleen sovellettava hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan selvityksen varmennusvaatimuksia.

- (59) Direktiivin 2013/34/EU 33 artiklassa edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenillä on yhteisesti velvollisuus varmistaa, että tilinpäätös, konsernitilinpäätös, toimintakertomus, konsernin toimintakertomus, selvitys hallinto- ja ohjausjärjestelmästä ja selvitys konsernin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä laaditaan ja julkistetaan mainitun direktiivin vaatimusten mukaisesti. Tällainen yhteinen velvollisuus olisi laajennettava delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/815 vahvistettuihin sähköistämisaatimuksiin, unionin kestävyysraportointistandardien noudattamista koskevaan vaatimukseen ja kestävyysraportoinnin merkitsemistä tunnisteilla koskevaan vaatimukseen.
- (60) Varmennusammattissa erotetaan toisistaan rajoitetun varmuuden antavat toimeksiannot ja kohtuullisen varmuuden antavat toimeksiannot. Rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon tuloksena esitettävä päätelmä esitetään yleensä kielteisenä ilmauksena toteamalla, ettei tilintarkastaja ole havainnut mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin päätellä, että tarkastelun kohde on ilmoitettu oleellisesti väärin. Tilintarkastaja tekee rajoitetun varmuuden antavassa toimeksiannossa vähemmän testejä kuin kohtuullisen varmuuden antavassa toimeksiannossa. Työmäärä rajoitetun varmuuden antavassa toimeksiannossa on näin ollen pienempi kuin kohtuullisen varmuuden antavassa toimeksiannossa.

Työmäärään kohtuullisen varmuuden antavassa toimeksiannossa sisältyy laajoja menettelyjä, joihin kuuluu raportoivan yrityksen sisäisten tarkastusten ja aineistotarkastusten huomioon ottaminen, joten se on huomattavasti suurempi kuin rajoitetun varmuuden antavassa toimeksiannossa. Kohtuullisen varmuuden antavassa toimeksiannossa päätelmä esitetään yleensä myönteisenä ilmauksena, ja siinä esitetään lausunto tarkastelun kohteen mittaamisesta aiemmin määriteltyjen kriteerien perusteella. Direktiivissä 2013/34/EU edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö tarkistaa, onko muita kuin taloudellisia tietoja koskeva selvitys tai erillinen kertomus annettu. Siinä ei edellytetä, että riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja varmentaa tiedot, vaikka siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus halutessaan vaatia tällaista varmentamista. Jos kestävyysraportoinnille ei asetettaisi varmennusvaatimusta, mikä olisi ristiriidassa sen vaatimuksen kanssa, että lakisääteisen tilintarkastajan on suoritettava lakisääteiset tilintarkastukset kohtuullisen varmuuden antavan toimeksiannon perusteella, julkistettujen kestävyystietojen uskottavuus olisi uhattuna, jolloin tiedot eivät täyttäisi kyseisten tietojen aiottujen käyttäjien tarpeita. Vaikka tavoitteena on saada taloudellista raportointia ja kestävyysraportointia varten samantasoinen varmuustaso, kestävyysraportoinnin varmentamista koskevan yhteisesti sovitun standardin puuttuminen aiheuttaa riskin siitä, että on olemassa erilaisia käsityksiä ja odotuksia siitä, mistä kohtuullisen varmuuden antava toimeksianto muodostuisi kestävyystietojen eri luokkien osalta, erityisesti kun on kyse ennakoivien ja laadullisten tietojen julkistamisesta.

Sen vuoksi olisi harkittava asteittaista lähestymistapaa kestävyystiedoilta edellytettävän varmuustason parantamiseksi alkaen lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön velvoitteesta antaa rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, onko kestävyysraportointi unionin vaatimusten mukaista. Tämän lausunnon olisi katettava se, onko kestävyysraportoinnissa noudatettu unionin kestävyysraportointistandardeja, prosessi, jonka yritys on toteuttanut kestävyysraportointistandardien mukaisesti raportoitavien tietojen tunnistamiseksi, ja kestävyysraportoinnin merkitsemistä tunnisteilla koskevan vaatimuksen noudattaminen. Tilintarkastajan olisi myös arvioitava, onko yrityksen raportoinnissa noudatettu asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa säädettyjä raportointivaatimuksia. Jotta varmistettaisiin yhteinen käsitys ja yhteiset odotukset siitä, mistä kohtuullisen varmuuden antava toimeksianto muodostuisi, lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö olisi velvoitettava antamaan kohtuullisen varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, onko kestävyysraportoinnissa noudatettu unionin vaatimuksia, kun komissio hyväksyy kestävyysraportoinnin kohtuullista varmuutta koskevat varmennusstandardit delegoiduilla säädöksillä viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2028 tehtyään ensin arvioinnin sen selvittämiseksi, onko kohtuullinen varmuus tilintarkastajien ja yritysten saavutettavissa.

Asteittainen lähestymistapa siirryttäessä rajoitetun varmuuden antavasta toimeksiannosta kohtuullisen varmuuden antavaan toimeksiantoon mahdollistaisi myös kestävyystietojen varmennusmarkkinoiden ja yritysten raportointikäytäntöjen asteittaisen kehittämisen. Tällainen asteittainen lähestymistapa lisäisi vähitellen yritysten raportointikustannuksia, koska kohtuullisen varmuuden antavaan toimeksiantoon perustuva kestävyysraportoinnin varmentaminen on kalliimpaa kuin rajoitetun varmuuden antavaan toimeksiantoon perustuva kestävyysraportoinnin varmentaminen. Yritysten, joihin sovelletaan kestävyysraportointivaatimuksia, olisi halutessaan voitava päättää, että ne hankkivat varmennuslausunnon kestävyysraportoinnistaan kohtuullisen varmuuden antavan toimeksiannon perusteella, ja tällaisissa tapauksissa niiden olisi katsottava noudattaneen velvoitetta hankkia lausunto rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella. Kohtuullisen varmuuden antavaan toimeksiantoon perustuva lausunto ennakoivista tiedoista on ainoastaan varmennus siitä, että tällaiset tiedot on laadittu sovellettavien standardien mukaisesti.

- (61) Lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt varmentavat jo tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen. Se, että lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt varmentaisivat kestävyysraportoinnin, auttaisi varmistamaan taloudellisten tietojen ja kestävyystietojen yhteenliitettävyyden ja johdonmukaisuuden, mikä on erityisen tärkeää kestävyystietojen käyttäjille. On kuitenkin olemassa riski tilintarkastusmarkkinoiden keskittymisestä entisestään, mikä voisi vaarantaa tilintarkastajien riippumattomuuden ja nostaa tilintarkastuspalkkioita tai kestävyysraportoinnin varmennukseen liittyviä palkkioita.

Koska lakisääteisillä tilintarkastajilla on keskeinen rooli kestävyysraportoinnin varmentamisessa ja luotettavien kestävyystietojen varmistamisessa, komissio on ilmoittanut, että se aikoo toteuttaa toimia parantaakseen edelleen tilintarkastustoiminnan laatua ja luodakseen avoimemmat ja monimuotoisemmat tilintarkastusmarkkinat, jotka ovat tämän muutosdirektiivin tuloksellisen soveltamisen edellytyksiä. Lisäksi on suotavaa tarjota yrityksille laajemmat mahdollisuudet valita riippumattomia varmennuspalvelujen tarjoajia kestävyysraportoinnin varmentamista varten. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava akkreditoida riippumattomia varmennuspalvelujen tarjoajia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti¹ antamaan kestävyysraportoinnista varmennuslausunto, joka olisi julkistettava yhdessä toimintakertomuksen kanssa. Lisäksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus antaa muun lakisääteisen tilintarkastajan kuin tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen suorittavan yhden tai useamman lakisääteisen tilintarkastajan antaa varmennuslausunto kestävyysraportoinnista. Jos jäsenvaltiot antavat riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien suorittaa kestävyysraportoinnin varmennuksen, niiden olisi niin ikään annettava muun lakisääteisen tilintarkastajan kuin tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen suorittavan yhden tai useamman lakisääteisen tilintarkastajan antaa varmennuslausunto kestävyysraportoinnista.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

Jäsenvaltioiden olisi asetettava vaatimuksia, joilla varmistetaan riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien suorittaman kestävyysraportoinnin varmennuksen laatu ja johdonmukaiset tulokset kestävyysraportoinnin varmentamisessa. Sen vuoksi kaikkiin riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin olisi sovellettava kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta vaatimuksia, jotka vastaavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY¹ vahvistettuja vaatimuksia mutta jotka mukautetaan niiden riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien erityispiirteisiin, jotka eivät suorita lakisääteisiä tilintarkastuksia. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti asetettava vastaavia vaatimuksia, jotka koskevat riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien koulutusta ja tutkintoja, jatkuvaa koulutusta, laadunvarmistusjärjestelmiä, ammattietiikkaa, riippumattomuutta, objektiivisuutta, luottamuksellisuutta ja salassapitovelvollisuutta, nimeämistä ja erottamista, työn organisoimista, tutkintaa ja seuraamuksia sekä sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamista. Näin myös taattaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille henkilöille ja yrityksille, myös lakisääteisille tilintarkastajille, joiden jäsenvaltiot sallivat antaa varmennuslausunnon kestävyysraportoinnista. Jos yritys pyytää lausuntoa kestävyysraportoinnistaan akkreditoidulta riippumattomalta varmennuspalvelujen tarjoajalta, joka ei ole lakisääteinen tilintarkastaja, sen ei pitäisi joutua pyytämään varmennuslausuntoa kestävyysraportoinnistaan myös lakisääteiseltä tilintarkastajalta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

Riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien, jotka jäsenvaltio on jo akkreditoinut kestävyysraportoinnin varmentamista varten, olisi jatkossakin saatava harjoittaa tällaista varmentamista. Jäsenvaltioiden olisi niin ikään varmistettava, että riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin, joiden akkreditointiprosessi on koulutusta ja tutkintoja koskevien uusien vaatimusten soveltamisen alkamispäivänä kesken, ei sovelleta näitä uusia akkreditointivaatimuksia edellyttäen, että he saavat mainitun prosessin päätökseen kahden vuoden kuluessa näiden uusien vaatimusten soveltamisen alkamispäivästä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että kaikki riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat, jotka jäsenvaltio akkreditoi kestävyysraportoinnin varmentamista varten kahden vuoden kuluessa uusien akkreditointivaatimusten soveltamisen alkamispäivästä, hankkivat tarvittavat tiedot kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta jatkuvan ammatillisen koulutuksen avulla.

- (62) Jotta voitaisiin edistää palvelujen vapaata liikkuvuutta, jäsenvaltioiden olisi annettava eri jäsenvaltioon sijoittautuneiden riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien suorittaa kestävyysraportoinnin varmennus alueellaan. Tämä myös edesauttaisi varmennusmarkkinoiden avaamista silloinkin, kun kaikki jäsenvaltiot eivät salli riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien akkreditointia alueellaan. Jos riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajat suorittavat kestävyysraportoinnin varmennuksen kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion alueella, vastaanottavan jäsenvaltion olisi voitava päättää valvoa riippumattomia varmennuspalvelujen tarjoajia, kun otetaan huomioon mahdollisuus hyödyntää käyttöön otettua kehystä kestävyysraportoinnin varmennuksen suorittavien tilintarkastajien valvonnassa.

- (63) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kun unionin lainsäädännössä edellytetään, että yrityksen kestävyysraportoinnin tietyt osatekijät todentaa akkreditoitu riippumaton kolmas osapuoli, kyseisen akkreditoitun riippumattoman kolmannen osapuolen kertomus olisi asetettava saataville joko toimintakertomuksen liitteenä tai muulla julkisesti saatavilla olevalla keinolla. Tällainen mainitun kertomuksen saataville asettaminen ei saisi vaikuttaa varmennuslausunnon lopputulokseen, vaan kolmannen osapuolen varmennuksen olisi pysyttävä siitä riippumattomana. Se ei saisi aiheuttaa päällekkäistä työtä varmennuslausunnon antavan tilintarkastajan tai riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan ja akkreditoitun riippumattoman kolmannen osapuolen välillä.
- (64) Direktiivissä 2006/43/EY vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tilinpäätösten ja konsernitilinpäätösten lakisäätteistä tilintarkastusta. On tarpeen varmistaa, että lakisäätteen tilintarkastajan suorittamaan tilinpäätöksen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmennukseen sovelletaan johdonmukaisia sääntöjä. Direktiiviä 2006/43/EY olisi sovellettava silloin, kun varmennuslausunnon kestävyysraportoinnista antaa lakisäätteen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö.
- (65) Lakisäätteen tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen hyväksymistä ja tunnustamista koskevissa säännöissä olisi sallittava lakisäätteen tilintarkastajien pätevöityä myös kestävyysraportoinnin varmentamiseen. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lakisäätteisillä tilintarkastajilla, jotka haluavat pätevöityä kestävyysraportoinnin varmentamiseen, on riittävät teoreettiset tiedot kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta merkityksellisistä aihepiireistä sekä kyky soveltaa tietoja käytännössä.

Sen vuoksi lakisääteisten tilintarkastajien olisi suoritettava vähintään kahdeksan kuukauden mittainen käytännön harjoittelu kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisen tai muiden kestävyteen liittyvien palvelujen suorittamisen parissa, aiemman työkokemuksen huomioon ottaen. Lakisääteisten tilintarkastajien, jotka on jo hyväksytty tai tunnustettu jossakin jäsenvaltiossa, olisi kuitenkin edelleen voitava suorittaa kestävyysraportoinnin varmennus. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että luonnollisiin henkilöihin, joiden hyväksymisprosessi on tällä muutosdirektiivillä käyttöön otettujen kestävyysraportoinnin varmentamista koskevien vaatimusten soveltamisen alkamispäivänä kesken, ei sovelleta kyseisiä vaatimuksia edellyttäen, että he saavat mainitun prosessin päätökseen kahden seuraavan vuoden kuluessa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että lakisääteiset tilintarkastajat, jotka on hyväksytty kahden vuoden kuluessa kyseisten vaatimusten soveltamisen alkamispäivästä ja jotka haluavat suorittaa kestävyysraportoinnin varmennuksen, hankkivat tarvittavat tiedot kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta jatkuvan ammatillisen koulutuksen avulla. Luonnollisten henkilöiden, jotka päättävät hakea hyväksyntää vain lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittaviksi lakisääteisiksi tilintarkastajiksi, olisi voitava myöhemmässä vaiheessa päättää pätevätyymisestä myös kestävyysraportoinnin varmentamiseen. Näin tehdäkseen tällaisten henkilöiden olisi täytettävä jäsenvaltioiden asettamat tarvittavat vaatimukset, jotta varmistetaan, että heillä on myös riittävät teoreettiset tiedot kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta merkityksellisistä aihepiireistä sekä kyky soveltaa tietoja käytännössä.

- (66) Olisi varmistettava, että tilintarkastajille asetetut, heidän suorittamaansa lakisääteiseen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät vaatimukset ovat johdonmukaisia. Sen vuoksi olisi oltava ainakin yksi nimetty henkilö, joka on aktiivisesti mukana suorittamassa kestävyysraportoinnin varmennusta, jäljempänä 'päävastuullinen kestävyysraportoinnin varmentaja'. Lakisääteiset tilintarkastajat olisi kestävyysraportoinnin varmennuksen suorittaessaan velvoitettava varaamaan työhön riittävästi aikaa ja osoittamaan siihen riittävästi resursseja ja asiantuntemusta, jotta he voivat suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti. Asiakasrekisterissä olisi täsmennettävä kestävyysraportoinnin varmentamisesta perityt palkkiot, ja olisi luotava varmennuskansio, johon sisällytetään kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät tiedot. Jos sama lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen ja kestävyysraportoinnin varmennuksen, varmennuskansio olisi oltava mahdollista sisällyttää tilintarkastuskansioon. Lakisääteisille tilintarkastajille asetettuja kestävyysraportoinnin varmentamista koskevia vaatimuksia olisi kuitenkin sovellettava vain niihin lakisääteisiin tilintarkastajiin, jotka suorittavat kestävyysraportoinnin varmennuksen.
- (67) Lakisääteisillä tilintarkastajilla tai tilintarkastusyhteisöillä, jotka suorittavat kestävyysraportoinnin varmennuksen, olisi oltava korkeatasoinen tekninen ja erikoistunut asiantuntemus kestävyiden alalla.

- (68) Direktiivissä 2006/43/EY edellytetään, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön asianmukaisia sääntöjä sen välttämiseksi, että lakisääteisestä tilintarkastuksesta maksettavat palkkiot määräytyisivät osittain tai kokonaan tarkastettavalle yhteisölle tarjottavien oheispalvelujen perusteella tai perustuisivat minkäänlaiseen ehdollisuuteen. Mainitussa direktiivissä velvoitetaan myös jäsenvaltiot varmistamaan, että lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavat lakisääteiset tilintarkastajat noudattavat ammattietiikkaa, riippumattomuutta, objektiivisuutta, luottamuksellisuutta ja salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä. Yhdenmukaisuuden vuoksi on aiheellista ulottaa kyseiset säännöt koskemaan kestävyysraportoinnin varmentamista suorittavia lakisääteisiä tilintarkastajia.
- (69) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset varmennuskäytännöt ja kestävyysraportoinnin varmentamisen korkea laatu kaikkialla unionissa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä kestävyysraportoinnin varmennusstandardeja delegoiduilla säädöksillä. Jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa kansallisia varmennusstandardeja, -menettelyjä tai -vaatimuksia niin kauan kuin komissio ei ole hyväksynyt samaa aihetta koskevaa varmennusstandardia delegoiduilla säädöksillä. Tällaisissa varmennusstandardeissa olisi vahvistettava menettelyt, joita tilintarkastajan on noudatettava tehdäkseen päätelmänsä kestävyysraportoinnin varmentamisesta. Sen vuoksi komission olisi hyväksyttävä rajoitettua varmuutta koskevia varmennusstandardeja delegoiduilla säädöksillä ennen 1 päivää lokakuuta 2026. Jotta voitaisiin helpottaa kestävyysraportoinnin varmentamisen yhdenmukaistamista jäsenvaltioiden välillä, Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komiteaa (CEAOB) olisi kannustettava hyväksymään ei-sitovia suuntaviivoja, joissa vahvistetaan menettelyt, joita on noudatettava annettaessa varmennuslausunto kestävyysraportoinnista ennen kuin komissio on hyväksynyt samaa aihetta koskevan varmennusstandardin.

- (70) Direktiivissä 2006/43/EY vahvistetaan konsernin lakisääteistä tilintarkastusta koskevat säännöt. Konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista varten olisi vahvistettava vastaavanlaisia sääntöjä.
- (71) Direktiivissä 2006/43/EY edellytetään, että lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt esittävät lakisääteisen tilintarkastuksensa tulokset tilintarkastuskertomuksessa. Kestävyysraportoinnin varmentamista varten olisi vahvistettava vastaavanlaisia sääntöjä. Kestävyysraportoinnin varmentamisen tulokset olisi esitettävä varmennusraportissa. Jos sama lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen ja kestävyysraportoinnin varmennuksen, tiedot kestävyysraportoinnin varmentamisesta olisi oltava mahdollista sisällyttää tilintarkastuskertomukseen.
- (72) Direktiivissä 2006/43/EY edellytetään, että jäsenvaltiot perustavat lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen laadunvarmistusjärjestelmän. Sen varmistamiseksi, että laaduntarkastuksia tehdään myös kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta ja että laaduntarkastuksia suorittavilla henkilöillä on asianmukainen ammatillinen koulutus ja tarvittava kokemus kestävyysraportoinnin ja kestävyysraportoinnin varmentamisen alalla, vaatimus laadunvarmistusjärjestelmän perustamisesta olisi ulotettava koskemaan kestävyysraportoinnin varmentamista. Siirtymävaiheen toimenpiteenä 31 päivään joulukuuta 2025 saakka kestävyysraportoinnin varmentamisen laaduntarkastuksia suorittavat henkilöt olisi vapautettava vaatimuksesta, jonka mukaan heillä on oltava tarvittava kokemus kestävyysraportoinnin ja kestävyysraportoinnin varmentamisen tai muiden kestävyteen liittyvien palvelujen alalla.

- (73) Direktiivissä 2006/43/EY edellytetään, että jäsenvaltioilla on käytössään tutkinta- ja seuraamusjärjestelmä lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavia lakisääteisiä tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä varten. Mainitussa direktiivissä myös veloitetaan jäsenvaltiot ottamaan käyttöön tehokas julkisen valvonnan järjestelmä ja varmistamaan, että julkisen valvonnan järjestelmiin sovellettavilla sääntelyjärjestelyillä mahdollistetaan tehokas yhteistyö unionin tasolla jäsenvaltioiden toteuttamien valvontatoimien osalta. Tällaiset vaatimukset olisi ulotettava koskemaan lakisääteisiä tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä, jotka suorittavat kestävyysraportoinnin varmennuksen, jotta voidaan varmistaa tilintarkastajan lakisääteisessä tilintarkastuksessa ja kestävyysraportoinnin varmentamisessa tekemää työtä varten käyttöön otettujen tutkinta-, seuraamus- ja valvontakehysten johdonmukaisuus.
- (74) Direktiiviin 2006/43/EY sisältyy sääntöjä lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen nimeämisestä ja erottamisesta. Nämä säännöt olisi ulotettava koskemaan kestävyysraportoinnin varmentamista, jotta voidaan varmistaa tilintarkastajille asetettujen sääntöjen johdonmukaisuus heidän lakisääteiseen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvän työnsä osalta.

(75) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY¹ 6 artiklan nojalla jäsenvaltiot ovat velvollisia varmistamaan, että yritysten, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, osakkeenomistajilla on yksin tai yhdessä toimien oikeus saada asioita yhtiökokouksen asialistalle edellyttäen, että kuhunkin asiaan on liitetty perustelut tai ehdotus yhtiökokouksessa tehtäväksi päätökseksi, sekä oikeus tehdä päätösehdotuksia yhtiökokouksen asialistaan sisältyvistä tai tapauksen mukaan asialistalle sisällytettävistä asioista. Mikäli nämä oikeudet edellyttävät, että kyseisellä osakkeenomistajalla tai kyseisillä osakkeenomistajilla on tietty vähimmäisosuus yrityksessä, tämä vähimmäisosuus saa olla enintään viisi prosenttia osakepääomasta. Kestävyyseraportoinnin varmentamisen osalta osakkeenomistajien olisi voitava käyttää direktiivin 2007/36/EY 6 artiklassa säädettyjä oikeuksia tehdä ehdotus yhtiökokouksessa tehtäväksi päätökseksi, joissa vaaditaan ensinnäkin, että akkreditoitu kolmas osapuoli, joka ei kuulu samaan tilintarkastusyhteisöön tai ketjuun kuin lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, laatii kertomuksen tietyistä kestävyysraportoinnin osatekijöistä, ja toiseksi, että tällainen kertomus asetetaan yhtiökokouksen saataville.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/36/EY, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä (EUVL L 184, 14.7.2007, s. 17).

Kun on kyse yrityksistä, joihin sovelletaan tällä muutosdirektiivillä käyttöön otettuja kestävyysraportointivelvoitteita ja jotka eivät kuulu direktiivin 2007/36/EY 6 artiklan soveltamisalaan, osakkeenomistajille, jotka edustavat yli viittä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai viittä prosenttia sen pääomasta, olisi myös annettava yksin tai yhdessä toimien oikeus tehdä ehdotus yhtiökokouksessa tehtäväksi päätökseksi, jossa vaaditaan ensinnäkin, että akkreditoitu kolmas osapuoli, joka ei kuulu samaan tilintarkastusyhteisöön tai ketjuun kuin lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, laatii kertomuksen tietyistä kestävyysraportoinnin osatekijöistä, ja toiseksi, että tällainen kertomus asetetaan yhtiökokouksen saataville.

- (76) Direktiivissä 2006/43/EY velvoitetaan jäsenvaltiot varmistamaan, että jokaisella yleisen edun kannalta merkittävällä yhteisöllä on tarkastusvaliokunta, ja täsmennetään sen lakisääteiseen tilintarkastukseen liittyvät tehtävät. Kyseiselle tarkastusvaliokunnalle olisi osoitettava tietyt kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät tehtävät. Näihin tehtäviin olisi sisällyttävä velvoite tiedottaa tarkastuksen kohteena olevan yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön hallinto- tai valvontaelimelle kestävyysraportoinnin varmentamisen tuloksista ja selittää, miten kestävyysraportoinnin varmentaminen edisti kestävyysraportoinnin luotettavuutta ja mikä tarkastusvaliokunnan rooli tässä prosessissa oli. Jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että tarkastusvaliokunnalle määrätyt kestävyysraportointiin ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät tehtävät suorittaa hallinto- tai valvontaelin kokonaisuutena taikka hallinto- tai valvontaelimen perustama erityinen elin.

- (77) Direktiivi 2006/43/EY sisältää kolmansien maiden tilintarkastajien ja tilintarkastusyksiköiden rekisteröintiä ja valvontaa koskevat vaatimukset. Sen varmistamiseksi, että tilintarkastajien työtä varten on olemassa johdonmukainen kehys sekä lakisääteisessä tilintarkastuksessa että kestävyysraportoinnin varmentamisessa, kyseiset vaatimukset on tarpeen ulottaa koskemaan kestävyysraportoinnin varmentamista.
- (78) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 537/2014¹ sovelletaan yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittaviin lakisääteisiin tilintarkastajiin ja tilintarkastusyhteisöihin. Jotta varmistetaan lakisääteisen tilintarkastajan riippumattomuus hänen suorittaessaan lakisääteisen tilintarkastuksen, mainitussa asetuksessa vahvistetaan enimmäismäärä lakisääteisen tilintarkastajan muista palveluista saamille palkkioille. On tärkeää selventää, että kestävyysraportoinnin varmentamista ei pitäisi ottaa huomioon tätä enimmäismäärää laskettaessa. Lisäksi asetuksessa (EU) N:o 537/2014 kielletään tiettyjen muiden kuin tilintarkastuspalvelujen tarjoaminen tiettyinä ajanjaksoina, kun lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa lakisääteistä tilintarkastusta. Kestävyysraportoinnin valmisteluun liittyvät palvelut, mahdolliset konsultointipalvelut mukaan lukien, olisi myös katsottava kielletyiksi palveluiksi asetuksessa (EU) N:o 537/2014 säädettyinä ajanjaksoina. Tällaisten palvelujen tarjoamisen kieltoja olisi sovellettava kaikissa tapauksissa, joissa lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 537/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteistä tilintarkastusta koskevista erityisvaatimuksista ja komission päätöksen 2005/909/EY kumoamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 77).

Lakisääteisen tilintarkastajan riippumattomuuden varmistamiseksi myös tietyt muut kuin tilintarkastuspalvelut olisi kiellettävä, kun lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa kestävyysraportoinnin varmennusta. Asetuksessa (EU) N:o 537/2014 veloitetaan lakisääteiset tilintarkastajat ilmoittamaan sääntöjenvastaisuuksista tarkastettavalle yhteisölle ja tietyissä olosuhteissa tällaisten sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta vastaaville, jäsenvaltioiden määrittämille viranomaisille. Tällainen velvoite olisi ulotettava koskemaan tapauksen mukaan myös lakisääteisiä tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä näiden yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvän työn osalta.

- (79) Direktiivissä 2004/109/EY annetaan kansallisten valvontaviranomaisten tehtäväksi valvoa, että yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, noudattavat yritysten raportointivaatimuksia. Mainitun direktiivin 4 artiklassa täsmennetään vuositilinpäätösten sisältö, mutta siinä ei viitata nimenomaisesti direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklaan, joissa edellytetään muita kuin taloudellisia tietoja koskevan selvityksen ja muita kuin taloudellisia tietoja koskevan konsolidoidun selvityksen laatimista. Tästä seuraa, että joidenkin jäsenvaltioiden kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole oikeudellista toimivaltaa valvoa kyseisiä muita kuin taloudellisia tietoja koskevia selvityksiä, erityisesti jos kyseiset muita kuin taloudellisia tietoja koskevat selvitykset julkaistaan erillisessä kertomuksessa vuositilinpäätöksen ulkopuolella, minkä jäsenvaltiot voivat tällä hetkellä sallia. Sen vuoksi on tarpeen lisätä direktiivin 2004/109/EY 4 artiklan 5 kohtaan viittaus kestävyysraportointiin. On myös tarpeen edellyttää, että liikkeeseenlaskijan vastuulliset henkilöt vahvistavat vuositilinpäätöksessä, että toimintakertomus on heidän parhaan ymmärryksensä mukaan laadittu kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

Koska kestävyysraportointivaatimukset ovat luonteeltaan uusia, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi lisäksi annettava kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ohjeita, joilla edistetään direktiivin 2004/109/EY soveltamisalaan kuuluvien liikkeeseenlaskijoiden kestävyysraportoinnin yhdenmukaista valvontaa. Näitä ohjeita olisi sovellettava vain sellaisten yritysten valvontaan, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla.

- (80) Tässä muutosdirektiivissä säädettyjen vaatimuksien määrittämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kestävyysraportointistandardien vahvistamista ja standardien vahvistamista kestävyysraportoinnin varmentamista varten. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (81) Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän muutosdirektiivin täytäntöönpanosta kertomus, johon sisältyvät muun muassa seuraavat: arvio tämän muutosdirektiivin tavoitteiden saavuttamisesta, mukaan lukien raportointikäytäntöjen lähentyminen jäsenvaltioiden välillä; arvio raportointistandardeja vapaaehtoisesti käyttävien pienten ja keskisuurten yritysten lukumäärästä; arvio siitä, olisiko raportointivaatimusten soveltamisalaa laajennettava edelleen ja miten sitä olisi laajennettava, erityisesti suhteessa pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sekä kolmansien maiden yrityksiin, jotka toimivat suoraan unionin sisämarkkinoilla ilman tytäryritystä tai sivuliikettä unionin alueella; arvio tällä muutosdirektiivillä käyttöön otettujen kolmansien maiden yritysten tytäryrityksiä ja sivuliikkeitä koskevien raportointivaatimusten täytäntöönpanosta, mukaan lukien arvio niiden kolmansien maiden yritysten lukumäärästä, joilla on sellainen tytäryritys tai sivuliike, johon sovelletaan raportointivaatimuksia direktiivin 2013/34/EU mukaisesti; arvio täytäntöönpanomekanismista ja direktiivissä 2013/34/EU säädetyistä asiaankuuluvista raja-arvoista; arvio siitä, olisiko varmistettava tämän muutosdirektiivin soveltamisalaan kuuluvien yritysten julkistaman kestävyysraportoinnin saavutettavuus vammaisille henkilöille ja miten se olisi varmistettava.

Kertomus tämän muutosdirektiivin täytäntöönpanosta olisi julkaistava viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2029 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi, ja siihen olisi liitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia. Komission olisi 31 päivään joulukuuta 2028 mennessä tarkasteltava uudelleen kestävyysvarmennusmarkkinoiden keskittymisen astetta ja laadittava siitä kertomus. Uudelleentarkastelussa olisi otettava huomioon riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin sovellettavat kansalliset järjestelmät sekä se, missä määrin tällaiset kansalliset järjestelmät edistävät varmennusmarkkinoiden avaamista. Komission olisi 31 päivään joulukuuta 2028 mennessä arvioitava mahdollisia lainsäädäntötoimenpiteitä, joilla varmistetaan kestävyysvarmennusmarkkinoiden riittävä monipuolistaminen ja kestävyysraportoinnin asianmukainen laatu. Kestävyysvarmennusmarkkinoiden keskittymisen astetta koskeva kertomus olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028, ja siihen olisi liitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

- (82) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän muutosdirektiivin tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä muutosdirektiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

(83) Asetus (EU) N:o 537/2014, direktiivi 2004/109/EY, direktiivi 2006/43/EY ja direktiivi 2013/34/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

(84) EKP:tä on kuultu, ja se on antanut lausunnon 7 päivänä syyskuuta 2021,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2013/34/EU

Muutetaan direktiivi 2013/34/EU seuraavasti:

1) lisätään 1 artiklaan kohdat seuraavasti:

- ”3. Tämän direktiivin 19 a, 29 a, 29 d, 30 ja 33 artiklassa, 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa, 34 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 51 artiklassa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan myös seuraaviin yrityksiin liittyviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin kyseisten yritysten oikeudellisesta muodosta riippumatta, edellyttäen, että kyseiset yritykset ovat suuria yrityksiä tai – mikroyrityksiä lukuun ottamatta – pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka ovat tämän direktiivin 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määritellyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä:
- a) neuvoston direktiivin 91/674/ETY* 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vakuutusyritykset;
 - b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013** 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritellyt luottolaitokset.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja yhteensovittamistoimenpiteitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU*** 2 artiklan 5 kohdan 2–23 alakohdassa lueteltuihin yrityksiin.

4. Jäljempänä 19 a, 29 a ja 29 d artiklassa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088**** 2 artiklan 12 alakohdan b ja f alakohdassa tarkoitettuihin rahoitustuotteisiin.
5. Jäljempänä 40 a–40 d artiklassa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan myös jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, jotka liittyvät sellaisten yritysten tytäryrityksiin ja sivuliikkeisiin, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion lainsäädännön alaisia mutta joiden oikeudellinen muoto on rinnastettavissa liitteessä I lueteltuihin yritysmuotoihin.

-
- * Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).
- ** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).
- *** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).
- **** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).”;

2) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 alakohta seuraavasti:

”5) ’nettoliikevaihdolla’ tuotteiden myynnistä ja palvelujen tarjoamisesta saatavia tuottoja, joista on vähennetty myynnin oikaisuerät sekä arvonlisävero ja muut suoraan liikevaihdon perusteella määrättävät verot; tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen vakuutusyritysten osalta ’nettoliikevaihto’ määritellään kuitenkin neuvoston direktiivin 91/674/ETY* 35 artiklan 2 kohdan ja 66 artiklan mukaisesti; tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen luottolaitosten osalta ’nettoliikevaihto’ määritellään neuvoston direktiivin 86/635/ETY** 43 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti; ja tämän direktiivin 40 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien yritysten osalta ’nettoliikevaihdolla’ tarkoitetaan tuloja määriteltyinä sen tilinpäätössäännösten mukaisesti, jonka perusteella yrityksen tilinpäätökset on laadittu;

* Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).

** Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).”;

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

- ”(17) ’kestävyysseikoilla’ ympäristöön, yhteiskuntaan ja ihmisoikeuksiin sekä hallintotapaan liittyviä tekijöitä, mukaan lukien asetuksen (EU) 2019/2088 2 artiklan 24 alakohdassa määritellyt kestävyystekijät;
- (18) ’kestävyysraportoinnilla’ kestävyysseikkoja koskevien tietojen raportointia 19 a, 29 a ja 29 d artiklan mukaisesti;
- (19) ’keskeisillä aineettomilla resursseilla’ resursseja, joilla ei ole aineellista olomuotoa ja joista yrityksen liiketoimintamalli on olennaisilta osin riippuvainen ja jotka ovat yritykselle arvonmuodostuksen lähde;
- (20) ’riippumattomalla varmennuspalvelujen tarjoajalla’ vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta, joka on akkreditoitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008* mukaisesti tämän direktiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettua erityistä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimintaa varten.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).”;

3) lisätään 19 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Suurten yritysten sekä mikroyrityksiä lukuun ottamatta pienten ja keskisuurten yritysten, jotka ovat 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, on raportoitava tiedot keskeisistä aineettomista resursseista ja selvitettävä, miten yrityksen liiketoimintamalli on olennaisilta osin riippuvainen tällaisista resursseista ja miten tällaiset resurssit ovat yritykselle arvonmuodostuksen lähde.”;

4) korvataan 19 a artikla seuraavasti:

”19 a artikla

Kestävyysraportointi

1. Suurten yritysten sekä mikroyrityksiä lukuun ottamatta pienten ja keskisuurten yritysten, jotka ovat 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, on sisällytettävä toimintakertomukseen tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää yrityksen vaikutukset kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat yrityksen kehitykseen, tulokseen ja asemaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen esittäminen toimintakertomuksen erillisessä osassa selkeästi havaittavalla tavalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä
- a) lyhyt kuvaus yrityksen liiketoimintamallista ja -strategiasta, mukaan lukien
 - i) yrityksen liiketoimintamallin ja -strategian resilienssi kestävyysseikkoihin liittyviin riskeihin nähden;
 - ii) yrityksen mahdollisuudet, jotka liittyvät kestävyysseikkoihin;
 - iii) yrityksen suunnitelmat, mukaan lukien täytäntöönpanotoimet ja niihin liittyvät rahoitus- ja investointisuunnitelmat, sen varmistamiseksi, että sen liiketoimintamalli ja -strategia sopivat yhteen kestävään talouteen siirtymisen kanssa ja tekevät mahdolliseksi rajoittaa ilmaston lämpeneminen 1,5 celsiusasteeseen ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytyin Pariisin sopimuksen, jäljempänä 'Pariisin sopimus', mukaisesti ja saavuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119* vahvistettu ilmastoneutraaliuden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskeva tavoite, sekä tarvittaessa tieto yrityksen yhteyksistä hiileen, öljyyn ja kaasuun liittyviin toimintoihin;
 - iv) tieto siitä, miten yrityksen liiketoimintamallissa ja -strategiassa otetaan huomioon yrityksen sidosryhmien edut ja yrityksen vaikutukset kestävyysseikkoihin;
 - v) tieto siitä, miten yrityksen strategia on pantu täytäntöön kestävyysseikkojen osalta;

- b) kuvaus yrityksen asettamista kestävyysseikkoihin liittyvistä aikasidonnaisista tavoitteista, mukaan lukien tarvittaessa ehdottomat kasvihuonekaasujen päästövähennystavoitteet ainakin vuosille 2030 ja 2050, kuvaus yrityksen edistymisestä kyseisten tavoitteiden saavuttamisessa ja selvitys siitä, perustuvatko yrityksen ympäristötekijöihin liittyvät tavoitteet vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön;
- c) kuvaus hallinto-, johto- ja valvontaelinten roolista kestävyysseikkojen osalta ja niiden asiantuntemuksesta ja osaamisesta tämän roolin hoitamiseksi tai näiden elinten mahdollisuuksista hyödyntää tällaista asiantuntemusta ja osaamista;
- d) kuvaus yrityksen kestävyysseikkoihin liittyvistä toimintaperiaatteista;
- e) tieto hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenille tarjottavien kestävyysseikkoihin liittyvien kannustinjärjestelmien olemassaolosta;
- f) seuraavien kuvaus:
 - i) due diligence -prosessi, jota yritys soveltaa kestävyysseikkojen osalta ja jossa noudatetaan tapauksen mukaan unionin vaatimuksia, jotka koskevat yritysten velvollisuutta toteuttaa due diligence - prosessi;

- ii) merkittävimmät tosiasialliset tai mahdolliset haittavaikutukset, jotka liittyvät yrityksen omiin toimintoihin ja sen arvoketjuun, mukaan lukien sen tuotteet ja palvelut, sen liikesuhteet ja sen toimitusketju, kyseisten vaikutusten tunnistamiseksi ja seuraamiseksi toteutetut toimet sekä muut haittavaikutukset, jotka yrityksen on tunnistettava täyttääkseen muut unionin vaatimukset yritysten velvollisuudesta toteuttaa due diligence - prosessi;
- iii) yrityksen toteuttamat toimet tosiasiallisten tai mahdollisten haittavaikutusten ehkäisemiseksi, lieventämiseksi, korjaamiseksi tai poistamiseksi sekä tällaisten toimien tulokset;
- g) kuvaus yritykseen kohdistuvista merkittävimmistä kestävyysseikkoihin liittyvistä riskeistä, mukaan lukien kuvaus yrityksen kyseisiä seikkoja koskevista pääasiallisista riippuvuussuhteista, sekä siitä, miten yritys hallitsee näitä riskejä;
- h) a–g alakohdassa tarkoitettujen esitettävien tietojen kannalta merkitykselliset indikaattorit.

Yritysten on raportoitava prosessista, jossa tunnistetaan tiedot, jotka ne ovat sisällyttäneet toimintakertomukseen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuihin tietoihin on sisällyttävä tapauksen mukaan lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikahorisontteihin liittyvät tiedot.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tapauksen mukaan sisällyttävä tiedot yrityksen omista toiminnoista ja sen arvoketjusta, mukaan lukien sen tuotteet ja palvelut, sen liikesuhteet ja sen toimitusketju.

Niiden toimenpiteiden, jotka jäsenvaltioiden on määrä hyväksyä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) .../...^{***} 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kolmen ensimmäisen soveltamisvuoden ajan yrityksen on siinä tapauksessa, että kaikki tarvittavat tiedot sen arvoketjusta eivät ole saatavilla, selitettävä, millä tavoin se on pyrkinyt hankkimaan tarvittavat tiedot arvoketjustaan, mistä syistä kaikkia tarvittavia tietoja ei voitu saada ja miten se suunnittelee hankkivansa tarvittavat tiedot tulevaisuudessa.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tapauksen mukaan sisällyttävä myös tietoa ja lisäselvityksiä toimintakertomukseen 19 artiklan mukaisesti sisältyvistä muista tiedoista ja vuositilinpäätöksessä esitetyistä luvuista.

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE 35/22 (2021/0104(COD)) olevan direktiivin numero ja lisätään alaviitteeseen kyseisen direktiivin numero, päivämäärä ja EUVL-julkaisuviite.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että käynnissä olevaa kehitystä tai neuvoteltavana olevia asioita koskevia tietoja jätetään pois poikkeustapauksissa, jos hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat heille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti ja ovat yhteisesti vastuussa näkemyksestään, ovat asianmukaisesti perustellusti sitä mieltä, että tällaisten tietojen antaminen aiheuttaisi vakavaa haittaa yrityksen kaupalliselle asemalle, jos tällaisten tietojen poisjättäminen ei estä yrityksen kehityksen, tuloksen ja aseman sekä sen toiminnan vaikutusten oikeaa ja tasapuolista ymmärtämistä.

4. Yritysten on raportoitava tämän artiklan 1–3 kohdassa tarkoitettut tiedot 29 b artiklan nojalla hyväksytyjen kestävyysraportointistandardien mukaisesti.
5. Yrityksen johdon on tiedotettava työntekijöiden edustajille asianmukaisella tasolla ja keskusteltava heidän kanssaan asiaankuuluvista tiedoista ja kestävyystietojen hankkimis- ja todentamiskeinoista. Työntekijöiden edustajien näkemys on annettava tarvittaessa tiedoksi asianomaisille hallinto-, johto- tai valvontaelimille.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2–4 kohdassa säädetään, ja rajoittamatta tämän artiklan 9 ja 10 kohdan soveltamista tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pienien ja keskisuuren yritysten, asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määritellyt pienet tai rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY*** 13 artiklan 2 alakohdassa määritellyt vakuutusalan kytkösyrietykset ja mainitun direktiivin 13 artiklan 5 alakohdassa määritellyt jälleenvakuutusalan kytkösyrietykset voivat rajata kestävyysraportointinsa seuraaviin tietoihin:
- a) lyhyt kuvaus yrityksen liiketoimintamallista ja -strategiasta;
 - b) kuvaus yrityksen kestävyysseikkoihin liittyvistä toimintaperiaatteista;
 - c) yrityksen merkittävimmät tosiasialliset tai mahdolliset haittavaikutukset kestävyysseikkoihin sekä tällaisten tosiasiallisten tai mahdollisten haittavaikutusten tunnistamiseksi, seuraamiseksi, ehkäisemiseksi, lieventämiseksi tai korjaamiseksi toteutetut toimet;
 - d) yritykseen kohdistuvat merkittävimmät kestävyysseikkoihin liittyvät riskit sekä se, miten yritys hallitsee näitä riskejä;
 - e) a–d alakohdassa tarkoitettujen esitettävien tietojen kannalta tarpeelliset keskeiset indikaattorit.

Pienten ja keskisuurten yritysten, pienten tai rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten sekä vakuutusalan ja jälleenvakuutusalan kytkösyriyten, jotka hyödyntävät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, on raportoitavat tiedot 29 c artiklassa tarkoitettujen pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevien kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

7. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, pienet ja keskisuuret yritykset, jotka ovat 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, voivat ennen 1 päivää tammikuuta 2028 alkavien tilivuosien osalta päättää olla sisällyttämättä toimintakertomukseensa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja. Tällöin yrityksen on kuitenkin ilmoitettava lyhyesti toimintakertomuksessaan, miksi kestävyysraportointia ei toteutettu.
8. Tämän artiklan 1–4 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävien yritysten ja tämän artiklan 6 kohdassa säädettyä poikkeusta hyödyntävien yritysten katsotaan noudattaneen 19 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä vaatimusta.

9. Tämän kohdan toisessa alakohdassa säädettyjen edellytysten täytyessä yritys, joka on tytäryritys, vapautetaan tämän artiklan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista, jäljempänä ’vapautuksen saanut tytäryritys’, jos tällainen yritys ja sen tytäryritykset sisällytetään emoyrityksen konsernin toimintakertomukseen, joka laaditaan 29 ja 29 a artiklan mukaisesti. Yritys, joka on kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen tytäryritys, vapautetaan tämän artiklan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista myös silloin, kun tällainen yritys ja sen tytäryritykset sisällytetään kolmanteen maahan sijoittautuneen kyseisen emoyrityksen konsernin kestävyysraportointiin ja kun kyseinen konsernin kestävyysraportointi toteutetaan 29 b artiklan nojalla hyväksytyjen kestävyysraportointistandardien mukaisesti tai tavalla, joka vastaa kyseisiä kestävyysraportointistandardeja, mikä määritetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY**** 23 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan nojalla hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä kestävyysraportointistandardien vastaavuudesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun vapautukseen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

- a) vapautuksen saaneen tytäryrityksen toimintakertomus sisältää kaikki seuraavat tiedot:
 - i) sen emoyrityksen nimi ja sääntömääräinen kotipaikka, joka raportoi tiedot konsernin tasolla tämän artiklan mukaisesti tai tavalla, joka vastaa tämän direktiivin 29 b artiklan nojalla hyväksytyjä kestävyysraportointistandardeja, mikä määritetään direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan nojalla hyväksytyn kestävyysraportointistandardien vastaavuutta koskevan täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti;
 - ii) hyperlinkit tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun emoyrityksen konsernin toimintakertomukseen tai tapauksen mukaan emoyrityksen konsernin kestävyysraportointiin sekä tämän direktiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettuun varmennuslausuntoon tai tämän alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun varmennuslausuntoon;
 - iii) tieto siitä, että yritys on vapautettu tämän artiklan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista;

- b) jos emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, sen konsernin kestävyysraportointi ja yhden tai useamman sellaisen henkilön tai yhteisön antama varmennuslausunto konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisesta, jolla on valtuudet antaa kestävyysraportointia koskeva varmennuslausunto kyseiseen emoyritykseen sovellettavan lainsäädännön nojalla, julkistetaan tämän direktiivin 30 artiklan mukaisesti ja noudattaen sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alainen vapautuksen saanut tytäryritys on;
- c) jos emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, vapautuksen saaneen tytäryrityksen toimintakertomukseen tai kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen suorittamaan konsernin kestävyysraportointiin sisällytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852***** 8 artiklan mukaisesti annettavat tiedot, jotka kattavat unioniin sijoittautuneen vapautuksen saaneen tytäryrityksen ja sen tytäryritysten harjoittaman toiminnan.

Jäsenvaltio, jonka kansallisen lainsäädännön alainen vapautuksen saanut tytäryritys on, voi edellyttää, että emoyrityksen konsernin toimintakertomus tai tapauksen mukaan konsernin kestävyysraportti julkaistaan jollakin kyseisen jäsenvaltion hyväksymällä kielellä ja että toimitetaan tarvittavat käännökset tälle kielelle. Käännöksissä, joita ei ole virallisesti oikeaksi todistettu, on oltava tätä koskeva maininta.

Yrityksillä, jotka on 37 artiklan mukaisesti vapautettu toimintakertomuksen laatimisesta, ei ole velvollisuutta toimittaa tämän kohdan toisen alakohdan a alakohdan i–iii alakohdassa tarkoitettuja tietoja edellyttäen, että tällaiset yritykset julkaisevat konsernin toimintakertomuksen 37 artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ja tapauksissa, joissa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklaa, tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua luottolaitokset, jotka ovat pysyvästi liittyneet keskuslaitokseen, joka valvoo niitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, katsotaan kyseisen keskuslaitoksen tytäryrityksiksi.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vakuutusyritykset, jotka kuuluvat ryhmään direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen taloudellisten suhteiden perusteella ja joihin sovelletaan ryhmävalvontaa mainitun direktiivin 213 artiklan 2 kohdan a–c alakohdan mukaisesti, katsotaan kyseisen ryhmän emoyrityksen tytäryrityksiksi.

10. Edellä 9 kohdassa säädettyä vapautusta sovelletaan myös yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, joihin sovelletaan tämän artiklan vaatimuksia, lukuun ottamatta suuria yrityksiä, jotka ovat tämän direktiivin 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltäviä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä.

-
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastonutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).
- ** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) .../..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., asetuksen (EU) N:o 537/2014, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta (EUVL L ..., ..., s. ...).
- *** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).
- **** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).
- ***** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).”;

5) muutetaan 20 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) kuvaus yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelimiin sovellettavista monimuotoisuutta koskevista toimintaperiaatteista sukupuolinäkökohtien ja muiden näkökohtien, kuten iän, vammaisuuden tai koulutus- ja ammattitaustan, osalta sekä näiden monimuotoisuutta koskevien toimintaperiaatteiden tavoitteista, toteuttamistavasta ja tuloksista raportointijaksolla. Jos tällaisia toimintaperiaatteita ei sovelleta, selvityksessä on oltava selostus siitä, mistä tämä johtuu.”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Yritysten, joihin sovelletaan 19 a artiklaa, katsotaan noudattaneen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa säädettyä velvoitetta, kun ne sisällyttävät kyseisessä alakohdassa vaaditut tiedot kestävyysraportointiinsa ja kestävyysraportointiin viitataan yhtiön hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevassa selvityksessä.”;

- 6) muutetaan 23 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:
- ”b) a alakohdassa tarkoitetun konsernitilinpäätöksen ja suuremman yrityskokonaisuuden konsernin toimintakertomuksen laatii tämän yrityskokonaisuuden emoyritys sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka alainen kyseinen emoyritys on, noudattaen tätä direktiiviä, lukuun ottamatta 29 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksytyjä kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja;”;
- b) korvataan 8 kohdan b alakohdan i alakohta seuraavasti:
- ”i) tämän direktiivin mukaisesti, lukuun ottamatta 29 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia;”;
- c) korvataan 8 kohdan b alakohdan iii alakohta seuraavasti:
- ”iii) vastaavalla tavalla kuin konsernitilinpäätökset ja konsernin toimintakertomukset, jotka laaditaan tämän direktiivin mukaisesti, lukuun ottamatta 29 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai”;

7) korvataan 29 a artikla seuraavasti:

”29 a artikla

Konsernin kestävyysraportointi

1. Edellä 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen suurten konsernien emoyritysten on sisällytettävä konsernin toimintakertomukseen tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää konsernin vaikutukset kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat konsernin kehitykseen, tulokseen ja asemaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot on esitettävä konsernin toimintakertomuksen erillisessä osassa selkeästi havaittavalla tavalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä

a) lyhyt kuvaus konsernin liiketoimintamallista ja -strategiasta, mukaan lukien

i) konsernin liiketoimintamallin ja -strategian resilienssi kestävyysseikkoihin liittyviin riskeihin nähden;

ii) konsernin mahdollisuudet, jotka liittyvät kestävyysseikkoihin;

- iii) konsernin suunnitelmat, mukaan lukien täytäntöönpanotoimet ja niihin liittyvät rahoitus- ja investointisuunnitelmat, sen varmistamiseksi, että sen liiketoimintamalli ja -strategia sopivat yhteen kestäväan talouteen siirtymisen kanssa ja tekevät mahdolliseksi rajoittaa ilmaston lämpeneminen 1,5 celsiusasteeseen Pariisin sopimuksen mukaisesti ja saavuttaa asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettu ilmastoneutraaliuden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskeva tavoite, sekä tarvittaessa tieto konsernin yhteyksistä hiileen, öljyyn ja kaasuun liittyviin toimintoihin;
 - iv) tieto siitä, miten konsernin liiketoimintamallissa ja -strategiassa otetaan huomioon konsernin sidosryhmien edut ja konsernin vaikutukset kestävyysseikkoihin;
 - v) tieto siitä, miten konsernin strategia on pantu täytäntöön kestävyysseikkojen osalta;
- b) kuvaus konsernin asettamista kestävyysseikkoihin liittyvistä aikasidonnaisista tavoitteista, mukaan lukien tarvittaessa ehdottomat kasvihuonekaasujen päästövähennystavoitteet ainakin vuosille 2030 ja 2050, kuvaus konsernin edistymisestä kyseisten tavoitteiden saavuttamisessa ja selvitys siitä, perustuvatko konsernin ympäristötekijöihin liittyvät tavoitteet vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön;

- c) kuvaus hallinto-, johto- ja valvontaelinten roolista kestävyysseikkojen osalta ja niiden asiantuntemuksesta ja osaamisesta tämän roolin hoitamiseksi tai näiden elinten mahdollisuuksista hyödyntää tällaista asiantuntemusta ja osaamista;
- d) kuvaus konsernin kestävyysseikkoihin liittyvistä toimintaperiaatteista;
- e) tieto hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenille tarjottavien kestävyysseikkoihin liittyvien kannustinjärjestelmien olemassaolosta;
- f) seuraavien kuvaus:
 - i) due diligence -prosessi, jota konserni soveltaa kestävyysseikkojen osalta ja jossa noudatetaan tapauksen mukaan unionin vaatimuksia, jotka koskevat yritysten velvollisuutta toteuttaa due diligence - prosessi;
 - ii) merkittävimmät tosiasialliset tai mahdolliset haittavaikutukset, jotka liittyvät konsernin omiin toimintoihin ja sen arvoketjuun, mukaan lukien sen tuotteet ja palvelut, sen liikesuhteet ja sen toimitusketju, kyseisten vaikutusten tunnistamiseksi ja seuraamiseksi toteutetut toimet sekä muut haittavaikutukset, jotka emoyrityksen on tunnistettava täyttääkseen muut unionin vaatimukset velvollisuudesta toteuttaa due diligence - prosessi;

- iii) konsernin toteuttamat toimet tosiasiallisten tai mahdollisten haittavaikutusten ehkäisemiseksi, lieventämiseksi, korjaamiseksi tai poistamiseksi sekä tällaisten toimien tulokset;
- g) kuvaus konserniin kohdistuvista merkittävimmistä kestävyysseikkoihin liittyvistä riskeistä, mukaan lukien konsernin pääasialliset riippuvuussuhteet kyseisistä seikoista, sekä siitä, miten konserni hallitsee näitä riskejä;
- h) a–g alakohdassa tarkoitettujen esitettävien tietojen kannalta merkitykselliset indikaattorit.

Emoyritysten on raportoitava prosessista, jossa tunnistetaan tiedot, jotka ne ovat sisällyttäneet konsernin toimintakertomukseen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuihin tietoihin on sisällyttävä tapauksen mukaan lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikahorisontteihin liittyvät tiedot.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tapauksen mukaan sisällyttävä tiedot konsernin omista toiminnoista ja sen arvoketjusta, mukaan lukien sen tuotteet ja palvelut, sen liikesuhteet ja sen toimitusketju.

Niiden toimenpiteiden, jotka jäsenvaltioiden on määrä hyväksyä direktiivin (EU) .../...⁺ 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kolmen ensimmäisen soveltamisvuoden ajan emoyrityksen on siinä tapauksessa, että kaikki tarvittavat tiedot sen arvoketjusta eivät ole saatavilla, selitettävä, millä tavoin se on pyrkinyt hankkimaan tarvittavat tiedot arvoketjustaan, mistä syistä kaikkia tarvittavia tietoja ei voitu saada ja miten se suunnittelee hankkivansa tarvittavat tiedot tulevaisuudessa.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tapauksen mukaan sisällyttävä myös tietoa ja lisäselvityksiä konsernin toimintakertomukseen tämän direktiivin 29 artiklan mukaisesti sisältyvistä muista tiedoista ja konsernitilinpäätöksessä esitetyistä luvuista.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että käynnissä olevaa kehitystä tai neuvoteltavana olevia asioita koskevia tietoja jätetään pois poikkeustapauksissa, jos hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat heille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti ja ovat yhteisesti vastuussa näkemyksestään, ovat asianmukaisesti perustellusti sitä mieltä, että tällaisten tietojen antaminen aiheuttaisi vakavaa haittaa konsernin kaupalliselle asemalle, jos tällaisten tietojen poisjättäminen ei estä konsernin kehityksen, tuloksen ja aseman ja sen toiminnan vaikutusten oikeaa ja tasapuolista ymmärtämistä.

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE 35/22 (2021/0104(COD)) olevan direktiivin numero.

4. Jos raportoiva yritys havaitsee, että konserniin kohdistuvat riskit tai konsernin vaikutukset eroavat merkittävästi yhteen tai useampaan sen tytäryritykseen kohdistuvista riskeistä tai yhden tai useamman sen tytäryrityksen vaikutuksista, yrityksen on annettava asianmukainen selvitys kyseiseen tytäryritykseen tai kyseisiin tytäryrityksiin kohdistuvista riskeistä ja sen tai niiden vaikutuksista.

Yritysten on ilmoitettava, mitkä konsernitilinpäätökseen yhdisteltävät tytäryritykset on vapautettu vuosittaisesta tai konsernin kestävyysraportoinnista 19 a artiklan 9 kohdan tai 29 a artiklan 8 kohdan nojalla.

5. Emoyritysten on raportoitava tämän artiklan 1–3 kohdassa tarkoitetut tiedot 29 b artiklan nojalla hyväksytyjen kestävyysraportointistandardien mukaisesti.
6. Emoyrityksen johdon on tiedotettava työntekijöiden edustajille asianmukaisella tasolla ja keskusteltava heidän kanssaan asiaankuuluvista tiedoista ja kestävyystietojen hankkimis- ja todentamiskeinoista. Työntekijöiden edustajien näkemys on annettava tarvittaessa tiedoksi asianomaisille hallinto-, johto- tai valvontaelimille.
7. Tämän artiklan 1–5 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävän emoyrityksen katsotaan noudattaneen 19 artiklan 1 kohdassa ja 19 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

8. Tämän kohdan toisessa alakohdassa säädettyjen edellytysten täytyessä emoyritys, joka on tytäryritys, vapautetaan tämän artiklan 1–5 kohdassa säädetyistä velvoitteista, jäljempänä ’vapautuksen saanut emoyritys’, jos tällainen emoyritys ja sen tytäryritykset sisällytetään toisen yrityksen konsernin toimintakertomukseen, joka laaditaan 29 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti. Emoyritys, joka on kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen tytäryritys, vapautetaan tämän artiklan 1–5 kohdassa säädetyistä velvoitteista myös silloin, kun tällainen emoyritys ja sen tytäryritykset sisällytetään kolmanteen maahan sijoittautuneen kyseisen emoyrityksen konsernin kestävyysraportointiin ja kun kyseinen konsernin kestävyysraportointi toteutetaan 29 b artiklan nojalla hyväksytyjen kestävyysraportointistandardien mukaisesti tai tavalla, joka vastaa kyseisiä kestävyysraportointistandardeja, mikä määritetään direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan nojalla hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä kestävyysraportointistandardien vastaavuudesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun vapautukseen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

- a) vapautuksen saaneen emoyrityksen toimintakertomus sisältää kaikki seuraavat tiedot:
 - i) sen emoyrityksen nimi ja sääntömääräinen kotipaikka, joka raportoi tiedot konsernin tasolla tämän artiklan mukaisesti tai tavalla, joka vastaa tämän direktiivin 29 b artiklan nojalla hyväksytyjä kestävyysraportointistandardeja, mikä määritetään direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan nojalla hyväksytyn kestävyysraportointistandardien vastaavuutta koskevan täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti;
 - ii) hyperlinkit tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun emoyrityksen konsernin toimintakertomukseen tai tapauksen mukaan emoyrityksen konsernin kestävyysraportointiin sekä tämän direktiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettuun varmennuslausuntoon tai tämän alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun varmennuslausuntoon;
 - iii) tieto siitä, että emoyritys on vapautettu tämän artiklan 1-5 kohdassa säädetyistä velvoitteista;

- b) jos emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, sen konsernin kestävyysraportointi ja yhden tai useamman sellaisen henkilön tai yhteisön antama varmennuslausunto, jolla on valtuudet antaa kestävyysraportointia koskeva varmennuslausunto emoyritykseen sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla, julkistetaan 30 artiklan mukaisesti ja noudattaen sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alainen vapautuksen saanut emoyritys on;
- c) jos emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, vapautuksen saaneen emoyrityksen toimintakertomukseen tai kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen laatimaan konsernin kestävyysraportointiin sisällytetään asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan mukaisesti annettavat tiedot, jotka kattavat unioniin sijoittautuneen tytäryrityksen, joka on vapautettu kestävyysraportoinnista tämän direktiivin 19 a artiklan 9 kohdan perusteella, harjoittaman toiminnan.

Jäsenvaltio, jonka kansallisen lainsäädännön alainen vapautuksen saanut emoyritys on, voi edellyttää, että emoyrityksen konsernin toimintakertomus tai tapauksen mukaan konsernin kestävyysraportti julkaistaan jollakin kyseisen jäsenvaltion hyväksymällä kielellä ja että toimitetaan tarvittavat käännökset tälle kielelle. Käännöksissä, joita ei ole virallisesti oikeaksi todistettu, on oltava tätä koskeva maininta.

Emoyritysten, jotka on 37 artiklan mukaisesti vapautettu toimintakertomuksen laatimisesta, ei tarvitse toimittaa tämän kohdan toisen alakohdan a alakohdan i–iii alakohdassa tarkoitettuja tietoja edellyttäen, että tällaiset yritykset julkaisevat konsernin toimintakertomuksen 37 artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ja tapauksissa, joissa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklaa, tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen luottolaitokset, jotka ovat pysyvästi liittyneet keskuslaitokseen, joka valvoo niitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, katsotaan kyseisen keskuslaitoksen tytäryrityksiksi.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen vakuutusyritykset, jotka kuuluvat ryhmään direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen taloudellisten suhteiden perusteella ja joihin sovelletaan ryhmävalvontaa mainitun direktiivin 213 artiklan 2 kohdan a–c alakohdan mukaisesti, katsotaan kyseisen ryhmän emoyrityksen tytäryrityksiksi.

9. Edellä 8 kohdassa säädettyä vapautusta sovelletaan myös yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, joihin sovelletaan tämän artiklan vaatimuksia, lukuun ottamatta suuria yrityksiä, jotka ovat tämän direktiivin 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä.”;

8) lisätään luku seuraavasti:

”6 a luku

Kestävyysraportointistandardit

29 b artikla

Kestävyysraportointistandardit

1. Komissio antaa 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä säätämällä kestävyysraportointistandardeista. Näissä kestävyysraportointistandardeissa on täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on raportoitava 19 a ja 29 a artiklan mukaisesti, ja tapauksen mukaan täsmennettävä rakenne, jota on noudatettava kyseisten tietojen esittämisessä.

Komissio täsmentää viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2023 tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä tiedot, jotka yritysten on raportoitava 19 a artiklan 1 ja 2 kohdan ja tapauksen mukaan 29 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ja joihin on sisällyttävä vähintään tiedot, jotka finanssimarkkinatoimijat tarvitsevat täyttääkseen tietojen antamista koskevat velvoitteensa, joista säädetään asetuksessa (EU) 2019/2088.

Komissio täsmentää viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024 ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä:

- i) täydentävät tiedot, jotka yritysten on tarvittaessa raportoitava kestävyysseikoista ja 19 a artiklan 2 kohdassa luetelluilta raportoinnin osa-alueilta;
- ii) tiedot, jotka yritysten on raportoitava ja jotka koskevat erityisesti niiden toimialaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä säädetyt raportointivaatimukset tulevat voimaan aikaisintaan neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on hyväksynyt ne.

Antaessaan delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään kolmannen alakohdan ii alakohdassa vaaditut tiedot, komissio kiinnittää erityistä huomiota kestävyysseikkoihin liittyvien riskien ja vaikutusten laajuuteen kullakin toimialalla ottaen huomioon, että riskit ja vaikutukset ovat joillakin toimialoilla suuremmat kuin toisilla.

Komissio tarkastelee tämän artiklan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä uudelleen säädöksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen vähintään kolmen vuoden välein ottaen huomioon Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvonantavan ryhmän (EFRAG) tekniset neuvot, ja se muuttaa tarvittaessa kyseisiä delegoituja säädöksiä, jotta voidaan ottaa huomioon merkityksellinen, myös kansainvälisiin standardeihin liittyvä, kehitys.

Komissio kuulee vähintään kerran vuodessa Euroopan parlamenttia, ja se kuulee yhdessä asetuksen (EU) 2020/852 24 artiklassa tarkoitettua kestävästä rahoituksesta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää ja asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklassa tarkoitettua tilinpäätöskysymysten sääntelykomiteaa EFRA:in työohjelmasta kestävyysraportointistandardien kehittämisen osalta.

2. Kestävyysraportointistandardeilla on varmistettava raportoitavien tietojen laatu edellyttämällä, että tiedot ovat ymmärrettäviä, merkityksellisiä, todennettavissa ja vertailukelpoisia ja että ne esitetään todenmukaisesti.

Kestävyysraportointistandardeissa on vältettävä aiheuttamasta yrityksille kohtuutonta hallinnollista rasitetta, myös ottamalla mahdollisimman laajasti huomioon kestävyysraportointia koskevien maailmanlaajuisten standardointialoitteiden työ, kuten 5 kohdan a alakohdassa edellytetään.

Kestävyysraportointistandardeissa on kulloisenkin kestävyysraportointistandardin aiheen huomioon ottaen:

- a) täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on annettava seuraavista ympäristötekijöistä:
 - i) ilmastonmuutoksen hillintä, myös kasvihuonekaasupäästöjen luokkien (scope) 1 ja 2 ja tapauksen mukaan luokan 3 osalta;

- ii) ilmastonmuutokseen sopeutuminen;
 - iii) vesivarat ja merten luonnonvarat;
 - iv) resurssien käyttö ja kiertotalous;
 - v) ympäristön pilaantuminen;
 - vi) biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemit;
- b) täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on annettava seuraavista yhteiskuntaan ja ihmisoikeuksiin liittyvistä tekijöistä:
- i) yhdenvertainen kohtelu ja yhdenvertaiset mahdollisuudet kaikille, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvo ja sama palkka samanarvoisesta työstä, koulutus ja taitojen kehittäminen sekä vammaisten henkilöiden työllisyys ja osallistaminen, työpaikalla esiintyvän väkivallan ja häirinnän vastaiset toimenpiteet sekä monimuotoisuus;
 - ii) työolot, mukaan lukien työsuhdeturva, työaika, riittävä palkka, työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu, yhdistymisvapaus, yritysneuvostojen olemassaolo, työehtosopimusneuvottelut, myös työehtosopimusten piiriin kuuluvien työntekijöiden osuus, työntekijöiden tiedonsaanti-, kuulemis- ja osallistumisoikeudet, työ- ja yksityiselämän tasapaino sekä terveys ja turvallisuus;

- iii) ihmisoikeuksien kunnioittaminen, perusvapaudet, demokratian periaatteet ja normit, jotka on vahvistettu kansainvälisessä ihmisoikeusasiakirjassa ja muissa YK:n keskeisissä ihmisoikeussopimuksissa, mukaan lukien YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista, YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista, Kansainvälisen työjärjestön julistus työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista ja Kansainvälisen työjärjestön keskeiset yleissopimukset, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty yleissopimus, Euroopan sosiaalinen peruskirja ja Euroopan unionin perusoikeuskirja;
- c) täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on annettava seuraavista hallintotapaan liittyvistä tekijöistä:
 - i) yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten rooli kestävyysseikkojen osalta ja niiden kokoonpano sekä niiden asiantuntemus ja osaaminen tämän roolin hoitamiseksi tai näiden elinten mahdollisuudet hyödyntää tällaista asiantuntemusta ja osaamista;
 - ii) yrityksen sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan järjestelmien pääpiirteet kestävyysraportointiprosessin ja päätöksentekoprosessin osalta;

- iii) liiketoimintaetiikka ja yrityskulttuuri, mukaan lukien korruption ja lahjonnan torjunta, väärinkäytösten paljastajien suojeleminen ja eläinten hyvinvointi;
 - iv) yrityksen toiminta ja sitoumukset, jotka liittyvät poliittiseen vaikuttamiseen, mukaan lukien sen lobbaustoiminta;
 - v) yrityksen asiakkaisiinsa, toimittajiinsa ja yhteisöihin, joihin yrityksen toiminta vaikuttaa, luomien suhteiden hoitaminen ja laatu, mukaan lukien maksukäytännöt, erityisesti kun on kyse pienille ja keskisuurille yrityksille suoritettavien maksujen viivästymisestä.
3. Kestävyysraportointistandardeissa on täsmennettävä tapauksen mukaan ennakoivat, takautuvat, laadulliset ja määrälliset tiedot, jotka yritysten on raportoitava.

4. Kestävyysraportointistandardeissa on otettava huomioon vaikeudet, joita yritykset saattavat kohdata kerätessään tietoja arvoketjunsä kaikilta toimijoilta, erityisesti toimijoilta, joihin ei sovelleta 19 a tai 29 a artiklassa säädetyjä kestävyysraportointivaatimuksia, sekä kehittyvien markkinoiden ja talouksien toimittajilta. Kestävyysraportointistandardeissa on täsmennettävä arvoketjuista annettavat tiedot, jotka ovat oikeasuhteisia ja merkityksellisiä arvoketjun yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin ja niiden toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden, erityisesti kun on kyse yrityksistä, joihin ei sovelleta 19 a ja 29 a artiklan kestävyysraportointivaatimuksia. Kestävyysraportointistandardeissa ei pidä asettaa tiedonantovaatimuksia, jotka edellyttäisivät, että yritykset hankkivat arvoketjussaan olevilta pieniltä ja keskisuurilta yrityksiltä enemmän tietoja kuin mitä on annettava 29 c artiklassa tarkoitettujen pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevien kestävyysraportointistandardien nojalla.

Ensimmäinen alakohta ei vaikuta unionin vaatimukseen, jotka koskevat yritysten velvollisuutta toteuttaa due diligence - prosessi.

5. Antaessaan delegoituja säädöksiä 1 kohdan nojalla komissio ottaa mahdollisimman laajasti huomioon
- a) kestävyysraportointia koskevien maailmanlaajuisten standardointialoitteiden työn sekä luonnonpääoman tilinpitoa ja kasvihuonekaasujen tilinpitoa, vastuullista yritystoimintaa, yritysten yhteiskuntavastuuta ja kestävästä kehitystä koskevat nykyiset standardit ja kehykset;
 - b) tiedot, jotka finanssimarkkinatoimijat tarvitsevat täyttääkseen tietojen antamista koskevat velvoitteensa, joista säädetään asetuksessa (EU) 2019/2088 ja sen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä;
 - c) asetuksen (EU) 2020/852 nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut kriteerit, indikaattorit ja menetelmät, mukaan lukien mainitun asetuksen 10 artiklan 3 kohdan, 11 artiklan 3 kohdan, 12 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 2 kohdan, 14 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistetut tekniset arviointikriteerit ja mainitun asetuksen 8 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut raportointivaatimukset;

- d) vertailuarvojen hallinnoijiin sovellettavat tietojen antamista koskevat vaatimukset vertailuarvoselvityksen ja vertailuarvomenetelmien osalta sekä ilmastosiirtymää koskevien EU:n vertailuarvojen ja Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n vertailuarvojen laatimista koskevat vähimmäisvaatimukset komission delegoitujen asetusten (EU) 2020/1816*, (EU) 2020/1817** ja (EU) 2020/1818*** mukaisesti;
- e) asetuksen (EU) N:o 575/2013 434 a artiklan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä täsmennetyt julkistettavat tiedot;
- f) komission suosituksen 2013/179/EU****;
- g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY*****;
- h) asetuksen (EU) 2021/1119;
- i) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009*****;
- j) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1937*****.

29 c artikla

Pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevat kestävyysraportointistandardit

1. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä säätämällä kestävyysraportointistandardeista, jotka ovat oikeasuhteisia ja merkityksellisiä pienten ja keskisuurten yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin sekä niiden toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden. Näissä kestävyysraportointistandardeissa on täsmennettävä, mitkä tiedot 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen pienten ja keskisuurten yritysten osalta raportoidaan 19 a artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä säädetyt raportointivaatimukset tulevat voimaan aikaisintaan neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on hyväksynyt ne.

2. Pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevissa kestävyysraportointistandardeissa on otettava huomioon 29 b artiklan 2–5 kohdassa säädetyt kriteerit. Niissä on mahdollisuuksien mukaan myös täsmennettävä rakenne, jota on noudatettava kyseisten tietojen esittämisessä.

3. Komissio tarkastelee tämän artiklan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä uudelleen säädöksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen vähintään kolmen vuoden välein ottaen huomioon EFRAGIN tekniset neuvot, ja se muuttaa tarvittaessa kyseisiä delegoituja säädöksiä, jotta voidaan ottaa huomioon merkityksellinen, myös kansainvälisiin standardeihin liittyvä, kehitys.

-
- * Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1816, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä vertailuarvoselvityksessä annettavan selostuksen osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät otetaan huomioon kussakin tarjotussa ja julkaistussa vertailuarvossa (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 1).
- ** Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1817, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä selostuksen vähimmäissisällön osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät otetaan huomioon vertailuarvojen menetelmissä (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 12).
- *** Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1818, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen vähimmäisvaatimusten osalta (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 17).
- **** Komission suositus 2013/179/EU, annettu 9 päivänä huhtikuuta 2013, yhteisten menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 124, 4.5.2013, s. 1).

***** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

***** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

***** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1937, annettu 23 päivänä lokakuuta 2019, unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta (EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17).”;

9) lisätään luku seuraavasti:

”6 b luku

Yhtenäinen sähköinen raportointimuoto

29 d artikla

Yhtenäinen sähköinen raportointimuoto

1. Yritysten, joihin sovelletaan tämän direktiivin 19 a artiklan vaatimuksia, on laadittava toimintakertomuksensa komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815* 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa sekä merkittävä kestävyysraportointinsa, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan mukaisesti annettavat tiedot, tunnisteilla noudattaen mainitussa delegoidussa asetuksessa määritettyä sähköistä raportointimuotoa.
2. Emoyritysten, joihin sovelletaan 29 a artiklan vaatimuksia, on laadittava konsernin toimintakertomuksensa delegoidun asetuksen (EU) 2019/815 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa sekä merkittävä kestävyysraportointinsa, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan mukaisesti annettavat tiedot, tunnisteilla noudattaen mainitussa delegoidussa asetuksessa määritettyä sähköistä raportointimuotoa.

* Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämisestä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1).”;

10) korvataan 30 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset julkistavat kohtuullisen ajan kuluessa, joka on enintään 12 kuukautta tilinpäätöspäivästä, asianmukaisesti vahvistetun vuositilinpäätöksen ja toimintakertomuksen, tapauksen mukaan tämän direktiivin 29 d artiklassa tarkoitettussa sähköisessä raportointimuodossa, yhdessä tämän direktiivin 34 artiklassa tarkoitetun lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön antaman lausunnon ja selvityksen kanssa kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132* I osaston III luvun mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että yritykset, joihin sovelletaan 19 a ja 29 a artiklaa, asettavat toimintakertomuksen maksutta julkisesti saataville verkkosivustollaan. Jos yrityksellä ei ole verkkosivustoa, jäsenvaltiot voivat edellyttää, että yritys toimittaa pyynnöstä kirjallisen jäljennöksen toimintakertomuksestaan.

Jos riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja antaa 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitetun lausunnon, tämä lausunto on julkistettava yhdessä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen kanssa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa yritykset velvollisuudesta julkistaa toimintakertomus, jos koko toimintakertomuksesta tai sen osasta voi pyynnöstä saada helposti jäljennöksen hintaan, joka ei ole suurempi kuin siitä aiheutuvat hallintomenot.

Tämän kohdan neljännessä alakohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta yrityksiin, joihin sovelletaan 19 a ja 29 a artiklassa säädettyjä kestävyysraportointivaatimuksia.

-
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).”;

11) korvataan 33 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat heille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti, ovat yhteisesti vastuussa sen varmistamisesta, että seuraavat asiakirjat laaditaan ja julkistetaan tämän direktiivin vaatimusten ja tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksytyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien, delegoidun asetuksen (EU) 2019/815, tämän direktiivin 29 b tai 29 c artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien ja tämän direktiivin 29 d artiklan vaatimusten mukaisesti:

- a) vuositilinpäätös, toimintakertomus ja selvitys hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä, jos ne toimitetaan erikseen; ja
- b) konsernitilinpäätös, konsernin toimintakertomus ja selvitys konsernin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä, jos ne toimitetaan erikseen.”;

12) korvataan 8 luvun otsikko seuraavasti:

”Tilintarkastus ja kestävyysraportoinnin varmentaminen”;

13) muutetaan 34 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) toimintakertomus laadittu sovellettavien lakisääteisten vaatimusten mukaisesti, lukuun ottamatta tämän direktiivin 19 a artiklassa säädettyjä kestävyysraportointia koskevia vaatimuksia;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”a) annettava tarvittaessa rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, noudatetaanko kestävyysraportoinnissa tämän direktiivin vaatimuksia, mukaan lukien 29 b tai 29 c artiklan nojalla hyväksytyjen kestävyysraportointistandardien noudattaminen kestävyysraportoinnissa, prosessi, jolla yritys tunnistaa kyseisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti raportoidut tiedot, ja 29 d artiklan mukaisen tunnisteilla merkitsemistä vaatimuksen noudattaminen kestävyysraportoinnissa, sekä siitä, noudatetaanko asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa säädettyjä raportointivaatimuksia;”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot voivat sallia, että 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitetun lausunnon antaa muu lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö kuin tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava yksi tai useampi lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”4. Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden alueelle sijoittautunut riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja antaa 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitetun lausunnon, edellyttäen, että kyseiseen riippumattomaan varmennuspalvelujen tarjoajaan sovelletaan vaatimuksia, jotka vastaavat direktiivissä 2006/43/EY* säädetyt, mainitun direktiivin 2 artiklan 22 alakohdassa määriteltyyn kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovellettavia vaatimuksia, erityisesti vaatimuksia, jotka koskevat seuraavia:

- a) koulutus ja tutkinnot, joilla varmistetaan, että riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat hankkivat tarvittavan asiantuntemuksen kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta;
- b) jatkuva koulutus;
- c) laadunvarmistusjärjestelmät;
- d) ammattietiikka, riippumattomuus, objektiivisuus, luottamuksellisuus ja salassapitovelvollisuus;

- e) nimeäminen ja erottaminen;
- f) tutkinta ja seuraamukset;
- g) riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan työn organisointi erityisesti riittävien resurssien ja henkilöstön sekä asiakasrekisterin ja kansioden ylläpitämisen osalta; ja
- h) sääntöjenvastaisuuksien ilmoittaminen.

Jos riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja antaa 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitetun lausunnon, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseinen lausunto laaditaan direktiivin 2006/43/EY 26 a, 27 a ja 28 a artiklan mukaisesti ja että tapauksen mukaan tarkastusvaliokunta tai erityinen valiokunta arvioi ja seuraa riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan riippumattomuutta direktiivin 2006/43/EY 39 artiklan 6 kohdan e alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja koulutus- ja tutkintovaatimuksia ei sovelleta riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin, jotka on akkreditoitu kestävyysraportoinnin varmentamista varten ennen 1 päivää tammikuuta 2024 asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin, joiden osalta asiaankuuluvien kansallisten vaatimusten mukainen akkreditointiprosessi on kesken 1 päivänä tammikuuta 2024, ei sovelleta ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja koulutus- ja tutkintovaatimuksia kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta edellyttäen, että kyseinen prosessi saatetaan päätökseen ennen 1 päivää tammikuuta 2026.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitettujen riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien hankkivat riittävät tiedot kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun jatkuvaa koulutusta koskevan vaatimuksen avulla.

Jos jäsenvaltio päättää ensimmäisen alakohdan nojalla sallia riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan antaa 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettu lausunto, sen on myös sallittava 3 kohdassa säädetyllä mukaisesti, että kyseisen lausunnon antaa muu lakisääteinen tilintarkastaja kuin tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava yksi tai useampi tilintarkastaja.

5. Jäsenvaltion, joka on käyttänyt 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, jäljempänä 'vastaanottava jäsenvaltio', on ... päivästä ...kuuta ... [neljän vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] sallittava muuhun kuin vastaanottavaan jäsenvaltioon, jäljempänä 'kotijäsenvaltio', sijoittautuneen riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan suorittaa kestävyysraportoinnin varmentaminen.

Kotijäsenvaltio on vastuussa alueelleen sijoittautuneiden riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien valvonnasta, jollei vastaanottava jäsenvaltio päättä valvoa riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien sen alueella suorittamaa kestävyysraportoinnin varmentamista.

Jos vastaanottava jäsenvaltio päättää valvoa riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien, joiden kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, sen alueella suorittamaa kestävyysraportoinnin varmentamista, vastaanottavan jäsenvaltion on

- a) oltava asettamatta tällaisille riippumattomille varmennuspalvelujen tarjoajille tiukempia vaatimuksia tai laajempaa vastuuta kuin mitä kansallisessa lainsäädännössä edellytetään kyseiseen vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneilta riippumattomilta varmennuspalvelujen tarjoajilta tai tilintarkastajilta kestävyysraportoinnin varmentamista varten; ja

- b) ilmoitettava muille jäsenvaltioille päätöksestään valvoa muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien suorittamaa kestävyysraportoinnin varmentamista.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos unionin lainsäädännössä edellytetään, että yrityksen kestävyysraportoinnin tietyt osatekijät todentaa akkreditoitu riippumaton kolmas osapuoli, kyseisen akkreditoitun riippumattoman kolmannen osapuolen kertomus asetetaan saataville joko toimintakertomuksen liitteenä tai muulla julkisesti saatavilla olevalla keinolla.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).”;

14) lisätään luku seuraavasti:

”9 a luku

Kolmansien maiden yrityksiä koskeva raportointi

40 a artikla

Kolmansien maiden yrityksiä koskevat kestävyysraportit

1. Jäsenvaltion on edellytettävä, että sen alueelle sijoittautunut tytäryritys, jonka perimmäinen emoyritys on kolmannen maan lainsäädännön alainen, julkaisee ja asettaa saataville kestävyysraportin, joka kattaa 29 a artiklan 2 kohdan a alakohdan iii–v alakohdassa, b–f alakohdassa ja tarvittaessa h alakohdassa täsmennetyt tiedot kyseisen kolmannen maan perimmäisen emoyrityksen konsernin tasolla.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan suuriin tytäryrityksiin sekä mikroyrityksiä lukuun ottamatta pieniin ja keskisuuriin tytäryrityksiin, jotka ovat 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määritellyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä.

Jäsenvaltion on edellytettävä, että sen alueella sijaitseva sivuliike, joka on kolmannen maan lainsäädännön alaisen yrityksen sivuliike ja joka joko ei kuulu konserniin tai joka on viime kädessä kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti perustetun yrityksen hallinnassa, julkaisee ja asettaa saataville kestävyysraportin, joka kattaa 29 a artiklan 2 kohdan a alakohdan iii–v alakohdassa, b–f alakohdassa ja tarvittaessa h alakohdassa täsmennetyt tiedot kyseisen kolmannen maan yrityksen konsernin tasolla tai, jos yritys ei kuulu konserniin, kyseisen yrityksen tasolla.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettua sääntöä sovelletaan sivuliikkeeseen ainoastaan, jos kolmannen maan yrityksellä ei ole ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tytäryritystä ja jos sivuliikkeen nettoliikevaihto oli yli 40 miljoonaa euroa edellisenä tilivuotena.

Ensimmäistä ja kolmatta alakohtaa sovelletaan kyseisissä alakohdissa tarkoitettuihin tytäryrityksiin tai sivuliikkeisiin ainoastaan, jos kolmannen maan yrityksen nettoliikevaihto konsernin tasolla tai, jos yritys ei kuulu konserniin, kyseisen yrityksen tasolla oli unionissa yli 150 miljoonaa euroa kahtena viimeisenä peräkkäisenä tilivuotena.

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tytäryritykset tai sivuliikkeet toimittavat niille tietoja kyseisten kolmansien maiden yritysten nettoliikevaihdosta kyseisten jäsenvaltioiden alueella ja unionissa.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 1 kohdassa tarkoitettu tytäryrityksen tai sivuliikkeen toimittama kestävyysraportti laaditaan 40 b artiklan nojalla hyväksytyjen standardien mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kestävyysraportti voidaan laatia 29 b artiklan nojalla hyväksytyjen kestävyysraportointistandardien mukaisesti tai tavalla, joka vastaa kyseisiä kestävyysraportointistandardeja, mikä määritetään direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan nojalla hyväksytyn kestävyysraportointistandardien vastaavuutta koskevan täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti.

Jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kestävyysraportin laatimiseen vaadittuja tietoja ei ole saatavilla, 1 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen tai sivuliikkeen on pyydettävä kolmannen maan yritystä toimittamaan sille kaikki tiedot, jotka se tarvitsee täyttääkseen velvoitteensa.

Jos kaikkia vaadittuja tietoja ei toimiteta, 1 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen tai sivuliikkeen on laadittava, julkaistava ja asetettava saataville 1 kohdassa tarkoitettu kestävyysraportti, joka sisältää kaikki sen hallussa olevat, saadut tai hankitut tiedot, ja annettava selvitys, josta käy ilmi, että kolmannen maan yritys ei asettanut tarvittavia tietoja saataville.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että julkaistaessa 1 kohdassa tarkoitettu kestävyysraportti siihen liitetään sellaisen yhden tai useamman henkilön tai yhteisön antama varmennuslausunto, jolla on valtuudet antaa kestävyysraportointia koskeva varmennuslausunto kolmannen maan yritykseen sovellettavan tai jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla.

Jos kolmannen maan yritys ei anna varmennuslausuntoa ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tytäryrityksen tai sivuliikkeen on annettava selvitys, josta käy ilmi, että kolmannen maan yritys ei asettanut tarvittavaa varmennuslausuntoa saataville.

4. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa komissiolle vuosittain ne kolmansien maiden yritysten tytäryritykset tai sivuliikkeet, jotka ovat täyttäneet 40 d artiklassa säädetyn julkistamisvaatimuksen, sekä tapaukset, joissa julkaistiin kertomus mutta joissa tytäryritys tai sivuliike toimi tämän artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti. Komissio asettaa verkkosivustollaan julkisesti saataville luettelon niistä kolmansien maiden yrityksistä, jotka ovat julkaisseet kestävyysraportin.

40 b artikla

Kolmansien maiden yrityksiä koskevat kestävyysraportointistandardit

Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024 49 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä direktiiviä säätämällä kolmansien maiden yritysten osalta kestävyysraportointistandardeista, joissa täsmennetään 40 a artiklassa tarkoitettuihin kestävyysraportteihin sisällytettävät tiedot.

40 c artikla

Vastuu kolmansien maiden yrityksiä koskevien kestävyysraporttien laatimisesta, julkaisemisesta ja saataville asettamisesta

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kolmansien maiden yritysten sivuliikkeet vastaavat parhaan tietonsa ja kykynsä mukaan siitä, että niiden kestävyysraportti laaditaan 40 a artiklan mukaisesti ja että kyseinen kertomus julkaistaan ja asetetaan saataville 40 d artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 40 a artiklassa tarkoitettujen tytäryritysten hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet ovat yhteisesti vastuussa sen varmistamisesta parhaan tietonsa ja kykynsä mukaan, että niiden kestävyysraportti laaditaan 40 a artiklan mukaisesti ja että kyseinen kertomus julkaistaan ja asetetaan saataville 40 d artiklan mukaisesti.

40 d artikla

Julkistaminen

1. Tämän direktiivin 40 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tytäryritysten ja sivuliikkeiden on julkistettava kestävyysraporttinsa yhdessä varmennuslausunnon ja tapauksen mukaan tämän direktiivin 40 a artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetun selvityksen kanssa 12 kuukauden kuluessa sen tilivuoden tilinpäätöspäivästä, jota laadittu kertomus koskee, kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla direktiivin (EU) 2017/1132 14–28 artiklan ja tarvittaessa mainitun direktiivin 36 artiklan mukaisesti.
2. Jos tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti julkistettua kestävyysraporttia ei aseteta yhdessä varmennuslausunnon ja tapauksen mukaan selvityksen kanssa maksutta yleisön saataville direktiivin (EU) 2017/1132 16 artiklassa tarkoitetun rekisterin verkkosivustolla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritysten tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti julkistama kestävyysraportti asetetaan yhdessä varmennuslausunnon ja tapauksen mukaan selvityksen kanssa maksutta yleisön saataville vähintään yhdellä unionin virallisella kielellä viimeistään 12 kuukauden kuluttua sen tilivuoden tilinpäätöspäivästä, jota laadittu kertomus koskee, tämän direktiivin 40 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen tai sivuliikkeen verkkosivustolla.”;

15) korvataan 11 luvun otsikko seuraavasti:

”11 luku

Siirtymä- ja loppusäännökset”;

16) lisätään artikla seuraavasti:

”48 i artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltioiden on ... päivään ...kuuta ... [seitsemän vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] saakka sallittava, että unionissa toimiva tytäryritys, johon sovelletaan 19 a tai 29 a artiklaa ja jonka emoyritys ei ole minkään jäsenvaltion lainsäädännön alainen, laatii 29 a artiklan vaatimusten mukaisesti konsernin kestävyysraportoinnin, johon sisältyvät kaikki tällaisen emoyrityksen unionissa toimivat tytäryritykset, joihin sovelletaan 19 a tai 29 a artiklaa.

Jäsenvaltioiden on ... päivään ...kuuta ... [seitsemän vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] saakka sallittava, että tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu konsernin kestävyysraportointi sisältää asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan mukaisesti annettavat tiedot, jotka kattavat tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen emoyritysten kaikkien unionissa toimivien tytäryritysten, joihin sovelletaan tämän direktiivin 19 a tai 29 a artiklaa, harjoittaman toiminnan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun unionissa toimivan tytäryrityksen on oltava yksi niistä konsernin unionissa toimivista tytäryrityksistä, joiden liikevaihto unionissa oli vähintään yhtenä edeltävistä viidestä tilivuodesta suurin, tapauksen mukaan konsernin lukujen perusteella.
3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu konsernin kestävyysraportointi on julkistettava 30 artiklan mukaisesti.
4. Sovellettaessa 19 a artiklan 9 kohdassa ja 29 a artiklan 8 kohdassa säädettyä vapautusta tämän artiklan 1 kohdan mukaista raportointia pidetään emoyrityksen konsernin tasolla suorittamana raportointina, joka käsittää konsernitilinpäätökseen yhdisteltävät yritykset. Tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisen raportoinnin katsotaan täyttävän 19 a artiklan 9 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tai 29 a artiklan 8 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettut edellytykset.”;

17) muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

- ”2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä] viiden vuoden ajaksi 1 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 13 kohdassa, 29 b, 29 c ja 40 b artiklassa ja 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 13 kohdassa, 29 b, 29 c ja 40 b artiklassa ja 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 b Antaessaan delegoituja säädöksiä 29 b ja 29 c artiklan nojalla komissio ottaa huomioon EFRAGIN tekniset neuvot edellyttäen, että

- a) tällaiset neuvot on laadittu asianmukaisessa menettelyssä julkisen valvonnan alaisena ja avoimuutta noudattaen, hyödyntäen asiaankuuluvien sidosryhmien asiantuntemusta ja huolehtien niiden tasapainoisesta osallistumisesta, turvaten EFRAGIN riittävän julkisen rahoituksen sen riippumattomuuden varmistamiseksi ja pohjaten työohjelmaan, josta komissiota on kuultu;
- b) tällaisiin neuvoihin liitetään kustannus-hyötyanalyysit, joihin sisältyy analyysi teknisten neuvojen vaikutuksista kestävyysseikkoihin;
- c) tällaisiin neuvoihin liitetään selostus siitä, miten niissä huomioidaan 29 b artiklan 5 kohdassa luetellut osatekijät;
- d) osallistuminen EFRAGIN työhön teknisellä tasolla perustuu asiantuntemukseen kestävyysraportoinnin alalla eikä sen ehdoksi aseteta rahoitusosuutta.

Edellä olevat a ja d alakohta eivät rajoita julkisten elinten ja kansallisten standardeja asettavien organisaatioiden osallistumista EFRAGin tekniseen työhön.

EFRAGin teknisten neuvojen liiteasiakirjat on toimitettava yhdessä kyseisten teknisten neuvojen kanssa.

Komissio kuulee yhdessä asetuksen (EU) 2020/852 24 artiklassa tarkoitettua kestävästä rahoituksesta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää ja asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklassa tarkoitettua tilinpäätöskysymysten sääntelykomiteaa ehdotuksista delegoituiksi säädöksiksi ennen niiden antamista tämän direktiivin 29 b ja 29 c artiklan mukaisesti.

Komissio pyytää Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselta (ESMA), Euroopan pankkiviranomaiselta (EPV) ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselta (EIOPA) lausunnon EFRAGin antamista teknisistä neuvoista ja erityisesti niiden yhdenmukaisuudesta asetuksen (EU) 2019/2088 ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten kanssa. ESMA, EPV ja EIOPA antavat lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta.

Komissio kuulee myös Euroopan ympäristökeskusta, Euroopan unionin perusoikeusvirastoa, Euroopan keskuspankkia, Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komiteaa (CEAOB) ja asetuksen (EU) 2020/852 20 artiklan nojalla perustettua kestävän rahoituksen foorumia EFRAGin antamista teknisistä neuvoista ennen tämän direktiivin 29 b ja 29 c artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten antamista. Jos jokin näistä elimistä päättää antaa lausunnon, sen on annettava se kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on kuullut sitä.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevien 1 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 13 kohdan, 29 b, 29 c tai 40 b artiklan tai 46 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”.

2 artikla

Muutokset direktiiviin 2004/109/EY

Muutetaan direktiivi 2004/109/EY seuraavasti:

1) lisätään 2 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”r) ’kestävyysraportoinnilla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU* 2 artiklan 18 alakohdassa määriteltyä kestävyysraportointia.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tiettytyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).”;

2) muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) liikkeeseenlaskijan vastuullisten henkilöiden, joiden nimi ja tehtävät on ilmoitettava selvästi, antamat lausunnot siitä, että sovellettavia tilinpäätösstandardeja noudattaen laaditut tilinpäätösasiakirjat antavat heidän parhaan ymmärryksensä mukaan oikean ja riittävän kuvan toisaalta liikkeeseenlaskijan ja toisaalta konsolidointiin sisällytettyjen yritysten muodostaman kokonaisuuden varoista, veloista, taloudellisesta asemasta sekä voitosta tai tappiosta ja että toimintakertomuksessa on todenmukaisen kuvan antava selostus toisaalta liikkeeseenlaskijan ja toisaalta konsolidointiin sisällytettyjen yritysten muodostaman kokonaisuuden liiketoiminnan kehittymisestä ja tuloksesta sekä tilasta, mukaan lukien kuvaus merkittävimmistä niistä uhkaavista riskeistä ja epävarmuustekijöistä sekä tarvittaessa, että toimintakertomus on laadittu direktiivin 2013/34/EU 29 b artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852* 8 artiklan 4 kohdan nojalla annettujen täsmennysten mukaisesti.”

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).”;

b) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Tilinpäätösasiakirjat on tarkastettava direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti.

Lakisääteisen tilintarkastajan on annettava direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettu lausunto ja selvitys toimintakertomuksesta.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY* 28 artiklassa tarkoitettu tilintarkastuskertomus, jonka on allekirjoittanut direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn työn suorittamisesta vastuussa oleva yksi tai useampi henkilö, on julkistettava kokonaisuudessaan yhdessä vuositilinpäätöksen kanssa.

Tapauksen mukaan on annettava varmennuslausunto kestävyysraportoinnista direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdan ja 2–5 kohdan mukaisesti.

Direktiivin 2006/43/EY 28 a artiklassa tarkoitettu kestävyysraportoinnin varmennusraportti on julkistettava kokonaisuudessaan yhdessä vuositilinpäätöksen kanssa.

5. Toimintakertomus on laadittava direktiivin 2013/34/EU 19, 19 a ja 20 artiklan ja 29 d artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja siihen on sisällytettävä asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan 4 kohdan nojalla annetut täsmennykset, kun kyseisissä säännöksissä tarkoitettut yritykset laativat sen.

Jos liikkeeseenlaskijan on laadittava konsolidoitu tilinpäätös, konsolidoitu toimintakertomus on laadittava direktiivin 2013/34/EU 29 ja 29 a artiklan ja 29 d artiklan 2 kohdan mukaisesti ja siihen on sisällytettävä asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan 4 kohdan nojalla annetut täsmennykset, kun kyseisissä säännöksissä tarkoitettut yritykset laativat sen.

-
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).”;

3) muutetaan 23 artiklan 4 kohta seuraavasti:

a) korvataan kolmas ja neljäs alakohta seuraavasti:

”Komissio hyväksyy tämän direktiivin 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarpeelliset päätökset kolmannen maan liikkeeseenlaskijoiden käyttämien tilinpäätösstandardien vastaavuudesta tämän direktiivin 30 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten täytyessä ja niiden käyttämien kestävyysraportointistandardien vastaavuudesta direktiivin 2013/34/EU 29 b artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien kanssa. Jos komissio päättää, että kolmannen maan tilinpäätösstandardeja tai kestävyysraportointistandardeja ei voida pitää vastaavina, se voi sallia asianomaisten liikkeeseenlaskijoiden jatkaa tällaisten standardien käyttämistä asianmukaisen siirtymäkauden ajan.

Tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa yhteydessä komissio hyväksyy lisäksi 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä ja 27 a ja 27 b artiklassa säädetyin edellytyksin toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vahvistaa yleiset vastaavuutta koskevat kriteerit, jotka koskevat useamman kuin yhden maan liikkeeseenlaskijoiden kannalta merkityksellisiä tilinpäätösstandardeja ja kestävyysraportointistandardeja.”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Kriteereillä, joita komissio käyttää arvioidessaan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden käyttämien kestävyysraportointistandardien vastaavuutta, on varmistettava vähintään, että

- a) kestävyysraportointistandardeissa edellytetään, että yritykset antavat tiedot ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvistä tekijöistä;
- b) kestävyysraportointistandardeissa edellytetään, että yritykset antavat tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää niiden vaikutukset kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat niiden kehitykseen, tulokseen ja asemaan.”;

4) lisätään artikla seuraavasti:

”28 d artikla

ESMA:n ohjeet

ESMA antaa Euroopan ympäristökeskusta ja Euroopan unionin perusoikeusvirastoa kuultuaan asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet kansallisten toimivaltaisten viranomaisten suorittamasta kestävyysraportoinnin valvonnasta.”.

3 artikla

Muutokset direktiiviin 2006/43/EY

Muutetaan direktiivi 2006/43/EY seuraavasti:

1) korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä määritetään säännöt, jotka koskevat tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta sekä kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista.”;

2) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2–6 alakohta seuraavasti:

”2) ’lakisääteisellä tilintarkastajalla’ tarkoitetaan luonnollista henkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän direktiivin mukaisesti hyväksyneet suorittamaan lakisääteisiä tilintarkastuksia ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamista;

3) ’tilintarkastusyhteisöllä’ tarkoitetaan sen oikeudellisesta muodosta riippumatta oikeushenkilöä tai muuta yhteisöä, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän direktiivin mukaisesti hyväksyneet suorittamaan lakisääteisiä tilintarkastuksia ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamista;

- 4) 'kolmannen maan tilintarkastusyksiköllä' tarkoitetaan sen oikeudellisesta muodosta riippumatta yksikköä, joka suorittaa kolmannessa maassa perustetun yrityksen tilinpäätösten tai konsernitilinpäätösten tilintarkastuksia tai tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamista ja joka ei ole 3 artiklan mukaisesti hyväksynnän saatuaan rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa tilintarkastusyhteisöksi;
 - 5) 'kolmannen maan tilintarkastajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka suorittaa kolmannessa maassa perustetun yrityksen tilinpäätösten tai konsernitilinpäätösten tilintarkastuksia tai tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamista ja joka ei ole 3 ja 44 artiklan mukaisesti hyväksynnän saatuaan rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa lakisääteiseksi tilintarkastajaksi;
 - 6) 'konsernin tilintarkastajalla' tarkoitetaan yhtä tai useampaa lakisääteistä tilintarkastajaa tai tilintarkastusyhteisöä, joka suorittaa konsolidoidun tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen tai tapauksen mukaan konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisen;”;
- b) lisätään alakohta seuraavasti:
- ”16 a) 'päävastuullisella kestävyysraportoinnin varmentajalla' tai 'päävastuullisilla kestävyysraportoinnin varmentajilla' tarkoitetaan
- a) lakisääteistä tilintarkastajaa tai lakisääteisiä tilintarkastajia, jonka tai jotka tilintarkastusyhteisö on tiettyä kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa varten nimennyt ensisijaisesti vastuulliseksi tai vastuulliseksi suorittamaan kestävyysraportoinnin varmentamisen tilintarkastusyhteisön puolesta; tai

- b) konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisen yhteydessä vähintään lakisääteistä tilintarkastajaa tai lakisääteisiä tilintarkastajia, jonka tai jotka tilintarkastusyhteisö on nimennyt ensisijaisesti vastuulliseksi tai vastuulliseksi suorittamaan kestävyysraportoinnin varmentamisen konsernin tasolla, ja lakisääteistä tilintarkastajaa tai lakisääteisiä tilintarkastajia, joka tai jotka on nimetty ensisijaisesti vastuulliseksi tai vastuulliseksi olennaisten tytäryritysten tasolla; tai
 - c) lakisääteistä tilintarkastajaa tai lakisääteisiä tilintarkastajia, joka allekirjoittaa tai jotka allekirjoittavat 28 a artiklassa tarkoitetun kestävyysraportoinnin varmennusraportin;”;
- c) lisätään alakohdat seuraavasti:
- ”21) ’kestävyysraportoinnilla’ tarkoitetaan direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 18 alakohdassa määriteltyä kestävyysraportointia;
 - 22) ’kestävyysraportoinnin varmentamisella’ tarkoitetaan sellaisten menettelyjen noudattamista, joiden tuloksena on lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti antama lausunto;

23) 'riippumattomalla varmennuspalvelujen tarjoajalla' tarkoitetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta, joka on akkreditoitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008* mukaisesti direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettua erityistä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimintaa varten.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).”;

3) korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Koulutusvaatimukset

1. Luonnollinen henkilö voidaan hyväksyä suorittamaan lakisääteistä tilintarkastusta vasta sen jälkeen, kun hän on korkeakoulu- tai vastaavan kelpoisuuden saavutettuaan suorittanut teoreettisen opintokokonaisuuden ja vaadittavan käytännön harjoittelun sekä suorittanut hyväksytysti kyseisen jäsenvaltion järjestämän tai tunnustaman ammatillisen tutkinnon, joka on yliopiston loppututkinnon tai vastaavan tasoinen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklan soveltamista.

2. Sen lisäksi, että luonnollinen henkilö voidaan hyväksyä suorittamaan lakisääteistä tilintarkastusta tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, hänet voidaan hyväksyä suorittamaan kestävyysraportoinnin varmentamista, kun tämän direktiivin 7 artiklan 2 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 14 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa säädetty erityiset lisävaatimukset täyttyvät.
3. Jäljempänä 32 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä keskenään yhteistyötä tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten lähentämiseksi. Kun nämä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat tällaiseen yhteistyöhön, niiden on otettava huomioon tilintarkastuksessa ja tilintarkastajien ammattialalla tapahtuva kehitys ja varsinkin ammattialalla jo toteutunut lähentäminen. Niiden on tehtävä yhteistyötä Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komitean (CEAOB) kanssa ja asetuksen (EU) N:o 537/2014 20 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten kanssa siltä osin kuin tällainen lähentäminen liittyy yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteiseen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen.”;

4) korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Ammatillinen tutkinto

1. Edellä 6 artiklassa tarkoitetun ammatillisen tutkinnon on taattava riittävät teoreettiset tiedot lakisääteisen tilintarkastuksen kannalta merkityksellisistä aihepiireistä sekä kyky soveltaa tietoja käytännössä. Ainakin osan tutkinnosta on oltava kirjallinen.
2. Jotta lakisääteinen tilintarkastaja voidaan hyväksyä suorittamaan myös kestävyysraportoinnin varmentamista, 6 artiklassa tarkoitetun ammatillisen tutkinnon on taattava riittävät teoreettiset tiedot kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta merkityksellisistä aihepiireistä sekä kyky soveltaa tietoja käytännössä. Ainakin osan tutkinnosta on oltava kirjallinen.”;

5) lisätään 8 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jotta lakisääteinen tilintarkastaja voidaan hyväksyä suorittamaan myös kestävyysraportoinnin varmentamista, 1 kohdassa tarkoitetun teoriakokeen on katettava myös vähintään seuraavat aihepiirit:

- a) kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin laadintaan liittyvät oikeudelliset vaatimukset ja standardit;
- b) kestävyysanalyysi;
- c) due diligence -prosessit kestävyysseikkojen osalta;
- d) kestävyysraportointiin liittyvät oikeudelliset vaatimukset ja 26 a artiklassa tarkoitetut kestävyysraportoinnin varmennusstandardit.”;

6) lisätään 10 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jotta lakisääteinen tilintarkastaja tai harjoittelija voidaan hyväksyä suorittamaan myös kestävyysraportoinnin varmentamista, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta käytännön harjoittelusta vähintään kahdeksan kuukautta on suoritettava kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisen tai muiden kestävyteen liittyvien palvelujen parissa.”;

7) korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Käytännön harjoittelun ja teoreettisten opintojen yhdistäminen

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen aihepiirien teoreettisiin opintoihin käytetyt ajanjaksot lasketaan 11 artiklassa tarkoitettuun ammattimaisen toiminnan kestoon edellyttäen, että tällaisista opinnoista on osoituksena jäsenvaltion tunnustama tutkinto. Tällaisten opintojen on kestettävä vähintään vuoden, ja niiden perusteella saa lyhentää ammattimaisen toiminnan kestoja enintään neljällä vuodella.
2. Ammattimaisen toiminnan ja käytännön harjoittelun keston on oltava vähintään sama kuin teoreettisten opintojen ja 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa edellytettävän käytännön harjoittelun yhteiskeston.”;

8) lisätään 14 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jotta lakisääteinen tilintarkastaja voidaan hyväksyä suorittamaan myös kestävyysraportoinnin varmentamista, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kelpoisuuskokeen on katettava lakisääteisen tilintarkastajan riittävä tietämys kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta merkityksellisistä vastaanottavan jäsenvaltion laeista ja asetuksista.”;

9) lisätään artikla seuraavasti:

”14 a artikla

Ennen 1 päivää tammikuuta 2024 hyväksytyt tai tunnustetut lakisääteiset tilintarkastajat ja henkilöt, joiden osalta lakisääteisen tilintarkastajan hyväksymismenettely on kesken 1 päivänä tammikuuta 2024

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lakisääteisiin tilintarkastajiin, jotka on hyväksytty tai tunnustettu suorittamaan lakisääteisiä tilintarkastuksia ennen 1 päivää tammikuuta 2024, ei sovelleta 7 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 14 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan vaatimuksia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöihin, joiden osalta 6–14 artiklassa säädetty hyväksymismenettely on kesken 1 päivänä tammikuuta 2024, ei sovelleta 7 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 14 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan vaatimuksia edellyttäen, että kyseinen prosessi saatetaan päätökseen ennen 1 päivää tammikuuta 2026.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen 1 päivää tammikuuta 2026 hyväksytyt lakisääteiset tilintarkastajat, jotka haluavat suorittaa kestävyysraportoinnin varmentamista, hankkivat riittävät tiedot kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta, myös 8 artiklan 3 kohdassa luetelluista aihepiireistä, 13 artiklassa tarkoitetun jatkuvan koulutuksen avulla.”;

10) muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Lakisääteisistä tilintarkastajista on kirjattava julkiseen rekisteriin vähintään seuraavat tiedot:

- a) nimi, osoite ja rekisteröintinumero;
- b) tarvittaessa sen yhden tai useamman tilintarkastusyhteisön nimi ja osoite, verkkosivuston osoite ja rekisteröintinumero, jonka palveluksessa lakisääteinen tilintarkastaja on tai johon hän on sidossuhteessa partnerina tai muulla tavalla;
- c) onko lakisääteinen tilintarkastaja hyväksytty suorittamaan myös kestävyysraportoinnin varmentamista;
- d) kaikki muut rekisteröinnit lakisääteisenä tilintarkastajana muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisissa viranomaisissa ja tilintarkastajana kolmansissa maissa, mukaan lukien rekisteröintiviranomaisen tai -viranomaisten nimi ja tapauksen mukaan rekisteröintinumero sekä tieto siitä, koskeeko rekisteröinti lakisääteisistä tilintarkastusta, kestävyysraportoinnin varmentamista vai molempia.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Rekisterissä on oltava tieto siitä, onko ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut kolmansien maiden tilintarkastajat rekisteröity suorittamaan lakisääteistä tilintarkastusta, kestävyysraportoinnin varmentamista vai molempia.”;

11) muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) kaikkien tilintarkastusyhteisön palveluksessa olevien tai siihen sidossuhteessa partnerina tai muulla tavalla olevien lakisääteisten tilintarkastajien nimi ja rekisteröintinumero ja tieto siitä, onko heidät hyväksytty suorittamaan myös kestävyysraportoinnin varmentamista;”;

b) korvataan 1 kohdan i alakohta seuraavasti:

”i) kaikki muut rekisteröinnit tilintarkastusyhteisönä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisissa viranomaisissa ja tilintarkastusyksikkönä kolmansissa maissa, mukaan lukien rekisteröintiviranomaisen tai -viranomaisten nimi ja tapauksen mukaan rekisteröintinumero tai -numerot sekä tieto siitä, koskeeko rekisteröinti lakisääteistä tilintarkastusta, kestävyysraportoinnin varmentamista vai molempia.”;

c) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Rekisterissä on oltava tieto siitä, onko ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut kolmansien maiden tilintarkastusyksiköt rekisteröity suorittamaan lakisäätteistä tilintarkastusta, kestävyysraportoinnin varmentamista vai molempia.”;

12) muutetaan 24 b artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos lakisäätteen tilintarkastuksen suorittaa tilintarkastusyhteisö, tämä tilintarkastusyhteisö nimeää vähintään yhden päävastuullisen tilintarkastajan. Tilintarkastusyhteisön on tarjottava päävastuulliselle tilintarkastajalle tai päävastuullisille tilintarkastajille riittävät resurssit ja henkilöstö, jolla on tarvittava pätevyys ja valmiudet suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kestävyysraportoinnin varmentamisen suorittaa tilintarkastusyhteisö, tämä tilintarkastusyhteisö nimeää vähintään yhden päävastuullisen kestävyysraportoinnin varmentajan, joka voi olla päävastuullinen tilintarkastaja tai yksi päävastuullisista tilintarkastajista. Tilintarkastusyhteisön on tarjottava päävastuulliselle kestävyysraportoinnin varmentajalle tai päävastuullisille kestävyysraportoinnin varmentajille riittävät resurssit ja henkilöstö, jolla on tarvittava pätevyys ja valmiudet suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti.

Keskeiset perusteet tilintarkastusyhteisön valitessa nimettävää tai nimettäviä päävastuullista tilintarkastajaa tai päävastuullisia tilintarkastajia ja tapauksen mukaan päävastuullista kestävyysraportoinnin varmentajaa tai päävastuullisia kestävyysraportoinnin varmentajia ovat tilintarkastuksen ja varmentamisen laadun varmistaminen, riippumattomuus ja pätevyys.

Päävastuullisen tilintarkastajan tai päävastuullisten tilintarkastajien on oltava aktiivisesti mukana lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisessa.

Päävastuullisen kestävyysraportoinnin varmentajan tai päävastuullisten kestävyysraportoinnin varmentajien on oltava aktiivisesti mukana kestävyysraportoinnin varmentamisen suorittamisessa.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Kun lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa kestävyysraportoinnin varmentamisen, hänen on käytettävä toimeksiantoon riittävästi aikaa ja osoitettava sitä varten riittävät resurssit voidakseen suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti.”;

c) korvataan 4 kohdan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) jos kyseessä on tilintarkastusyhteisö, päävastuullisen tilintarkastajan tai päävastuullisten tilintarkastajien ja tapauksen mukaan päävastuullisen kestävyysraportoinnin varmentajan tai päävastuullisten kestävyysraportoinnin varmentajien nimi;

c) lakisääteisestä tilintarkastuksesta veloitetut palkkiot ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta veloitetut palkkiot ja muista palveluista veloitetut palkkiot kunakin tilivuotena.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on luotava kustakin kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannosta varmennuskansio.

Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on dokumentoitava ainakin 22 b artiklan mukaisesti selvitetty tiedot kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta.

Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on säilytettävä kaikki muut tiedot ja asiakirjat, joilla on merkitystä 28 a artiklassa tarkoitetun kestävyysraportoinnin varmennusraportin tukena ja seurattaessa tämän direktiivin ja muiden sovellettavien oikeudellisten vaatimusten noudattamista kestävyysraportoinnin varmentamisessa.

Varmennuskansio on suljettava viimeistään 60 päivän kuluttua 28 a artiklassa tarkoitetun kestävyysraportoinnin varmennusraportin allekirjoituspäivästä.

Jos sama lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen ja kestävyysraportoinnin varmentamisen, varmennuskansio voidaan sisällyttää tilintarkastuskansioon.”;

e) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on säilytettävä tiedot mahdollisista kirjallisista valituksista, jotka koskevat tehtyjen lakisääteisten tilintarkastusten suorittamista ja kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantojen suorittamista.”;

13) korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

Tilintarkastuksesta ja varmentamisesta maksettavat palkkiot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisilla säännöillä varmistetaan se, että lakisääteisestä tilintarkastuksesta ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta maksettavat palkkiot

- a) eivät määräydy osittain tai kokonaan sille yhteisölle tarjottavien oheispalvelujen perusteella, joka on lakisääteisen tilintarkastuksen tai kestävyysraportoinnin varmentamisen kohteena; ja
- b) eivät voi perustua minkäänlaiseen ehdollisuuteen.”;

14) lisätään artikkelat seuraavasti:

”25 b artikla

Ammattietiikka, riippumattomuus, objektiivisuus, luottamuksellisuus ja salassapitovelvollisuus kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta

Kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan soveltuvin osin 21–24 a artiklan vaatimuksia, jotka koskevat tilinpäätösten lakisäätteistä tilintarkastusta.”;

25 c artikla

Muut kuin tilintarkastuspalvelut, jotka ovat kiellettyjä lakisäätetyn tilintarkastajan suorittaessa yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön kestävyysraportoinnin varmentamisen

1. Lakisäätetyn tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, joka suorittaa yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön kestävyysraportoinnin varmentamisen, tai sen ketjun jäsen, johon lakisäätetyn tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö kuuluu, ei saa suoraan tai välillisesti tarjota kestävyysraportoinnin varmentamisen kohteena olevalle unionissa sijaitsevalle yleisen edun kannalta merkittävälle yhteisölle, sen unionissa sijaitsevalle emoyritykselle tai sen määräysvallassa oleville unionissa sijaitseville yrityksille asetuksen (EU) N:o 537/2014 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b, c ja e–k alakohdassa tarkoitettuja kiellettyjä muita kuin tilintarkastuspalveluja
 - a) ajanjaksona, joka alkaa kestävyysraportoinnin varmentamisen kohteena olevan kauden alusta ja päättyy, kun kestävyysraportoinnin varmennusraportti annetaan; ja

- b) tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettua kautta välittömästi edeltävänä tilivuotena, kun on kyse asetuksen (EU) N:o 537/2014 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetuista palveluista.
2. Lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, joka suorittaa yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen kestävyysraportoinnin varmentamista, ja lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön kuuluessa ketjuun kyseisen ketjun jäsen voi tarjota kestävyysraportoinnin varmentamisen kohteena olevalle yleisen edun kannalta merkittävälle yhteisölle, sen emoyritykselle tai sen määräysvallassa oleville yrityksille sellaisia muita kuin tilintarkastuspalveluja, jotka eivät ole tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kiellettyjä muita kuin tilintarkastuspalveluja, taikka tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 537/2014 5 artiklan 1 toisessa alakohdassa tarkoitettuja kiellettyjä muita kuin tilintarkastuspalveluja tai palveluja, joiden jäsenvaltiot katsovat mainitun asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti voivan uhata riippumattomuutta, jos tarkastusvaliokunta on antanut siihen luvan arvioituaan asianmukaisesti riippumattomuuteen kohdistuvat uhat ja sovellettavat varotoimet tämän direktiivin 22 b artiklan mukaisesti.

3. Jos sellaisen ketjun jäsen, johon yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön kestävyysraportoinnin varmentamisen suorittava lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö kuuluu, tarjoaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kiellettyjä muita kuin tilintarkastuspalveluja kolmannessa maassa perustetulle yritykselle, joka on kestävyysraportoinnin varmentamisen kohteena olevan yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön määräysvallassa, asianomaisen lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on arvioitava, vaarantaako tällainen ketjun jäsenen harjoittama palveluntarjonta lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön riippumattomuuden.

Jos asialla on vaikutusta lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön riippumattomuuteen, lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on sovellettava varotoimia niiden uhkien lieventämiseksi, joita tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kiellettyjen muiden kuin tilintarkastuspalvelujen tarjoaminen kolmannessa maassa aiheuttaa. Lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö voi jatkaa yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön kestävyysraportoinnin varmentamista ainoastaan, jos hän tai se voi 22 b artiklan mukaisesti perustella sen, ettei tällainen palveluntarjonta vaikuta hänen tai sen ammatilliseen harkintaan eikä kestävyysraportoinnin varmennusraporttiin.

25 d artikla

Sääntöjenvastaisuudet

Asetuksen (EU) N:o 537/2014 7 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin lakisääteiseen tilintarkastajaan tai tilintarkastusyhteisöön, joka suorittaa yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön kestävyysraportoinnin varmentamista.”;

15) lisätään artikla seuraavasti:

”26 a artikla

Kestävyysraportoinnin varmennusstandardit

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että lakisääteiset tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt suorittavat kestävyysraportoinnin varmentamisen noudattaen varmennusstandardeja, jotka komissio hyväksyy 3 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia varmennusstandardeja, -menettelyjä tai -vaatimuksia niin kauan kuin komissio ei ole hyväksynyt samaa aihetta koskevaa varmennusstandardia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kansalliset varmennusstandardit, -menettelyt tai -vaatimukset komissiolle vähintään kolme kuukautta ennen niiden voimaantuloa.

3. Komissio antaa viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2026 48 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä säätämällä rajoitettua varmuutta koskevista varmennusstandardeista, joilla vahvistetaan menettelyt, joita tilintarkastajan tai tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisön tai -yhteisöjen on noudatettava tehdäkseen päätelmänsä kestävyysraportoinnin varmentamisesta, myös toimeksiannon suunnittelusta, riskien huomioon ottamisesta ja niihin vastaamisesta sekä kestävyysraportoinnin varmennusraporttiin tai tapauksen mukaan tilintarkastuskertomukseen sisällytettävien päätelmien tyypistä.

Komissio antaa viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2028 48 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä säätämällä kohtuullista varmuutta koskevista varmennusstandardeista, arvioituaan, onko kohtuullisen varmuuden saavuttaminen tilintarkastajille ja yrityksille mahdollista. Jos se on suoritettuna arvioinnin tulosten perusteella asianmukaista, kyseisissä delegoiduissa säädöksissä on täsmennettävä päivämäärä, josta alkaen 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitetun lausunnon on perustuttava mainittuihin kohtuullista varmuutta koskeviin varmennusstandardeihin perustuvaan kohtuullisen varmuuden antavaan toimeksiantoon.

Komissio voi hyväksyä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut varmennusstandardit vain, jos

- a) ne on laadittu asianmukaisessa menettelyssä julkisen valvonnan alaisena ja avoimuutta noudattaen;

- b) niillä edistetään kestävyysraportoinnin tai konsernin kestävyysraportoinnin uskottavuuden ja laadun korkeaa tasoa; ja
- c) ne ovat unionin yleisen edun mukaisia.”;

16) lisätään artikla seuraavasti:

”27 a artikla

Konsernin kestävyysraportoinnin varmentaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja suoritettaessa
 - a) konsernin tilintarkastaja kantaa kokonaisvastuun 28 a artiklassa tarkoitetusta kestävyysraportoinnin varmennusraportista konsernin kestävyysraportoinnin osalta;
 - b) konsernin tilintarkastaja arvioi riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien, kolmannen maan tilintarkastajan tai -tarkastajien, lakisääteisen tilintarkastajan tai lakisääteisten tilintarkastajien, kolmannen maan tilintarkastusyksikön tai -yksiköiden tai tilintarkastusyhteisön tai -yhteisöjen konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista varten suorittaman varmennustyön ja dokumentoi kyseisten tilintarkastajien suorittaman työn luonteen, ajoituksen ja laajuuden, mukaan lukien tapauksen mukaan konsernin tilintarkastajan suorittama kyseisten tilintarkastajien varmennusdokumentaation merkityksellisten osien läpikäynti; ja

- c) konsernin tilintarkastaja käy läpi riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien, kolmannen maan tilintarkastajan tai -tarkastajien, lakisääteisen tilintarkastajan tai lakisääteisten tilintarkastajien, kolmannen maan tilintarkastusyksikön tai -yksiköiden tai tilintarkastusyhteisön tai -yhteisöjen konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista varten suorittaman varmennustyön ja dokumentoi sen.

Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on voitava tarkastaa konsernin tilintarkastajan suorittama työ tämän säilyttämän dokumentaation perusteella.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamiseksi konsernin tilintarkastajan on pyydettävä kyseisen tai kyseisten riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien, kolmannen maan tilintarkastajan tai -tarkastajien, lakisääteisen tilintarkastajan tai lakisääteisten tilintarkastajien, kolmannen maan tilintarkastusyksikön tai -yksiköiden tai tilintarkastusyhteisön tai -yhteisöjen suostumus asiaankuuluvan dokumentaation toimittamiseen konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisen aikana, jotta konsernin tilintarkastaja voi tukeutua kyseisen tai kyseisten riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien, kolmannen maan tilintarkastajan tai -tarkastajien, lakisääteisen tilintarkastajan tai lakisääteisten tilintarkastajien, kolmannen maan tilintarkastusyksikön tai -yksiköiden tai tilintarkastusyhteisön tai -yhteisöjen tekemään työhön.

2. Jos konsernin tilintarkastaja ei pysty noudattamaan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa, hänen tai sen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet ja ilmoitettava asiasta asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tällaisiin toimenpiteisiin on tarvittaessa sisällyttävä täydentävän varmennustyön suorittaminen, joko suoraan tai tällaisia tehtäviä ulkoistamalla, asianomaisessa tytäryrityksessä.

3. Jos konsernin tilintarkastajaan kohdistetaan laaduntarkastus tai tutkinta, joka koskee konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista, konsernin tilintarkastajan on pyydettyä asetettava toimivaltaisen viranomaisen saataville hallussaan oleva asiaankuuluva dokumentaatio, joka koskee asianomaisen tai asianomaisten riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien, kolmannen maan tilintarkastajan tai -tarkastajien, lakisääteisen tilintarkastajan tai lakisääteisten tilintarkastajien, kolmannen maan tilintarkastusyksikön tai -yksiköiden tai tilintarkastusyhteisön tai -yhteisöjen konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista varten suorittamaa varmennustyötä, mukaan lukien konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta merkitykselliset työpaperit.

Toimivaltainen viranomainen voi pyytää asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta 36 artiklan nojalla lisädokumentaatiota varmennustyöstä, jonka lakisääteinen tilintarkastaja tai lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisö tai tilintarkastusyhteisöt on suorittanut tai ovat suorittaneet konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista varten.

Jos konsernin emoyrityksen tai tytäryrityksen kestävyysraportoinnin varmentamisen suorittaa tai suorittavat mikä tahansa tai mitkä tahansa kolmannen maan tilintarkastaja tai -tarkastajat tai tilintarkastusyksikkö tai -yksiköt, toimivaltainen viranomainen voi pyytää lisädokumentaatiota kolmannen maan tilintarkastajan tai -tarkastajien tai kolmannen maan tilintarkastusyksikön tai -yksiköiden suorittamasta varmennustyöstä kolmannen maan asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta sovittuja työskentelyjärjestelyjä hyödyntäen.

Poiketen siitä, mitä kolmannessa alakohdassa säädetään, jos konsernin emoyrityksen tai tytäryrityksen kestävyysraportoinnin varmentamisen on suorittanut tai ovat suorittaneet mikä tahansa riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja tai mitkä tahansa riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat tai kolmannen maan tilintarkastaja tai -tarkastajat tai tilintarkastusyksikkö tai -yksiköt, joka ei ole sopinut tai jotka eivät ole sopineet työskentelyjärjestelyistä, konsernin tilintarkastajan on pyydettyä vastattava myös tällaisen tai tällaisten riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien tai kolmannen maan tilintarkastajan tai -tarkastajien tai tilintarkastusyksikön tai -yksiköiden suorittamaa varmennustyötä koskevan lisädokumentaation asianmukaisen toimittamisen varmistamisesta, mukaan lukien konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta merkitykselliset työpaperit. Kyseisen toimittamisen varmistamiseksi konsernin tilintarkastajan on säilytettävä jäljennökset kyseisestä dokumentaatiosta tai vaihtoehtoisesti sovittava riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien tai kolmannen maan tilintarkastajan tai -tarkastajien tai tilintarkastusyksikön tai -yksiköiden kanssa siitä, että hänellä tai sillä on pyydettyä rajoittamaton pääsy tällaiseen dokumentaatioon, tai ryhdyttävä muihin asianmukaisiin toimiin. Jos oikeudelliset tai muut syyt tekevät mahdottomaksi varmentamiseen liittyvien työpapereiden siirtämisen kolmannesta maasta konsernin tilintarkastajalle, tämän säilyttämään dokumentaatioon on sisällyttävä evidenssi siitä, että hän tai se on ryhtynyt asianmukaisiin menettelyihin saadakseen pääsyn varmennusdokumentaatioon, ja jos on kyse muista kuin kolmannen maan kansallisesta lainsäädännöstä johtuvista oikeudellisista esteistä, evidenssi kyseisen esteen olemassaolosta.”;

17) korvataan 28 artiklan 2 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) on oltava lausunto ja selvitys, joiden molempien on perustuttava direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun tilintarkastuksen aikana tehtyyn työhön;”;

18) lisätään artikla seuraavasti:

”28 a artikla

Kestävyysraportoinnin varmennusraportti

1. Lakisääteisen tilintarkastajan tai lakisääteisten tilintarkastajien tai tilintarkastusyhteisön tai -yhteisöjen on esitettävä kestävyysraportoinnin varmentamisen tulokset kestävyysraportoinnin varmennusraportissa. Kyseinen kertomus on laadittava komission 26 a artiklan 3 kohdan nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä hyväksymien varmennusstandardien vaatimusten mukaisesti tai, kunnes komissio hyväksyy kyseiset varmennusstandardit, 26 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kansallisten varmennusstandardien mukaisesti.

2. Kestävyysraportoinnin varmennusraportin on oltava kirjallinen ja siinä
 - a) on määritettävä yhteisö, jonka kestävyysraportointia tai konsernin kestävyysraportointia varmennustoimeksianto koskee; täsmennettävä kestävyysraportointi tai konsernin kestävyysraportointi ja päiväys ja ajanjakso, jonka se kattaa; ja yksilöitävä kestävyysraportointiin sitä laadittaessa sovellettu kehys;
 - b) on oltava kestävyysraportoinnin varmentamisen laajuutta koskeva kuvaus, jossa on vähintään mainittava ne varmennusstandardit, joiden mukaisesti kyseinen kestävyysraportoinnin varmentaminen on suoritettu;
 - c) on oltava direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettu lausunto.

3. Jos kestävyysraportoinnin varmentamisen on suorittanut vähintään kaksi lakisääteistä tilintarkastajaa tai tilintarkastusyhteisöä, niiden on oltava yksimielisiä kestävyysraportoinnin varmentamisen tuloksista ja annettava yhteinen kertomus ja lausunto. Jos asiasta vallitsee erimielisyys, kunkin lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on annettava kestävyysraportoinnin varmennusraportin erillisissä kappaleissa oma erillinen lausuntonsa ja ilmoitettava erimielisyyden syy.

4. Kestävyysraportoinnin varmentamisen suorittavan lakisääteisen tilintarkastajan on allekirjoitettava ja päivättävä kestävyysraportoinnin varmennusraportti. Jos kestävyysraportoinnin varmentamisen suorittaa tilintarkastusyhteisö, ainakin tilintarkastusyhteisön puolesta kestävyysraportoinnin varmentamisen suorittavan lakisääteisen tilintarkastajan tai suorittavien lakisääteisten tilintarkastajien on allekirjoitettava kestävyysraportoinnin varmennusraportti. Jos lakisääteisen tilintarkastuksen suorittaa samanaikaisesti vähintään kaksi lakisääteistä tilintarkastajaa tai tilintarkastusyhteisöä, kaikkien lakisääteisten tilintarkastajien tai vähintään niiden lakisääteisten tilintarkastajien, jotka suorittavat kestävyysraportoinnin varmentamisen kunkin tilintarkastusyhteisön puolesta, on allekirjoitettava kestävyysraportoinnin varmennusraportti. Poikkeustapauksissa jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä allekirjoitusta tai näitä allekirjoituksia ei tarvitse julkistaa, jos julkistaminen voisi johtaa kenen tahansa henkilön henkilökohtaiseen turvallisuuteen kohdistuvaan välittömään ja merkittävään uhkaan.

Joka tapauksessa kyseisen henkilön tai kyseisten henkilöiden nimen on oltava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten tiedossa.

5. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että jos sama lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen ja kestävyysraportoinnin varmentamisen, kestävyysraportoinnin varmennusraportti voidaan sisällyttää tilintarkastuskertomukseen sen erillisenä osana.

6. Kertomuksen, jonka lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö antaa konsernin kestävyysraportoinnista, on oltava 1–5 kohdan vaatimusten mukainen.”;

19) muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) laaduntarkastuksia suorittavilla henkilöillä on oltava asianmukainen ammatillinen koulutus ja tarvittava kokemus lakisääteisen tilintarkastuksen ja tilinpäätösraportoinnin alalla ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin ja kestävyysraportoinnin varmentamisen tai muiden kestävyteen liittyvien palvelujen alalla sekä laaduntarkastuksiin pätevöittävä erityiskoulutus;”;

b) korvataan 1 kohdan f alakohta seuraavasti:

”f) laaduntarkastuksissa, joihin kuuluu valikoitujen tilintarkastuskansioiden ja tapauksen mukaan varmennuskansioiden asianmukainen tarkastaminen, on arvioitava voimassa olevien tilintarkastusstandardien ja riippumattomuutta koskevien vaatimusten ja tapauksen mukaan varmennusstandardien noudattamista, käytettyjen resurssien määrää ja laatua, tilintarkastuspalkkioita ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta veloitetuista palkkioista sekä tilintarkastusyhteisön sisäistä laadunvalvontajärjestelmää;”;

c) korvataan 1 kohdan h alakohta seuraavasti:

”h) laaduntarkastukset on tehtävä riskianalyysin perusteella ja, jos on kyse 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määritellyjä lakisääteisiä tilintarkastuksia ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamista suorittavista lakisääteisistä tilintarkastajista ja tilintarkastusyhteisöistä, vähintään joka kuudes vuosi.”;

d) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) laaduntarkastajilla on oltava asianmukainen ammatillinen koulutus ja tarvittava kokemus lakisääteisen tilintarkastuksen ja tilinpäätösraportoinnin alalla ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin ja kestävyysraportoinnin varmentamisen tai muiden kestävyteen liittyvien palvelujen alalla sekä laaduntarkastuksiin pätevöittävä erityiskoulutus.”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa 31 päivään joulukuuta 2025 saakka kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyviä laaduntarkastuksia tekevät henkilöt vaatimuksesta, jonka mukaan heillä on oltava tarvittava kokemus kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta tai muista kestävyteen liittyvistä palveluista.”;

20) korvataan 30 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

- ”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että puutteellisesti suoritettujen lakisääteisten tilintarkastusten ja kestävyysraportoinnin varmentamisten havaitsemiseksi, korjaamiseksi ja ehkäisemiseksi on olemassa tehokkaat tutkinta- ja seuraamusjärjestelmät.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lakisääteisiin tilintarkastajiin ja tilintarkastusyhteisöihin sovelletaan tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, jos lakisääteisiä tilintarkastuksia tai kestävyysraportoinnin varmentamista ei ole suoritettu tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi hyväksytyjen säännösten ja tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 537/2014 mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden siviilioikeudellisia vastuujärjestelmiä.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla vahvistamatta hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä sellaisten rikkomisten osalta, joihin jo sovelletaan kansallista rikosoikeutta. Tällöin niiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikoslainsäädännön säännökset.”;

21) lisätään 30 a artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

- ”c a) väliaikainen kieltö, jonka kesto on enintään kolme vuotta ja jonka mukaan lakisääteinen tilintarkastaja, tilintarkastusyhteisö tai päävastuullinen kestävyysraportoinnin varmentaja ei saa suorittaa kestävyysraportoinnin varmentamista ja/tai allekirjoittaa kestävyysraportoinnin varmennusraportteja;”;

22) lisätään 30 a artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”d a) ilmoitus, että kestävyysraportoinnin varmennusraportti ei täytä tämän direktiivin 28 a artiklan vaatimuksia;”;

23) muutetaan 32 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Toimivaltaisen viranomaisen johdossa on oltava lakisääteiseen tilintarkastukseen ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvien alojen asiantuntijoita, jotka eivät toimi lakisääteisinä tilintarkastajina. Heidät on valittava riippumattoman ja avoimen nimitysmenettelyn mukaisesti.”;

b) korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ammattietiikkaa, tilintarkastusyhteisöjen sisäistä laadunvalvontaa, tilintarkastusta ja kestävyysraportoinnin varmentamista koskevien normien antamista, paitsi jos jäsenvaltioiden muut viranomaiset hyväksyvät tai antavat kyseiset normit;”;

24) lisätään artikla seuraavasti:

”36 a artikla

Kestävyysraportoinnin varmentamista koskevat jäsenvaltioiden väliset sääntelyjärjestelyt

Kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan soveltuvin osin 34 ja 36 artiklan vaatimuksia, jotka koskevat tilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta.”;

25) muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön nimeämiseen kestävyysraportoinnin varmentamista varten.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön nimeämiseen kestävyysraportoinnin varmentamista varten.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kiellettyjä ovat tarkastettavan yhteisön yhtiökokouksen tai jäsenten kokousten 1 kohdan mukaisesti tekemää valintaa rajoittavat sopimuslausekkeet, joiden mukaan kyseisen yhteisön lakisääteisen tilintarkastuksen ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamisen suorittava lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö on valittava tiettyihin luokkiin kuuluvien tai tietyissä luetteloissa mainittujen lakisääteisten tilintarkastajien tai tilintarkastusyhteisöjen joukosta. Tällaiset mahdollisesti olemassa olevat lausekkeet on katsottava mitättömiksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisten suurten yritysten osakkeenomistajilla tai jäsenillä, joihin sovelletaan direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklaa, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä, ja jotka edustavat yli viittä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai yli viittä prosenttia yrityksen pääomasta, on yksin tai yhdessä toimien oikeus tehdä ehdotus yhtiökokouksessa tai jäsenten kokouksessa tehtäväksi päätökseksi, jossa vaaditaan, että akkreditoitu kolmas osapuoli, joka ei kuulu samaan tilintarkastusyhteisöön tai ketjuun kuin lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, laatii kertomuksen tietyistä kestävyysraportoinnin osatekijöistä ja että tällainen kertomus asetetaan yhtiökokouksen tai jäsenten kokouksen saataville.”;

26) muutetaan 38 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt voidaan erottaa ainoastaan asianmukaisin perustein. Kirjanpitokäsittelyä, tilintarkastusmenettelyjä tai tapauksen mukaan kestävyysraportointia tai varmennusmenettelyjä koskevat mielipide-erot eivät ole asianmukaisia erottamisperusteita.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa säädetty ilmoitusvelvollisuus koskee myös kestävyysraportoinnin varmentamista.”;

c) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäinen alakohta koskee myös kestävyysraportoinnin varmentamista.”;

27) muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Jäsenvaltiot voivat sallia, että tarkastusvaliokunnalle määrätyt kestävyysraportointiin ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät tehtävät suorittaa hallinto- tai valvontaelin kokonaisuutena tai hallinto- tai valvontaelimen perustama erityinen elin.”;

- b) korvataan 6 kohdan a–e alakohta seuraavasti:
- ”a) tiedotettava tarkastettavan yhteisön hallinto- tai valvontaelimelle lakisääteisen tilintarkastuksen tuloksista ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamisen tuloksista sekä selitettävä, miten lakisääteinen tilintarkastus edisti taloudellisen raportoinnin luotettavuutta, miten kestävyysraportoinnin varmentaminen edisti kestävyysraportoinnin luotettavuutta ja mikä oli tarkastusvaliokunnan rooli tässä prosessissa;
 - b) seurattava taloudellisen raportoinnin ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin prosessia, myös direktiivin 2013/34/EU 29 d artiklassa tarkoitetun sähköisen raportoinnin prosessia ja prosessia, jonka yritys toteuttaa mainitun direktiivin 29 b artiklan nojalla hyväksytyjen kestävyysraportointistandardien mukaisesti raportoitujen tietojen tunnistamiseksi, ja annettava suosituksia tai ehdotuksia niiden luotettavuuden varmistamiseksi;
 - c) seurattava riippumattomuudestaan tinkimättä yrityksen sisäisen laadunvalvonnan ja riskienhallinnan järjestelmien sekä sen mahdollisen sisäisen tarkastustoimen tehokkuutta yrityksen taloudellisen raportoinnin ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin, myös direktiivin 2013/34/EU 29 d artiklassa tarkoitetun sähköisen raportoinnin prosessin, kannalta;

- d) seurattava tilinpäätösten ja konsernitilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista ja erityisesti niiden suorittamista ottaen huomioon toimivaltaisen viranomaisen asetuksen (EU) N:o 537/2014 26 artiklan 6 kohdan mukaisesti tekemät havainnot ja päätelmät;
- e) arvioitava ja seurattava tämän direktiivin 22, 22 a, 22 b, 24 a, 24 b, 25 b, 25 c ja 25 d artiklan sekä asetuksen (EU) N:o 537/2014 6 artiklan mukaista lakisääteisten tilintarkastajien tai tilintarkastusyhteisöjen riippumattomuutta ja erityisesti sitä, onko muiden kuin tilintarkastuspalvelujen tarjoaminen tarkastettavalle yhteisölle hyväksyttävää mainitun asetuksen 5 artiklan mukaisesti;”;

28) muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on rekisteröitävä tämän direktiivin 15, 16 ja 17 artiklan mukaisesti kaikki kolmansien maiden tilintarkastajat ja tilintarkastusyksiköt, jos kyseinen kolmannen maan tilintarkastaja tai tilintarkastusyksikkö antaa tilintarkastuskertomuksen sellaisen yrityksen tilinpäätöksestä tai konsernitilinpäätöksestä tai tapauksen mukaan varmennusraportin sellaisen yrityksen kestävyysraportoinnista tai konsernin kestävyysraportoinnista, joka on perustettu unionin ulkopuolella ja jonka siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi kyseisen jäsenvaltion Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU* 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määritellyllä säännellyllä markkinalla, paitsi jos kyseinen yritys laskee liikkeeseen ainoastaan voimassa olevia velkapapereita, joita koskee jompikumpi seuraavista:

a) tällaiset arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi jäsenvaltion direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määritellyllä säännellyllä markkinalla ennen 31 päivää joulukuuta 2010, ja niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä on vähintään 50 000 euroa tai, jos on kyse jossakin muussa valuutassa arvostetuista velkapapereista, niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä vastaa vähintään 50 000:ta euroa;

- b) tällaiset arvopaperit otetaan kaupankäynnin kohteeksi jäsenvaltion direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määritellyllä säännellyllä markkinalla 31 päivästä joulukuuta 2010, ja niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä on vähintään 100 000 euroa tai, jos on kyse jossakin muussa valuutassa arvostetuista velkapapereista, niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä vastaa vähintään 100 000:ta euroa.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).”;

- b) korvataan 4–6 kohta seuraavasti:

”4. Kolmansien maiden tilintarkastajien tai tilintarkastusyksiköiden, joita ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa, laatimilla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla tilinpäätöksiä tai konsolidoituja tilinpäätöksiä koskevilla tilintarkastuskertomuksilla tai tapauksen mukaan kestävyysraportointia tai konsernin kestävyysraportointia koskevilla varmennusraporteilla ei ole oikeusvaikutusta kyseisessä jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 46 artiklan soveltamista.

5. Jäsenvaltio voi rekisteröidä kolmannen maan tilintarkastusyksikön tilinpäätösten tilintarkastuksia varten vain, jos
- a) kolmannen maan tilintarkastusyksikön hallinto- tai johtoelimen jäsenten enemmistö täyttää 4–10 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset, lukuun ottamatta 7 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan vaatimuksia;
 - b) kolmannen maan tilintarkastusyksikön puolesta tilintarkastuksen suorittava kolmannen maan tilintarkastaja täyttää 4-10 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset, lukuun ottamatta 7 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan vaatimuksia;
 - c) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilinpäätösten tai konsernitilinpäätösten tilintarkastukset suoritetaan 26 artiklassa tarkoitettujen kansainvälisten tilintarkastusstandardien sekä 22, 22 b ja 25 artiklassa säädettyjen vaatimusten tai niitä vastaavien standardien ja vaatimusten mukaisesti;

- d) kolmannen maan tilintarkastusyksikkö julkaisee verkkosivustollaan vuotuisen avoimuusraportin, joka sisältää asetuksen (EU) N:o 537/2014 13 artiklassa tarkoitetut tiedot, tai noudattaa vastaavia tietojen antamista koskevia vaatimuksia.

Jäsenvaltio voi rekisteröidä kolmannen maan tilintarkastusyksikön kestävyysraportoinnin varmentamista varten vain, jos

- a) kolmannen maan tilintarkastusyksikön hallinto- tai johtoelimen jäsenten enemmistö täyttää 4–10 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset;
- b) kolmannen maan tilintarkastusyksikön puolesta varmentamisen suorittava kolmannen maan tilintarkastaja täyttää 4-10 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset;
- c) 1 kohdassa tarkoitettu kestävyysraportoinnin tai konsernin kestävyysraportoinnin varmentaminen suoritetaan 26 a artiklassa tarkoitettujen varmennusstandardien sekä 22, 22 b, 25 ja 25 b artiklassa säädettyjen vaatimusten tai niitä vastaavien standardien ja vaatimusten mukaisesti;

d) kolmannen maan tilintarkastusyksikkö julkaisee verkkosivustollaan vuotuisen avoimuusraportin, joka sisältää asetuksen N:o (EU) N:o 537/2014 13 artiklassa tarkoitetut tiedot, tai noudattaa vastaavia tietojen antamista koskevia vaatimuksia.

5 a. Jäsenvaltio voi rekisteröidä kolmannen maan tilintarkastajan tilinpäätösten tilintarkastuksia varten vain, jos tilintarkastaja täyttää tämän artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa säädetyt vaatimukset.

Jäsenvaltio voi rekisteröidä kolmannen maan tilintarkastajan kestävyysraportoinnin varmentamista varten vain, jos tilintarkastaja täyttää tämän artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b, c ja d alakohdassa säädetyt vaatimukset.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ja toisen alakohdan c alakohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, komissiolle siirretään valta päättää kyseisissä alakohdissa tarkoitetusta vastaavuudesta täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jäsenvaltiot voivat arvioida tämän artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa ja 5 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua vastaavuutta niin kauan kuin komissio ei ole tehnyt tällaista päätöstä.

Siirretään komissiolle valta antaa 48 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä niiden yleisten vastaavuutta koskevien kriteerien vahvistamiseksi, joita käytetään arvioitaessa, suoritetaanko tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilinpäätösten tilintarkastukset ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentaminen 26 artiklassa määriteltyjen kansainvälisten tilintarkastusstandardien mukaisesti ja vastaavasti 26 a artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportoinnin varmennusstandardien mukaisesti sekä 22, 24 ja 25 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on käytettävä tällaisia kriteereitä, joita sovelletaan kaikkiin kolmansiin maihin, arvioidessaan vastaavuutta kansallisesti.”;

29) muutetaan 48 a artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 26 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 26 artiklan 3 kohdassa, 26 a artiklan 3 kohdassa, 45 artiklan 6 kohdassa, 46 artiklan 2 kohdassa ja 47 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevien 26 artiklan 3 kohdan, 26 a artiklan 3 kohdan, 45 artiklan 6 kohdan, 46 artiklan 2 kohdan tai 47 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole neljän kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”.

4 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 537/2014

Muutetaan asetus (EU) N:o 537/2014 seuraavasti:

1) korvataan 4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa määriteltyjä rajoja lukuun ei oteta kestävyysraportoinnin varmentamista eikä sellaisia muita kuin tilintarkastuspalveluja, jotka eivät ole 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja muita kuin tilintarkastuspalveluja ja joita edellytetään unionin tai kansallisessa lainsäädännössä.”;

2) muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohta seuraavasti:

”c) kirjanpito ja kirjanpitoaineiston ja tilinpäätösasiakirjojen laatiminen sekä kestävyysraportoinnin laatiminen;”;

b) lisätään 4 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Kestävyysraportoinnin varmentamisen suorittamista varten ei tarvita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tarkastusvaliokunnan antamaa lupaa.”.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 1–3 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säännökset kirjallisina komissiolle.
2. Jäsenvaltioiden on sovellettava 1 artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä 14 alakohtaa lukuun ottamatta:
 - a) 1 päivänä tammikuuta 2024 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta:
 - i) direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdan mukaisiin suuriin yrityksiin, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ja joilla ylittyy tilinpäätöspäivinä raja-arvo, jonka mukaan työntekijöitä on tilivuoden aikana keskimäärin 500;
 - ii) direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyihin yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, jotka ovat mainitun direktiivin 3 artiklan 7 kohdan mukaisen suuren konsernin emoyrityksiä ja joilla konsernin lukujen perusteella ylittyy tilinpäätöspäivinä raja-arvo, jonka mukaan työntekijöitä on tilivuoden aikana keskimäärin 500;

- b) 1 päivänä tammikuuta 2025 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta:
 - i) muihin kuin tämän alakohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuihin, direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdan mukaisiin suuriin yrityksiin;
 - ii) muihin kuin tämän alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin, direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 7 kohdan mukaisen suuren konsernin emoyrityksiin;

- c) 1 päivänä tammikuuta 2026 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta:
 - i) direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 2 kohdan mukaisiin pieniin yrityksiin ja 3 kohdan mukaisiin keskisuuriin yrityksiin, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ja jotka eivät ole mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä;
 - ii) pieniin tai rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa, edellyttäen, että ne ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdan mukaisia suuria yrityksiä tai että ne ovat mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdan mukaisia pieniä yrityksiä tai 3 artiklan 3 kohdan mukaisia keskisuuria yrityksiä, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ja jotka eivät ole mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä;

- iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY¹ 13 artiklan 2 alakohdassa määriteltyihin vakuutusalan kytkösyriityksiin ja kyseisen direktiivin 13 artiklan 5 alakohdassa määriteltyihin jälleenvakuutusalan kytkösyriityksiin, edellyttäen, että ne ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdan mukaisia suuria yrityksiä tai että ne ovat mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdan mukaisia pieniä yrityksiä tai 3 artiklan 3 kohdan mukaisia keskisuuria yrityksiä, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ja jotka eivät ole mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 1 artiklan 14 kohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä 1 päivänä tammikuuta 2028 tai sen jälkeen alkaviin tilivuosiin.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335 17.12.2009, s. 1).

Jäsenvaltioiden on sovellettava 2 artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä:

- a) 1 päivänä tammikuuta 2024 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta:
 - i) direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdan mukaisia suuria yrityksiä ja joilla ylittyy tilinpäätöspäivinä raja-arvo, jonka mukaan työntekijöitä on tilivuoden aikana keskimäärin 500;
 - ii) direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 7 kohdan mukaisen suuren konsernin emoyrityksiä ja joilla konsernin lukujen perusteella ylittyy tilinpäätöspäivinä raja-arvo, jonka mukaan työntekijöitä on tilivuoden aikana keskimäärin 500;
- b) 1 päivänä tammikuuta 2025 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta:
 - i) muihin kuin tämän alakohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuihin, direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdan mukaisia suuria yrityksiä;

- ii) muihin kuin tämän alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin, direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 7 kohdan mukaisen suuren konsernin emoyrityksiä;
- c) 1 päivänä tammikuuta 2026 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta:
 - i) direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 2 kohdan mukaisia pieniä yrityksiä tai 3 artiklan 3 kohdan mukaisia keskisuuria yrityksiä ja jotka eivät ole direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä;
 - ii) liikkeeseenlaskijoihin, jotka määritellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa pieniksi tai rakenteeltaan yksinkertaisiksi laitoksiksi, edellyttäen, että ne ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdan mukaisia suuria yrityksiä tai että ne ovat kyseisen direktiivin 3 artiklan 2 kohdan mukaisia pieniä yrityksiä tai 3 artiklan 3 kohdan mukaisia keskisuuria yrityksiä, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ja jotka eivät ole mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä;

- iii) liikkeeseenlaskijoihin, jotka määritellään direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 2 alakohdassa vakuutusalan kytkösyriyksiksi tai kyseisen direktiivin 13 artiklan 5 alakohdassa jälleenvakuutusalan kytkösyriyksiksi, edellyttäen, että ne ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdan mukaisia suuria yrityksiä tai että ne ovat kyseisen direktiivin 3 artiklan 2 kohdan mukaisia pieniä yrityksiä tai 3 artiklan 3 kohdan mukaisia keskisuuria yrityksiä, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ja jotka eivät ole mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 3 artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä 1 päivänä tammikuuta 2024 tai sen jälkeen alkaviin tilivuosiin.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Uudelleentarkastelu ja kertomus

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän muutosdirektiivin täytäntöönpanosta kertomuksen, johon sisältyvät muun muassa seuraavat:
 - a) arvio tämän muutosdirektiivin tavoitteiden saavuttamisesta, mukaan lukien raportointikäytäntöjen lähentyminen jäsenvaltioiden välillä;
 - b) arvio niiden pienten ja keskisuurten yritysten lukumäärästä, jotka käyttävät vapaaehtoisesti direktiivin 2013/34/EU 29 c artiklassa tarkoitettuja kestävyysraportointistandardeja;
 - c) arvio siitä, olisiko tällä muutosdirektiivillä muutettujen säännösten soveltamisalaa laajennettava edelleen ja miten sitä olisi laajennettava, erityisesti suhteessa pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sekä kolmansien maiden yrityksiin, jotka toimivat suoraan unionin sisämarkkinoilla ilman tytäryritystä tai sivuliikettä unionin alueella;

- d) arvio tällä muutosdirektiivillä käyttöön otettujen kolmansien maiden yritysten tytäryrityksiä ja sivuliikkeitä koskevien raportointivaatimusten täytäntöönpanosta, mukaan lukien arvio niiden kolmansien maiden yritysten lukumäärästä, joilla on tietoja direktiivin 2013/34/EU 40 a artiklan mukaisesti raportoiva tytäryritys tai sivuliike; arvio täytäntöönpanomekanismista ja mainitussa artiklassa säädetyistä raja-arvoista;
- e) arvio siitä, olisiko varmistettava tämän muutosdirektiivin soveltamisalaan kuuluvien yritysten julkistamien kestävyysraporttien saavutettavuus vammaisille henkilöille ja miten se olisi varmistettava.

Kertomus julkaistaan viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2029 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi, ja siihen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

2. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 uudelleen kestävyysvarmennusmarkkinoiden keskittymisen astetta ja laatii siitä kertomuksen. Kyseisessä uudelleentarkastelussa on otettava huomioon riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin sovellettavat kansalliset järjestelmät sekä se, missä määrin nämä kansalliset järjestelmät edistävät varmennusmarkkinoiden avaamista.

Komissio arvioi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 mahdollisia lainsäädäntötoimenpiteitä, joilla varmistetaan kestävyysvarmennusmarkkinoiden riittävä monipuolistaminen ja kestävyysraportoinnin asianmukainen laatu. Komissio tarkastelee uudelleen direktiivin 2013/34/EU 34 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä ja arvioi tarvetta ulottaa ne koskemaan muita suuria yrityksiä.

Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028, ja siihen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

7 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän direktiivin 4 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2024 1 päivänä tammikuuta 2024 tai sen jälkeen alkaviin tilivuosiin.

8 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tämän direktiivin 4 artikla on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja